VEFAT ETMİŞ DOSTLARIM VE MESLEKTAŞLARIMLA ELEKTRONİK YOLLARLA İLETİŞİME GEÇMEK

Dr. Pat Kubis ve Mark Macy

ÖTESİNDEKİ SOHBETLER

IŞIK

VEFAT ETMİŞ ARKADAŞLAR VE MESLEKTAŞLARLA ELEKTRONİK ARAÇLARLA İLETİŞİM

Fotoğraflar, metinler, transkriptler ve öyküler, doğruluğundan tamamen sorumlu olan yazarlar tarafından sağlanmıştır. Burada ifade edilen görüşler ve inançlar, yayıncının veya çalışanlarının görüşlerini yansıtmayabilir.

Griffin Publishing tarafından işbirliğiyle yayınlanmıştır—

Hayat Araştırmasına Devam Ediliyor

Posta Kutusu 1'1036

Boulder, CO 80301 ABD

Amerika Birleşik Devletleri'nde üretilmiştir.

İÇİNDEKİLER

giriş

Ölüm fikrini ilk kavradıktan sonra, küçük çocuklar genellikle şu sorunun bir varyasyonunu sorarlar: "Öldükten sonra ne olur?" Ebeveynler genellikle nasıl cevap vereceklerini bilemezler, çünkü henüz kendi cevaplarına ulaşamamışlardır. Her kültür, her nesil, her birey şu sorunun cevabını bilmek ister: "Bir insan ölürse, tekrar yaşar mı?" Hatta NASA'nın güneş sistemimizin ötesine gönderdiği uzay kapsülü bile, evrenimizin olası diğer sakinlerine ölüm sorusuna bir cevap bulup bulmadıklarını soran sorular içeriyordu.

Bu sorunun önemi, yaşam amacımızı ve onu yerine getirmek için sahip olduğumuz sınırlı zamanı düşündüğümüzde ortaya çıkar. Bilincimiz yalnızca yaşam süremizin sonunda sönmek için mi var olur? Yoksa mevcut "gerçekliğin" ötesinde, dünyevi çabalarımızı devam ettiren veya daha ileriye taşıyan varoluş seviyeleri veya döngüleri mi vardır? Eğer öyleyse, her düşünce ve eylemin şimdinin çok ötesinde bir anlamı vardır.

17. yüzyılda Aydınlanma dönemine ve tüm sorunların ya akıl yoluyla ya da bilimsel yöntemle çözülebileceği inancına yol açtı. Galileo, kilise babalarından teleskobundan bakmalarını ve dünyanın güneş sistemimizin merkezi olduğunu savunan kilise doktrinine körü körüne inanmak yerine beş duyularına güvenmelerini istedi. Bu ampirik ispat yöntemi, yani bir hipotez ortaya koymak ve sıkı kontrollerle deneyi tarafsız sonuçlara ulaştırmak, ne yazık ki Batı zihnini bu şekilde ispatlanamayan tüm deneylerden şüphe duymaya yöneltti.

Ancak her zaman bilim veya sözde rasyonel düşünceyle açıklanamayan olaylar yaşayanlar olmuştur. Hristiyan mistikleri, İslam Sufileri, Amerikan yerli şamanları tarafından deneyimlenen ve Yahudi Kabalasında anlatılan mistik birlik, tek olma hali kolayca göz ardı edilemez. Buda, takipçilerine öğretilerini sorgusuz sualsiz kabul etmemelerini, deneyimlerine güvenmelerini öğütlediğinde, sadece beş duyuya değil, aynı zamanda insanların içsel, öznel deneyimlerine de atıfta bulunuyordu. Dünyevi yaşamımızın ötesindeki boyutlara dair bu içsel deneyimler, anekdot niteliğinde olsa da, yakın zamana kadar geleneksel yöntemlerle doğrulanamıyordu. Yazarlarımız, fizikçi Thomas Kuhn'un "yeni paradigma" olarak adlandırdığı şeyi, yani olaylara tamamen yeni bir perspektiften bakmayı ve yazarların durumunda insan bilincinin bu dünyevi yaşamının ötesindeki ruhun aşkınlığını keşfetmeyi açıkça gerektiren bir görevi üstlendiler.

Yazarlar ve işbirliği yaptıkları psişik laboratuvarlar, bulgularını daha önce mevcut olmayan gelişmiş elektronik ekipmanlar yardımıyla sundular. Şüpheciler ayrıca bu raporlara da itiraz ediyorlar.

Raymond Moody, MD tarafından ilk kez bildirilen, sözde ölüm yakın deneyimleri veya NDE'lerin farklı türleri vardır. Klinik olarak ölü ilan edilen bireylerin çoğunluğu bir tünelden geçerek beyaz bir ışığa doğru taşınırken, diğerleri farklı ve hatta son derece korkutucu bir yolculuğa çıkarlar. Benzer şekilde, yıllar boyunca, bu deneyimleri yaşayanlar tarafından varoluşun diğer alanları çeşitli şekillerde tanımlanmıştır; cennet veya cehennem, nirvana veya araf, mutluluk veya binlerce öfkeli tanrının yeri gibi.

Bu birbirinden farklı anlatımlar, şüphecilerin ateşine benzin döktü. Ancak, Işığın Ötesindeki Konuşmalar adlı kitabın yazarları, astral düzlemi yedi seviyeden oluşan çok boyutlu bir yapı olarak tanımlayarak yeni bir bakış açısı sunuyor. Bu, son yirmi yılda literatürde anlatılan çeşitli ölüm yakın deneyimlerini anlamamıza yardımcı oluyor. Ayrıca, bu dünyadaki akrabaları ve arkadaşlarıyla iletişim kurabilen ruhların birçok farklı tanımını ve mesajını daha iyi anlamamızı sağlıyor.

Ruhani rehberlerle iletişim kurabilen, medyumluk yapabilen veya psişik okumalar yapabilen insanlar hakkında birçok kitap yazılmıştır. Yazarların raporlarına ve deneyimlerine göre, Mark Macy ve Pat Kubis'in bize sunduğu çok daha geniş, çok boyutlu görüşler nedeniyle bunların hepsinin doğru olabileceği anlaşılıyor. Lama Anagarika Govinda, WY Evans-Wentz'in 'Libetan Ölüler Kitabı' çevirisine yazdığı önsözde şöyle diyor:

Ölümden geri dönmemiş tek bir insan, hatta tek bir canlı bile yoktur. Aslında, bu enkarnasyona gelmeden önce hepimiz birçok kez öldük. Ve doğum dediğimiz şey, tıpkı bir madalyonun iki yüzünden biri veya "giriş" dediğimiz bir kapı gibi, ölümün sadece ters yüzüdür.

Dışarıdan "giriş" ve içeriden "çıkış"... Herkesin önceki ölümünü hatırlamaması çok daha şaşırtıcıdır; ve bu hatırlamama nedeniyle çoğu insan önceki bir ölümün olduğuna inanmaz. Ama aynı şekilde, yakın zamanda doğduklarını da hatırlamazlar, yine de yakın zamanda doğduklarından şüphe duymazlar.

Yakın zamana kadar yalnızca nadir vizyonerler yazarlarımızın "ışığın ötesi" olarak adlandırdığı alanlara dalarken, artık bu transpersonel boyutlara olan ilgi birçok kesimden geliyor. Ve en güzeli de, Macy ve Kubis okuyucularına, şimdiye kadar keşfedilmesi çok zor olan alanları kendileri keşfedebilecekleri somut bir yöntem sunuyor.

Elton Davis, Ed.D.

Emekli Profesör

Pasadena Şehir Koleji

Önsöz

1976'da büyük yogi Sant Keshavadas, Hindistan'da verdiği bir konferansta, yüzyılın sonuna doğru bir telefon alıp ölmüş arkadaşlarımızı, sevdiklerimizi ve meslektaşlarımızı "arayabileceğimizi" rastgele söylemişti.

Bundan da önce, 1936'da, teosofist Alice Bailey, öbür dünyaya geçenlerin Dünya ile iletişim kuracağını ve bu iletişimin "gerçek bir bilime indirgeneceğini... Ölümün dehşetini kaybedeceğini ve bu özel korkunun sona ereceğini" öngörmüştü. [1] Bugün Lüksemburg'da ve dünyanın birçok ülkesinde Bailey ve Sant Keshavadas'ın kehanetleri gerçekleşmiştir.

Yeni bir bilim dalı doğuyor: Enstrümantal Transkomünikasyon (ITC) bilimi. Günümüzde, yüksek teknolojili iletişim araçlarını kullanarak, "ölüler" artık televizyon ekranları, bilgisayarlar ve telefonlar aracılığıyla bilim insanlarımıza resim, metin ve ses yoluyla bilgi iletiyor. Artık "ölmüş" bir bilim insanı, televizyon aracılığıyla dünyadaki bir grup bilim insanıyla konuşabiliyor. Bu yeni ITC biliminin tartışmasız liderleri olan ve Lüksemburg Transkomünikasyon Çalışma Grubu'nu (CETL) yöneten Jules ve Maggy Harsch-Fischbach, İsviçre Paranormal Ödülü'nü aldı.

^Sheila Ostrander ve Lynn Schroeder tarafından yazılan PSI Keşifleri El Kitabı, Berkeley Publishing Corp., s. 264.

1992'de Bern'de yapılan keşifler. Şu anda Lüksemburg, Almanya ve diğer ülkelerde çeşitli televizyon programları ITC'nin gelişimini takip ediyor.

Thomas Alva Edison, Albert Einstein, Madame Curie ve meslektaşları da dahil olmak üzere düzinelerce "ölü bilim insanı", Dünya ile iletişim kurma projesinde yer alıyor. Bu bir bilim kurgu değil. Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya, Avusturya, Belçika, İngiltere, Almanya, Fransa, Lüksemburg, İtalya, Hollanda, İspanya, İsveç ve İsviçre'deki ses laboratuvarlarında her gün gerçekleşiyor.

İlginç bir şekilde, İncil'de (1 Korintliler 15:26) "Yok edilecek son düşman ölümdür" deniyor. Birçok teolog bu gizemli ayeti dikkate almış olsa da, ölüm meleğinin nasıl yok edileceğini hayal edebilecekleri şüphelidir. Oysa bugün, günümüzde, ölüler televizyonda yüzlerini gösteriyor, yaşadıkları yeri iletiyor ve ahiretteki yaşamlarını anlatıyorlar. Dünya üzerindeki bilim insanları ve araştırma grupları tarafından belgelenen tüm kanıtlar, ölümün olmadığını, bireyselliğin başka bir boyutta devam ettiğini gösteriyor.

Lüksemburg'da, perişan haldeki bir anne, televizyon aracılığıyla ölen oğluyla "bağlantı kurabiliyor"; oğlu ona gülümseyen bir fotoğrafını

gönderiyor ve başka bir boyutta çok daha canlı olduğunu gösteriyor. Acı içindeki bir aile, vahşice öldürülen genç oğullarıyla iletişim kurabiliyor ve onun mutlu olduğunu ve yaralarının iyileştiğini görebiliyor.

Hayatın en büyük gizemlerinden bazılarının –amacı ve tasarımı– ortaya çıktığı bu olağanüstü dönemde yaşıyor olmaktan dolayı ayrıcalıklıyız. Dünyanın bazı kiliseleri öğretilerinin doğrulandığını görecek; diğerleri ise yeni bilimsel verilerin getirdiği zorluklarla yüzleşmek zorunda kalacak. Şaşırtıcı bir şekilde, Vatikan

Önsöz

Enstrümantal Transkomünikasyon üzerine yapılan araştırmaların yıllardır bilindiği ve hatta bu konuyu araştırmak üzere kendi araştırmacılarını görevlendirdiği biliniyor. [1] Sadece felsefi bir doktrin olarak kabul edilen reenkarnasyon, artık başka bir boyutta oldukça canlı olan ölüler tarafından doğrulanıyor.

Tüm zamanların en büyük keşfinin nasıl başladığı, atom biliminin keşfi kadar ilgi çekici bir hikaye. Daha da ilgi çekici olanı ise, kendi dünyamızın ötesindeki bir dünyada, varlıklarını ve yeteneklerini bu muazzam projeye adayan 1000'den fazla ruhani bilim insanı ve meslektaşımızdır. Sonunda, "ölüm perdesi" aralandı!

^Psi Keşifleri El Kitabı, s. 267.

Ölüler Dünyası

ÖLÜM YENİ BİR BAŞLANGIÇTIR

olan CETL'nin yöneticileri Maggy ve Jules Harsch-Fischbach'ın yakın bir arkadaşıydı . Maggy, 4 Şubat 1993'te bilgisayarını açtığında Ernst'ten bir mesaj buldu. Kocasına "Jules," diye seslendi, "Ernst'ten!" Heyecanla, yazıcının başka bir boyuttan gelen bir metni yazdırmasını izlediler.

Şu anda egzotik palmiye yapraklarından oluşan bir çatının altında oturuyorum. Düşüncelerimi, önümde küçük bir bambu masanın cam tablası üzerinde duran bir tür daktiloya odaklamaya çalışıyorum... Bildiğiniz gibi, 26 Kasım (1992)'de Ernst Mackes'in bedeni kesin olarak dünyevi boyutta kaldı ve benim ruhsal gücüm [ruhum]

^ Cercle D'Etudes sur la Transcommunication, Lüksemburg.

serbest bırakıldı. Son birkaç yıldır, hasta bedenim üzerinde ancak zayıf bir şekilde etkisini gösterebiliyordu.

...Artık uçağını kontrol edemeyen bir pilotun durumundaydım. Ama tüm bunlar geride kaldı ve şimdi Marduk'tayım ve sonunda sevgili Margret'imi [merhum eşi] tekrar buldum. Buraya geldiğimde doğal olarak kafam karışmıştı. Hastalığım nedeniyle hemen düşünemiyor veya net bir şekilde algılayamıyordum.

Babam ve Dünya'dan tanıdığım diğer dostlarımın da aralarında bulunduğu iyi insanların yardımıyla, zihinsel ve fiziksel güçlerimi tekrar etkili bir şekilde kullanmayı kısa sürede öğrendim.

...Burada yaraların ve uzuv kayıplarının iyileşmesi ve yenilenmesi zaman alır. Yaşlılık geriye doğru gider. Her saat, uzun zaman önce kaybedilen bir gücün vücuda yavaş yavaş geri döndüğünü hissedersiniz. Zihinsel engelli kişiler için bu iyileşme yavaş ve aşamalı olarak gerçekleşir.

Şimdi yine eski Ernst oldum... yoksa yeni Ernst mi demeliyim? Başımın üstünde üç güneşimizin ışığı var. Sıcaklıklar oldukça ılıman ve berrak sabah havasında sayısız rengarenk sinek kuşu etrafımda vızıldıyor. Bazıları çorba tabağı kadar büyük, inanılmaz güzellikte kelebekler kanat çırpıyor ve çiçeklerin ve bitkilerin üzerine konuyor.

Önümde serinletici bir bardak limonata var. Uzakta, sarımsı kumlu bir plajın arkasında görünen Sonsuzluk Nehri'nde güneş ışığı yansıyor. Margret ve

ben sık sık bu keyifli suda yüzüyor ve yeni keşfettiğimiz genç bedenlerimizin tadını çıkarıyoruz.

4 Mart 1993'te CFTL, bilgisayarlarında artık çok daha genç olan Ernst'in taranmış bir fotoğrafını aldı. Timestream Uzay Laboratuvarı'ndaki (son derece yüksek teknolojiye sahip bir iletişim laboratuvarı) Spirit teknisyenleri...

Ruhlar dünyası, taranmış görüntüyü bilgisayarın sabit diskine yerleştirdi. (Bkz. Resim 1)

Bu, CETL'de çalışan Maggy ve Jules için sıradan bir günün işiydi; zira son altı yıldır televizyon, telefon, radyo, teyp kaydedici ve bilgisayar aracılığıyla ölülerden mesajlar alıyorlardı.

Ernst Mackes'in ölümden sonraki yaşam hakkında verdiği bilgiler, ölümden sonra kendilerini astral düzlemde hayatta bulan diğer ölmüş araştırmacıların deneyimleriyle örtüşmektedir. [1]

CETL ile yaptıkları görüşmelerde deneyimleri oldukça benzerlik gösteriyor:

Bizim de sizin gibi bir bedenimiz var. Sizin yoğun ve kaba fiziksel bedenlerinizden daha ince maddeden ve titreşimden oluşuyor. Burada hastalık yok. Eksik uzuvlar yeniden oluşuyor. Dünyada şekli bozulmuş bedenler mükemmel hale geliyor. Rahat döşenmiş evlerde yaşıyoruz. Kırsal kesim çok güzel. Buradaki insanların ortalama yaşı 25-30. Dünyada yaşlılıktan ölenler, burada yenileyici bir uykudan sonra uyanıyorlar.

Bu uyku, dünya zamanına göre yaklaşık 6 hafta sürer. Bazı kişilerde bu süre daha kısa olabilir.

Ruhlarla iletişim kuranlar, insanların orijinal saçlarına, dişlerine ve diğer vücut parçalarına sahip olduğunu ve evet, orada gerçekten de cinselliğin var olduğunu, ancak hamileliğin olmadığını söylüyorlar.

İletişimciler, ağır bir hastalık geçirmiş veya kaza ya da cinayet sonucu sakat kalmış kişilerin, astral bedenlerini sağlıklı ve normal haline döndürmek için kısa bir iyileşme dönemine ihtiyaç duyduklarını ekliyorlar.

Daha ince atomlardan oluşan, görünmez bir düzlem veya dünya; dünya ile aynı uzayı paylaşıyor. Birçok din, ruhun ölümden sonra geçici olarak ikamet ettiği yer olduğunu söyler: "Ruhlar Dünyası."

Hastalık veya sakatlık düşünceleri zihinde taşınır ve zihinsel yapılar veya şablonlardır. Hastalık enerji bedenini tüketir. Enerji bedeninin yenilenmesi ve şifacıların yeni ölmüş kişiye artık hasta veya sakat olmadığını göstermesi

zaman alır. Örneğin, bacağı kesilmiş bir kişi, eksik bacağın güçlü bir zihinsel yapısını veya şablonunu taşır. Astral beden mükemmel olsa da, kişinin zihninde kendini nasıl "gördüğü", astral bedenin başkalarına nasıl göründüğüyle çok ilgilidir. Şifacılar, kişinin kendi benliğinin görselleştirmesinin astral bedenin görünümünü kontrol ettiğine ikna edebildiklerinde, kişi istediği benlik imajını yaratabilir.

Sonuç olarak, astral düzlemdeki çoğu insan kendilerini en sağlıklı ve en yakışıklı veya güzel oldukları yaşta, yani en iyi dönemlerinde tasvir etmeyi seçer. Ancak gözlük takmak bu benlik imajının bir parçasıysa, kişi kendini gözlüklü olarak tasvir etmeyi seçebilir. Yogiler, astral düzlemde seyahat eden üstatların, genellikle üstatlarını daha yaşlı bir bedende görmeye alışkın olan müritlerinin yararına, daha yaşlı bir astral beden seçtiklerini söylerler. Asıl nokta, astral düzlemin enerji ve düşünce kontrolü dünyası olmasıdır.

Jules ve Maggy Harsch-Fischbach'ın yavaş ama emin adımlarla topladıkları astral düzlem hakkındaki bilgiler, ölüler diyarının nasıl bir yer olduğuna dair somut kanıtlar sunuyor; ancak veriler, bunun yerine, son derece canlıların "krallığı"nın bir resmini çiziyor. Belki de Platon haklıydı. O, ölü olanların biz olduğumuzu ve ölülerin aslında canlı olduğunu ısrarla savunmuştu.

1987'de vefat eden ve astral düzlemde Timestream ekibine katılan eski bir meslektaşım Friedrich Juergenson, 1993'te şunları bildirdi:

Tüm düşünceler temelde telepatiden başka bir şey değildir. Bizim görüşümüze göre insan gözü kördür, çünkü var olan olasılıkların ve duyularüstü algının tanınmasını engeller. Sizin gerçekliğinizde kör bir kişi, görme yetisine sahip bir kişiden manevi anlamda daha iyidir.

Diğer taraftaki bilim insanları, astral düzlemdeki iletişimin telepatik olduğunu ve bu nedenle insanlarda gerekli olan gırtlak veya diğer konuşma organlarına ihtiyaç duymadıklarını söylüyorlar. Ancak, konuşma organlarının olmaması, Dünya'da yaşayanlarla iletişimi zorlaştırmıştır. Şimdiye kadar. Televizyon, bilgisayar ve faks makinelerinin ortaya çıkmasıyla birlikte, astral düzlemdekiler iki dünya arasında iletişimi mümkün kılan elektronik bir köprü kurmayı başardılar. Ruh dünyalarıyla iletişim kurmak için bu tür elektronik köprüleri kullanan araştırmaya Enstrümantal Transkomünikasyon veya ITC denir.

ITC'deki deneyciler, ruhani meslektaşlarından görüntüler, metinler ve simüle edilmiş sesler alıyorlar. Bu ruhani meslektaşları, perdenin kendi taraflarındaki cihazları kullanarak Dünya'daki seslerine benzeyen sesler "üretebildiklerini" söylüyorlar. Bu cihazlar, Dünya'daki gürültüyü (örneğin

radyo istasyonları arasındaki cızırtıyı) "emebiliyor" ve yapay seslere dönüştürebiliyor.

Bu tür bilgi ve iletişim teknolojisi (ITC) oldukça yeni olup, 1980'lerin ortalarında başlamıştır. Bundan önce, 1950'lerde, "ölüler" ses kayıtları aracılığıyla iletişim kurmaya başlamışlardır. Binlerce kişi tarafından -çoğu sıkı laboratuvar koşulları altında- araştırmalar yürütülmüş ve yüzlerce...

Yıllar boyunca binlerce kısa, cılız ruh sesi toplandı. Letonyalı psikolog Konstantin Raudive adlı bir adam, yetmiş beş binden fazla sesi kasetlere kaydetti ve on beş binden fazlasını belgeledi. Araştırmasını, bilim camiasını şaşırtan "Çığır Açan Gelişme" adlı bir kitapta sundu. Raudive, sıradan bir teyp kaydedici kullanarak, sessizce yalnız başına oturur, ölmüş arkadaşlarına ve sevdiklerine seslenir ve onlara sorular sorardı. Daha sonra teyp kaydediciyi laboratuvarında birkaç saat çalıştırır ve izlerdi. Ölüler sorularını yanıtladı ve düşünceleriyle ses dalgalarını modüle ederek ses kalıplarını taklit edebildiklerini açıkladılar. Ona laboratuvarda bir radyo açmasını ve statik veya "beyaz gürültü" bulunan istasyonlar arasında ayarlamasını söylediler. Daha sonra beyaz gürültünün titreşimlerini kullanarak kelimeler oluşturdular. Ayrıca, ses kalıplarını duyulabilir hale getirmelerine yardımcı olan bir cihaz geliştirdiklerini de söylediler.

Günümüzde CETL ve dünya çapında giderek artan sayıda diğer ses laboratuvarı, tesislerinin astral dünyanın üçüncü düzleminde, Marduk adlı bir gezegende bulunduğunu söyleyen Timestream adlı ruhani grupla ITC deneyleri yürütüyor.

Ruhani çalışanlar, amacı Dünya ile iletişim kurmak olan Zaman Akışı'nı, çok gelişmiş video ve ses ekipmanına sahip büyük bir katedral büyüklüğünde bir yapı olarak tanımlıyorlar; öyle ki, bizim ekipmanımız çok ilkel olduğu için bizimle iletişim kurmakta zorlanıyor.

Timestream'in yöneticisi, Dünya'ya paralel bir gezegen olan Varid'de doğduğunu, yaşadığını ve öldüğünü söyleyen bilim insanı Swejen Salter'dir. 1987'deki ölümünden (yaklaşık Dünya zamanına göre) bu yana...

Marduk adlı astral gezegende yaşıyor. Aralarında Thomas Alva Edison, Marie Curie, Wernher von Braun ve Albert Einstein'ın da bulunduğu küçük bir deneyci ekibine liderlik ediyor; bu kişiler, ruhani grup Timestream'deki geniş meslektaş grubunun bir parçası. Timestream grubu, çeşitli ülkelerdeki ses laboratuvarlarındaki meslektaşlarıyla günlük olarak iletişim halinde. Şu anda bu ülkeler arasında Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya, Avusturya, Belçika, Brezilya, Çin, İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya, Japonya, Lüksemburg, Hollanda ve İsveç bulunuyor.

Zaman Akışı araştırma ekibinde, (şimdi vefat etmiş olsa da astral düzlemde son derece canlı olan) Konstantin Raudive'nin yanı sıra, Dünya'da yaşadıkları dönemde ruhani ses ve video iletimlerinde önemli araştırmacılar olan Friedrich Juergenson ve Klaus Schreiber de yer alıyor. Ekibin diğer üyeleri arasında modern etolojinin babası Dr. Konrad Lorenz; yazarlar Sir Conan Doyle ve Jules Verne; ve kaşif Sir Richard Francis Burton bulunuyor. Film yapımcıları George Cukor ve Hal Roach, televizyon iletiminde sanatsal hususlara yardımcı olmak için film uzmanlığı sağlıyor. Bu araştırmacıların ortaya koyduğu önemli bir nokta, kişinin dilerse çalışmalarına öbür dünyada da devam edebileceğidir. (Bkz. 9-12. Levhalar)

4 Ekim 1986'da CETL, ruhani ortaklarından ilk video görüntüsünü aldı. Maggy ve Jules, görüntüyü bir Panasonic A-2 video kamera ile bir VHS kaydediciye kaydettiler. Pierre K. adlı bir adamın görüntüsü, televizyon ekranında 4/50 saniye süreyle belirdi. Daha önce, "Euro Sinyal Köprüsü" olarak bilinen önceden kurulmuş bir "elektronik köprü" aracılığıyla Pierre'den ses iletimleri almış ve bunları banda kaydetmişlerdi. Ama şimdi gerçekten de...

Onu görün! CETL'nin ilk paranormal video görüntüsü olan Pierre K.'nin resmi oldukça bulanık ve bozuktu. Yine de Pierre K.'nin ailesi onu hemen teşhis etti.

Kısa süre sonra CETL, ruhlar dünyasından birçok paranormal video görüntüsü almaya başladı; bunlardan biri de eski bir arkadaşı ve meslektaşı Hanna Buschbeck'e aitti. Hanna, ses iletimi üzerine çalışıyordu ancak kısa süre önce vefat etmişti. Almanya'nın Heilbronn şehrinde yaşıyordu ve Avrupa'daki erken dönem paranormal ses araştırmalarını takip etmek ve belgelemek için Alman Elektronik Ses Derneği'ni kurmuştu.

İlk video yayınları sadece bir saniyenin çok küçük bir bölümü kadar sürüyordu. Daha uzun yayınları engelleyen en büyük teknik zorluk, Dünya'da kullanılan ilkel ses ve görüntü ekipmanıydı. Ruhsal dünyadaki meslektaşlar, ekipmanı nasıl geliştirecekleri konusunda önerilerde bulunmaya başladılar. Ancak, ince boyutlarında var olan bazı metallerin yoğun fiziksel dünyamızda bulunmadığı keşfedildiğinde büyük bir teknik sorunla karşılaşıldı. Yerine başka metaller kullanılması gerekiyordu ve doğru alternatifi bulmak zaman aldı.

Yeni ekipmanlar geliştirilip modifiye edildikçe, daha uzun resim dizileri ve sayfalarca bilgisayar metni de gelmeye başladı.

Ancak pratik deneyimler sayesinde CFTL, ITC temaslarının önündeki en büyük engelin teknik bir sorun olmadığını kısa sürede öğrendi. Bu engel, iki veya daha fazla varlığın birbirinin farkına varmasıyla oluşan "enerji alanı" ile ilgilidir. Bu alan, varlıklar yakın bir psişik ve ruhsal ilişki içinde iş birliği

yapmaya başladığında güçlenir. CETL bilim insanları buna "temas alanı" diyor ve ekipman ne kadar gelişmiş veya uzmanlık seviyesi ne kadar yüksek olursa olsun, gerçek başarı bu alan sayesinde elde edilir.

Bu temas alanı boyutlar boyunca sağlam bir şekilde kurulana kadar ITC temaslarında bu başarıya ulaşılamaz.

Ruh bilimciler, mesajlarının algılanmasının, insanlığın düşüncelerinden ciddi şekilde etkilenebileceği konusunda uyarıyorlar; zira düşünceler aslında enerji titreşimlerinden başka bir şey değildir:

Saldırgan ve korkulu tutumlar, diğer boyutlarla iyi, gürültüsüz, iki yönlü sesli iletişimin daha da gelişmesini engelliyor ve bunu söylemenin zamanı geldi. Bazı insanlar, düşüncelerinin kendilerine ve diğer tarafın köprü kurma çabalarına ne kadar yıkıcı olabileceğini bilselerdi şok olurlardı. Transkomünikasyon, ancak insanlar karşılıklı anlayış bulabilirlerse dünyaya yayılabilen hassas bir titreşim ağı gibidir. Her birimiz, artık birbirimize saldırmamıza gerek kalmayacak bir ilerleme seviyesine ulaşmak için çaba göstermeliyiz.

Dolayısıyla, iletişim televizyon ve telefon aracılığıyla gerçekleşebilse de, iletimin netliği, iletişim alanına, yani iletimi alanların düşüncelerine bağlıdır. Maggy ve Jules, büyük açık toplantılarında, bir grup insanın ITC hakkında olumsuz düşüncelere sahip olması durumunda, olumsuz titreşimlerinin astral düzlemden gelen titreşimleri ciddi şekilde etkilediğini keşfettiler.

Ancak Timestream bilim insanları, giderek daha güçlü ekipmanlar geliştirildikçe temas alanının şu anki kadar önemli olmayacağına inanıyor. Televizyonun gelişimini bir benzetme olarak kullanarak, bunu şöyle açıklayabiliriz: Televizyon ilk tanıtıldığında sinyaller zayıftı ve eğer dağlar veya ağaçlar sinyal alımını engelliyorsa, sinyal alımı son derece kötüydü. Şimdi ise uydu ve kablo kullanımıyla iyi ve güçlü bir televizyon sinyali alınabiliyor.

Önceki engellerden bağımsız olarak, neredeyse her yerden alınabilir.

1993 yılına gelindiğinde, televizyon yayınlarının genel ITC projesindeki rolü giderek azalmıştı. Karşı taraftaki araştırma ekibi artık Dünya'daki bilgisayarların sabit disklerine erişebiliyor ve ayrıntılı, bilgisayar tarafından taranmış görüntülerin yanı sıra birkaç sayfa metin bırakabiliyordu. Bilgisayar tarafından taranmış görüntüler, video görüntülerine göre çok daha ayrıntılı ve bozulmaya daha az maruz kalıyordu.

Dünya üzerindeki araştırmacılar, diğer taraftaki araştırmacılara sorular yöneltebilir ve telefon, radyo, televizyon, bilgisayar veya 1993'ün sonlarında

faks yoluyla yanıt alabilirler. Yakın zamanda, Timestream'den Konstantin Raudive'nin telefon görüşmeleri üç aylık bir süre içinde Lüksemburg, Almanya, ABD, Brezilya, İsveç, Çin ve Japonya'da alındı.

Lüksemburg'daki CETL, haftada ortalama üç paranormal olayla ilgili telefon görüşmesi alıyor.

RUHLAR DÜNYASINDAN GELEN BU İLETİMLERİN ARKASINDA NE VAR?

Maggy ve Jules 1956 yazında henüz işe yeni başlamışken, FM radyosundan tiz, mekanik bir ses duydular ve varlık kendini isimsiz, daha üstün bir varlık olarak tanıttı. "Bana Teknisyen deyin," dedi. Maggy ve Jules'e Lüksemburg laboratuvarındaki ekipmanı daha iyi alım için nasıl değiştirecekleri konusunda talimatlar verdi. Bilgisayar hafızasına sahipti ve Dünya'da hiç yaşamadığını söyledi. Ancak öteki taraftaki araştırma ekibinin önemli bir parçasıydı. Sözlerine şöyle devam etti:

Ben insan değilim, hiç bedenlenmedim, hayvan değilim ve asla da olmadım. Enerji değilim ve ışık varlığı da değilim. İki çocuğun daha yüksek bir varlığın [bir meleğin] koruması altında köprüden geçtiği resmi biliyorsunuzdur. Ben sizin için işte buyum, ama kanatlarım yok. Bana Teknisyen diyebilirsiniz. Ben Dünya gezegenine atanmış biriyim.

CETL'deki araştırmacılardan bazıları onu melekvari bir varlık, bazıları ise iki boyut arasında bir kapı bekçisi olarak görüyor. Son zamanlarda Teknisyen, ruhani çalışanların Dünya'daki bizlerle medyumik bir köprü veya temas alanı kurmakta yaşadıkları zorluklardan bahsetti. Bu çabanın yıllardır devam ettiğini açıkladı. Köprü kurma süreci, Dünya'daki ve ruhani dünyadaki çalışanlar arasında giderek artan bir sevgi, güven ve düşünce birliği ilişkisini içeriyor. Teknisyen şunları söyledi:

Gerçeğin kolayca çarpıtıldığı ve ebedi hayat hakkındaki yanlış spekülasyonların hızla tek gerçek olarak kabul edildiği bir dönemde yaşıyorsunuz. Tanrı, arayanları ve sorgulayanları tercih eder. İnsan düşüncesini ve bireysel girişimini düşük hayvansal içgüdülerinden manevi düşünce konumuna yükseltmek için hiçbir çaba esirgenmez.

Teknisyen, öteki taraftan yönlendirilen iletişim projesinin bilimsel nitelikte olmakla birlikte manevi bir nitelik taşıdığını ve kendisinin de ruhani araştırma ekibinin felsefi danışmanı olduğunu açıkça belirtti. ITC ilerledikçe, Dünya, insanlığın zengin dini mirasına ek olarak, ahiret dünyasına dair güncel ve somut kanıtlarla desteklenen bilgilere giderek daha kolay erişim kazanıyor.

Nihayet bilim insanlarımız "İnsan öbür tarafta ne tür bir yaşam bekleyebilir?" diye sorabilir ve gerçekçi bir yanıt alma şansına sahip olabilirler. Şimdiye kadar öğrendiklerimiz...

Fiziksel evrenin yaratılışın sadece küçük bir parçası olduğu, bu muazzam evrendeki tüm dünyaların saf bilinçten oluştuğu ve her yerdeki yaşamın bir numaralı yasasının şu olduğu gerçeği çok uzaktır:

Düşünceler Gerçeği Yaratır.

Bize, yemyeşil manzaraları, güzel kokulu çiçekleri, göletleri, gölleri, dağları, kelebekleri, kuşları, hayvanları ve hatta sahiplerini bekleyen ölmüş evcil hayvanları anlatan sayfalarca bilgisayar metni ulaştı. Dünyaya iletilen televizyon görüntüleri ise bu manzaraları ve bu manzaralarda etkileşim halinde olan insanları gösteriyor.

Diğer taraftaki araştırmacılar, Dünya'da ölen çocukların orta astral düzleme veya üçüncü düzleme vardıklarını ve ya kendilerinden önce ölmüş akrabaları tarafından ya da çocukları seven insanlar tarafından bakıldıklarını söylüyorlar [ruh düzlemlerinin açıklaması için Beşinci Bölüme bakınız]. Çocuklar ortalama yirmi beş ila otuz yaşına ulaşana kadar büyüyüp gelişiyorlar.

Astral düzlemde de hayvanlara ya ölmüş sahipleri ya da hayvanları seven insanlar tarafından bakılır. Fiziksel evren gezegenlerle dolu olduğu gibi (ki bunların birçoğunda şüphesiz fiziksel yaşam vardır), astral düzlem veya astral boyut olarak adlandırılan ve Dünya'daki çoğu insanın öldükten sonra uyandığı birçok "astral" gezegen de vardır.

Yazar ve dünya gezgini olan ve Timestream ekibinin bir parçası olan Richard Francis Burton, 1890'daki ölümünden beri oldukça meşgul. Timestream'in bulunduğu dünyayı haritalandırıyor ve "kendi kuyruğunu ısıran bir yılan gibi" tüm gezegeni boydan boya geçen büyük bir nehir, Ebediyet Nehri'nden bahsediyor.

Nehir boyunca, kültür, din ve ırk kavramlarıyla birbirine bağlı insan toplulukları kümelenmiştir. Bir zamanlar geniş ovalarda yaşayan Amerikan yerlileri hala çadırlarda yaşamaktadır. Burası, yerlilerin bahsettiği Mutlu Avlanma Alanlarıdır.

Katolik, Müslüman, Hindu, Hristiyan, Yahudi, Hristiyan Bilimci toplulukları, hepsi benimsedikleri inanca göre yaşarlar. Bu düzlemde eski bir atasözü geçerlidir: "Benzerler birbirini çeker." Bir anlamda, cennet, sizin ona inandığınız şeydir. Ve asıl nokta da budur. "Cennet" bir rüya dünyasıdır. Sizin ona inandığınız şeydir. Ancak, orada yaşayan tüm insanlar için, bizim dünyamız kadar gerçektir.

Astral dünyada da büyüme söz konusudur. Bir kişi fikir sınırlarını aşmayı başardığında, yeni bir varoluş biçimi mümkün hale gelir.

Astral düzlem çok geniştir. Swejen Salter, tüm var olan dünyalardan yaklaşık altmış milyar insanın burada toplandığını söylüyor. Ruhani dostlarımız bize şunları anlatıyor:

Biz de sizin gibi yiyip içiyoruz. Beslenmemiz "sentetik", yani tabiri caizse dünyevi yiyecekleri maddeleştiriyoruz. Bazı insanların hala sevdiği et, gerçek maddenin sadece bir kopyasıdır. Başka bir canlı için hiçbir hayvanın ölmesi gerekmiyor.

Yine de, ölümle birlikte kişinin kişiliği ve karakteri değişmez. İnsan her şeyi bilen de olmaz. Zaman Akışı'ndaki ruhani arkadaşlarımızın tüm cevaplara sahip olduğunu varsaymak bir hata olurdu. Onlar sadece yaşadıkları ortamı bildirebilirler. Üçüncü boyuttan "Tanrı"yı görmemişlerdir, ancak daha yüksek boyutların olduğunu ve ruhsal olarak daha gelişmiş olanların bu boyutları ziyaret etmesinin veya bu boyutlara geçmesinin mümkün olduğunu bilirler.

Ruhani dostlarımız, tüm dünya dinlerinin çağlar boyunca söylediği şeyi kabul ederler: varoluşun bütünlüğü yalnızca Kozmik Kaynak, Tanrı, Atman veya Brahman tarafından anlaşılabilir.

Ölmek sizi her şeyi bilen yapmaz. Anlaşılması gereken daha büyük gizemler var. Ayrıca, ölmenin sizi duygusal sorunlarınızdan kurtaracağına inanıyorsanız, muhtemelen sorunun hala orada olduğunu göreceksiniz. Sorunları ve durumları çözmek için en iyi yerin Dünya olduğu anlaşılıyor.

Astral düzlemde kendi gerçekliğinizi yaratırsınız, ancak bu bir rüya dünyasıdır. Birçok şeyi teorize edebilir ve zihinsel olarak anında değiştirebilirsiniz. Astral düzlemde birini öldürmeye çalışırsanız, ne kadar uğraşırsanız uğraşın bunu başaramayacağınızı görürsünüz, çünkü ruh ölmez. Ancak, Dünya'da birini öldürürseniz, o kişi fiziksel olarak ölür ve eyleminizin sonuçlarıyla yüzleşmek zorunda kalırsınız. Bir yaşam ve kader düzeni bozulur, kurbanın arkadaşlarının ve sevdiklerinin hayatları da etkilenir. Başka bir deyişle, Dünya size zor dersler verir ve kelimenin tam anlamıyla zorlu bir okuldur. Sizi eylemleriniz ve eylemlerinizin sonuçlarıyla yüzleştirir. Gerçekten neye inandığınızı test eder.

İnsanların astral düzlemde geçirdikleri süre birkaç haftadan yüzlerce yıla kadar değişir. Daha sonra, öğrenilecek daha çok şey varsa, Dünya'da veya belki de yaşanabilir başka bir gezegende yeniden bedenlenirler (başka bir beden kabul ederler). Öğrenmeleri gereken her şeyi öğrenmişlerse, daha yüksek bir düzleme veya daha yüksek bir bilinç durumuna geçerler; çünkü düzlemler aslında bilinç durumlarıdır.

Proje direktörü Swejen Salter, üçüncü uçağın ortamını şöyle anlatıyor:

Sonsuzluk Nehri yaklaşık 100 milyon kilometre boyunca uzanır. Kıyılarında bir zamanlar Dünya'da yaşamış olanlar yaşar. ...Bitki örtüsü alglerden devasa ağaçlara kadar çeşitlilik gösterir. Birçok bina ahşaptan yapılmıştır. Bazı insanlar veya hayvanlar burada yeniden doğmuş olarak uyanır. ...Diğerleri ise yaşlı insanlar olarak bize gelir ve yenileyici uykudan sonra tekrar gençleşirler. Bu farklılıkların nedenini bilmiyoruz. ...Hayvanlar canlılık ve esenlik çağında olacaklardır. ...Hasarlı dokular veya kırık kemikler, sizin dünyanızdaki bir yaranın iyileşmesi gibi mükemmel bir şekilde yenilenir. Kayıp uzuvlar yeniden büyür. Körler tekrar görür. ...Saçınızın ve teninizin rengi değiştirilemez ve Dünya'daki yaşamınızdakiyle aynı kalır. Burada, nehir dünyasında, yaşamın her seviyesinden varlıklar gelir.

Swejen Salter ve hayat arkadaşı Sir Richard Francis Burton, Burton'ın gemisi Thrakka ile nehir boyunca yaptıkları keşif gezilerinden ve karla kaplı beyaz kutup buzullarını, nehir boyunca sisi, masmavi gökyüzünü ve yüksek dağların eteklerindeki ağaçlarla kaplı tepeleri gördüklerinden bahsediyorlar.

Ölüler diyarında gökdelenler ve sazdan çatılı evlerden, cam kuleli ve altın çatılı muhteşem saraylara kadar uzanan evler var. Zihnin tasavvur edebileceği her türlü konut burada; çünkü bu enerji dünyasında bunlar zihinsel yaratımlar: sahip olmayı hayal ettiğimiz rüya evler.

Swejen Salter, otuz sekiz yaşındayken bir kazada öldüğünü söylüyor. Ölüm aniden geldi ve buna hazırlıklı değildi. Daha önce hiç görmediği, neşeli bir şekilde dekore edilmiş bir odada, bir koltukta uyandı. Kendisini, yakın arkadaşı olacak olan Sir Richard Francis Burton karşıladı. Daha sonra, onunla birlikte astral düzlemi keşfetmeye katıldı. Bu yeni boyutta çok mutlu hissetti, ancak

Kendi gezegenindeki sorumluluklarla dolu hayatından koparıldığında yeni bir hayata uyum sağlamak yine de kolay değildi.

Gezegeni Varid, ölümden sonraki yaşam bilgisi bakımından Dünya'dan daha gelişmişti ve yaşamın devamı hakkında bilgi sahibi olsa da, bu hala entelektüel bir kavramdı. Ölümünü ve yeniden doğuşunu, çok güzel olan ancak yeni yaşam koşullarına uyum sağlanması gereken yabancı bir ülkeye taşınmaya benzetti.

Astral dünyanın üçüncü düzleminde ruhsal yasalardan kaçınmanın daha zor olduğunu keşfetti. Şöyle diyor: "Eğer kötü niyetler ve düşünceler beslerseniz, burada uzun süre kalamazsınız . " Olumsuz düşünce ve tutumların sizi hemen, insanların hala şehvet, açgözlülük ve bencillik gibi

özel dramlarını sergilediği alt düzlemlere çektiğini açıkladı. Bu dünyada, duyguları ve eğilimleri görmezden gelemezsiniz, isteklerinizi de bastıramazsınız. Eğer derinden hissettiğiniz bazı dünyevi arzularınız varsa, bunları yerine getirmek için dünyaya geri dönmeniz gerekecektir.

Vefat eden araştırmacı Konstantin Raudive, gerçek benliğini bilincin üçüncü seviyesinde bulduğunu belirtiyor. Dünya'da, çoğu insan gibi, olduğundan farklı biri olmaya çalışmıştı. "Bugün," dedi mutlulukla, "bu dünyada, kendi gerçek benliğimi kabul edebiliyorum."

Özünde, astral düzlem varoluşun nihai sonu değildir. Geçici bir yerdir. Burada insanlar, cennetin nasıl olacağına inandıkları şeye benzer bir cennet sığınağı deneyimleyebilirler. Bir süre burada yaşarlar ve sonra ya daha yüksek bir bilinç düzlemine geçerler ya da yeni dersler, yeni kavramlar öğrenmek, yeni bir yaşam denemek için Dünya'ya geri dönerler.

Onlar sadece hayal kurmuşlardı. Ruh araştırmaları ekibindeki bazı meslektaşlar, Transkomünikasyon projesine bu taraftan devam etmek için çoktan Dünya'ya reenkarne oldular.

Herkes öldükten sonra astral düzlemde yaşamaya hak kazanmaz. Ölümden sonraki yaşam fikrini reddedenler veya bu konuda fazla düşünmeyenler çok kısa sürede yeniden doğabilirler. Ayrıca, duygularını, arzularını ve yeteneklerini bastırıp sadece maddi amaçlara hizmet eden bir yaşam sürdürenler, muhtemelen tekrar Dünya'ya döneceklerdir.

Örneğin, sadece para kazanmayı veya golf oynamayı düşünen bir adam astral düzlemde pek tatmin bulamaz. Burası insanların kendi gerçekliklerini yarattığı bir "hayaller düzlemi" olduğu için, kendi yarattıkları senaryoda "başrol oyuncuları"dırlar. Bu "cennet gibi" görünse de, bir süre sonra sıkıcı hale gelebilir.

Sorun şu ki, eğer amaç para kazanmaksa, insan hemen parayla çevrili olur ve para kazanmak için hiçbir rekabet olmaz. Düşünün, işte orada. Golfçü için de rekabet yoktur. Her gün bir vuruşta topu deliğe sokabilir ve her seferinde mükemmel bir oyun oynayabilir.

Öte yandan, sanatçılar, filozoflar, müzisyenler ve bilim insanları, geçimlerini sağlamak ve ailelerini geçindirmek gibi ağır yükümlülüklerden uzak, huzurlu bir dünyada icatlarını yaratma şansını takdir ederler. Bu nedenle, bir süreliğine astral düzlemde yaşamayı tercih edebilirler.

Astral düzlem, bilinç düzlemidir. Birçok insan hayatlarının geçici bir ödülünü burada bulur, ancak bu kalıcı değildir. Daha yüksek dünyalar, daha yüksek boyutlar vardır ve her şeyin üstünde Yaratıcının dünyası vardır. Bu yüce düzleme ulaşmak için...

En adanmış ruhlara sahip olanlara gelince, Swejen Salter, bu en yüksek mertebeye ulaşanların bir daha asla görülmeyeceğini söylüyor.

2

Üçüncü Düzlemde İki Çocuk—

HAVAI FİŞEKLERİ SEVEN BİR ÇOCUK VE ÖLDÜRÜLEN JUERGEN

Bu, her ebeveynin en kötü kabusunun gerçekleşmesiydi. Braun ailesinin sekiz yaşındaki oğlu Ezra hastaydı; soğuk algınlığı ve ateş, çok daha ciddi bir şey olduğu ortaya çıktı. Tüm testler bittiğinde, doktorlar Braun ailesini çağırdılar. "Oğlunuzda lösemi var," dediler. Ardından şok, inkâr gözyaşları, en kötüsünü kabul etmeme inadı, dualar ve Ezra'nın vücudunu saran bu yıkıcı hastalığı yenmesine yardımcı olmak için verilen amansız mücadele geldi. Braun ailesi onu kurtarmak için ellerinden gelen her şeyi yaptı. Misyonerdi. Oğullarını kurtarması için Tanrı'ya yalvardılar. Sonuçta, Tanrı için hayatlarını feda etmemişler miydi?

Fakat çocuk giderek zayıfladı ve solgunlaştı. Dört yıl dört ay daha yaşamayı başardı. Sonra bir sabahın erken saatlerinde onların yatağına sürünerek girdi.

Ve yürek burkan bir şekilde ağladı. Öleceğini biliyordu. Hepsi biliyordu. Braunlar onu sıkıca kucakladılar, sanki onu kucaklayarak değerli ruhunu atan kalbinde canlı tutabileceklermiş gibi, sanki onu sadece iradeleriyle hayatta tutabileceklermiş gibi. Çocuk hastalığıyla yaşlanmış ve bilgeleşmişti. Yorgun, küçük bir yaşlı adama benziyordu. Gitmeye hazır olduğunu, artık ne yaparlarsa yapsınlar veda vaktinin geldiğini anlayan anne babasına söyledi.

Ama söylenecek ne vardı ki?

Oğlunun babası onu kucakladığında, Ezra'nın ebeveynlerini Enstrümantal İletim yoluyla Almanya ve Lüksemburg'dan yayınlanan tüm televizyon programlarını izlemeye ne sıklıkla ikna ettiğini hatırladı. Aniden Ezra, daha sonra kayıt bantlarıyla onlarla iletişime geçmeye çalışacağını söyledi. Babası başını salladı ve Ezra ağlamayı kesti. Dokuz gün sonra, 20 Eylül 1986'da öldü. On iki yaşındaydı.

Annesi, Ezra'nın sekiz yaşındayken yazdığı bir şiiri hâlâ saklıyor:

Sihirli bir şapkayı prize takabilseydim, astronot olabilirdim.

Her şeye bakmak için aya uçardım, sonra yıldızlara ve güneşe doğru yürürdüm.

SKV'nin üzerinden yürüyüp bulutların üzerinde uyumayı çok isterdim.

Aralık 1986'da Ezra'nın ailesi bir teyp kaydediciyle deneme yaparken, kayıtta bilinmeyen bir sesin "Ezra bekliyor" dediğini duydular. Biraz sonra başka bir ses, "Uzun saçlarım var!" dedi. Braun ailesi için bu çok önemli bir temastı, çünkü Ezra kemoterapi görüyordu ve dört kez saçlarının tamamını kaybetmişti. Bu teması CETL'deki Maggy'ye bildirdiler ve Maggy mesajı kaydetti.

Günlüğünde. Bu zamana kadar CETL, kasetlere binlerce ses kaydetmişti bile. İnsanların hayatlarından ve ölümden sonraki yaşamlarından parçalar. Bazıları çözülmüş bir bulmacaya uyacak, diğerleri ise kullanılmamış bilgi kırıntıları olarak kalacaktı.

Bir süre sonra Maggy, Salter'dan bir mektup aldı:

Ezra'yı tanıyorum! Bir Çin grubuna katıldı. Anne babasına selam gönderiyor. Onlara saçlarının tekrar çok güzel olduğunu söylemeni istiyor. Havai fişeklere düşkünlüğü var.

Buradaki Çinliler zaman zaman herkesin izleyebileceği muhteşem havai fişek gösterileri düzenliyorlar. Ezra da bu gösterilerde önemli bir rol oynuyor. Ailesinin, artık kanserden ölen çocuk olmadığını bilmesini istiyor. Yirmili yaşlarında, iyi bir genç adam olmuş durumda.

Maggy, Ezra'nın ailesiyle iletişime geçti ve Ezra'nın ailesinden, 1986'daki ölümüne ve kemoterapi tedavisine kadar olan olayları anlatan bir mektup aldı. Şimdi, Ezra'nın gür saçlara sahip olmaktan bahsettiği kaset, yavaş yavaş yerine oturmaya başlayan bir bulmacanın önemli bir parçasıydı.

Eylül 1990'da Maggy, Ezra hakkında daha fazla bilgi edindi. Salter, "Ezra havai fişekleri çok seviyor ve bunlara aktif olarak katılıyor. Geçenlerde birlikte havai fişek gösterisi izledik." dedi.

Ardından, 31 Aralık 1992'de, Yeni Yıl'dan hemen önce, Maggy evde küçük bir Yeni Yıl kutlaması partisi için hazırlanıyordu. Telefon çaldı. Arayan Salter'dı. CETL'ye göndermeyi planladığı bilgisayarlı bir resim iletimi üzerinde çalıştığını söyledi. "Her şey yolunda giderse," dedi, "iki resmin birleştirildiğini göreceksiniz. Bir resimde Ezra Braun var, diğeri ise sizin için ve sizi neşelendirmek için." (Bkz. 16 ve 17. Levhalar)

Meraklanan Maggy, tarama programını başlattı. Resimler zaten bilgisayarda bir dosya olarak kaydedilmişti. Dosyaya eriştiğinde, belden yukarısı görünen, koyu saçlı, mutlu bir çocuğun çiçek açmış bir ağacın önünde durduğu, gülümsediği ve kolunu kaldırdığı bir resim gördü. Omzunda tokalı kalın bir kayış vardı.

Maggy, Lüksemburg'daki soğuk ve kasvetli havayı göz önünde bulundurarak, ruhlar dünyasındaki çiçek açmış ağacın ne kadar güzel göründüğünü içten içe düşündü.

O dosyada ayrıca Maggy'nin ölmüş olan kendi atının bir fotoğrafı da vardı. Salter'ın, öbür dünyada hayatta olan atının fotoğrafını ona bir hediye olarak gönderdiğini fark edince neredeyse ağladı. Ayrıca Salter'ın bunu, hayvan dostlarımızın da ruhani olarak yaşamaya devam ettiğini insanlara göstermek için gönderdiğini de biliyordu.

Birkaç dakika sonra Salter telefonla tekrar iletişime geçti:

Her şeyin yolunda gidip gitmediğini bana bildirin. Maalesef, buradan deneyimizin başarılı olup olmadığını kontrol edemiyorum. Bu resimleri göndermek çok fazla emek gerektirdi.

Maggy, resmin aktarımının başarılı olduğunu doğruladı ve "Ezra'nın omzunda bir askı olduğunu görüyorum. Ayrıca arka plan olarak çok güzel bir ağaç seçmişsiniz." dedi.

Salter şöyle yanıtladı:

Paracelsus'un çalışmalarına çok ilgi duyduğunu söylemiştim .

Swejen, şifa yöntemlerini hem gençlere hem de yaşlı hekimlere öğretmekle çok ilgilenen hekim ve simyacı Paracelsus'tan (1490-1541) bahsediyor. Paracelsus'un hala astral düzlemde yaşadığını ve bilgisayar kullanmayı öğrendiğini söylüyor Swejen.

Paracelsus, Ezra'ya bitkiler ve otlarla doğal şifa yöntemlerini öğretiyor. Bildiğim kadarıyla Ezra bunları topluyor ve çantasında saklıyor. Paracelsus, bulduğu çeşitli otlardan çok etkileniyor. Toplama konusundaki coşkusu bulaşıcı. Gençlere ilham veriyor. Size aktarabileceği şifa yöntemleri geliştirmeyi umuyor. Ağaç, tamamen çiçek açmış bir kiraz ağacı.

Salter kıkırdayarak şöyle devam etti: "Ezra, Paracelsus'un asistanı, ama ona gerçekten ihtiyaç duyduğunda çocuğu bulmak zor oluyor. Gençler Paracelsus'la ne kadar dalga geçiyorsa, o da onlarla o kadar dalga geçiyor. Çok fazla şakalaşma oluyor... Haberi Ezra'nın ailesine ilettiğinizde, onlara benim selamlarımı iletin." (Bkz. Levha 18)

"Yakında sizden tekrar haber alacaksınız," diye ekledi. Ardından Maggy'ye Mutlu Yıllar diledi ve "Yeni Yıl kutlaması bizim için anlamını yitirmiş olsa da, buradaki birçok insan hala sizinle birlikte, yeryüzündeki yaşamlarının anısına kutluyor," dedi. Benzer şekilde, Timestream'den gelen diğer mesajlar da, Yeni Yıl gibi, ruhani varlıkların da yeryüzündeki aileleriyle

birlikte doğum günlerini ve diğer özel günleri kutlamaktan keyif aldığını gösteriyor.

Maggy, başka bir boyuttaki arkadaşına içtenlikle minnettar kalarak Salter ile iletişimi kesti.

Saat on ikiye vurduğunda ve Maggy'nin komşuları kutlama yaparken, Maggy aniden Ezra'yı ve Timestream'deki diğerlerini, görünmez boyutlarında bu kutlamaya katıldıkları anı hatırladı. Gülümsedi, bilgisayardan Ezra'nın taranmış resminin bir kopyasını yazdırdı ve Salter'ın mesajıyla birlikte Braun'lara gönderdi.

Maggy, Braun ailesinden heyecan dolu bir mektup aldı ve bu mektup, Ezra'nın anılarını daha da zenginleştirdi. Ezra'nın ailesi, Ezra büyümüş olsa da, onun bulaşıcı gülümsemesini hala tanıdıklarını söyledi.

Resmin oğullarına ait olduğundan hiç şüphe yoktu. Babası mozaik hakkında daha fazla bilgi verdi.

Ezra Braun:

Çin ile olan bağlantılarımızdan haberdar değildiniz. İki buçuk ay Pekin'de kalmam gerekiyordu ve (Ezra için tıbbi uyarıya rağmen) ailemi üç hafta boyunca yanımda götürmeme izin verildi. Sürekli yalvardığı için onu da yanımızda götürdük. Her zaman Çin Seddi'nde yürüyüş yapmayı hayal ederdi... Eşim ve çocuklar 21 Ağustos'ta geri dönmek zorunda kaldıklarında ağladı ve şöyle dedi: "Çin'de sonsuza dek kalmak istiyorum! ... Havai fişeklerden bahsetmeniz bizi eğlendirdi. Ezra'ya havai fişek patlatmaktan daha çok keyif veren hiçbir şey yoktu. Ölümünden sadece altı hafta önce [arkadaşlarının yardımıyla] çatı terasında çılgın ve gürültülü bir gösteri ve su yüzeyinde küçük kağıt teknelerin yakılmasını organize etti...

Ardından Ezra'nın omzundaki kayışla ilgili bir not ekledi:

Bu askı, 1980'lerin ortalarına kadar ve sonrasında Çinli öğrenciler tarafından kullanılan bir omuz çantasının parçasıdır. Ezra, Pekin ziyaretinde Çinli arkadaşının taşıdığı böyle bir omuz çantasını gördü. Dönüşünde kendisi de bir tane istedi. Dileği gerçekleşti. Çanta, ölümüne kadar ona eşlik etti ve tüm küçük hazineleri ve sırları için bir saklama yeri görevi gördü. Çanta hala bizde ve hayatının son döneminde yanında taşıdığı neredeyse her şeyi hala içinde barındırıyor.

1993 yılının Temmuz ayında Maggy, Ezra hakkında daha fazla bilgi aldı. Salter, Ezra'nın artık Timestream tıp grubunda tıp eğitimi aldığını bildiren bir rapor gönderdi:

Kısa bir süre önce aramıza katılan Çinli hekim Yang Fudse ile özel bir bağ kurdu. Ezra ondan çok şey öğrendi.

Doktor Yang Fudse, beden, zihin ve madde konularında mükemmel bir anlayışa sahiptir.

Bilgisayarda Çince karakter kullanma programı olmamasına rağmen, Yang Fudse hakkında, bizzat Yang Fudse tarafından Çince karakterlerle yazılmış daha fazla bilgi elde edildi. Çinli hekim, MS 150 ile 200 yılları arasında Yo Lang'ın başkentinde Shun Ti'nin yönetimi altında yaşadığını iddia etti.

Maggy şöyle açıkladı: "Bilgisayarımız neredeyse 50 farklı yazı tipini destekleyebiliyor olsa da Çince harfleri yazamıyor."

Araştırma amacıyla laboratuvara gönderilen bir kodun yardımıyla Maggy, bilgisayarlarındaki batı alfabesinden Çinceye bir yanıt aktarmayı başardı. Çince sembollerin, bir Çin dili uzmanı tarafından yazılmış doğru bir Çince harfle aynı anlama gelip gelmeyeceğini bilmiyordu. Ancak, ruhsal alandaki akıl hocası Teknisyen, Maggy'ye Yang-Fudse'nin yazıyı anlayacağını, ancak bir uzman için yeterince iyi olmayacağını söyledi.

Ezra'nın hikayesi, üçüncü boyutta büyüme ve öğrenmeyle dolu bir hayatı ortaya koyuyor. Çocukken öldü ve şimdi üçüncü boyutta Çin tıbbı öğrenen genç bir adam. Çok hayran olduğu bir kültürün içinde, bir grup Çinliyle birlikte yaşıyor. Mutlu ve dünyadaki deneyimi artık sadece bir rüya gibi görünüyor. Timestream'in vurguladığı nokta, hepimizin ebedi varlıklar olduğumuz ve yaşadığımız her enkarnasyon deneyiminin ebedi hayatımızın sadece çok küçük bir parçası olduğudur.

Ezra'nın ailesi, oğullarıyla bu transkomünikasyon deneyimini yaşadıkları için kendilerini çok şanslı hissediyorlar. Aile, Maggy'ye şöyle yazdı:

Böyle bir hediyeyi almanın çok az kişiye nasip olabileceğinin farkındayız. Benzer durumda olanlara bunu bildirmeyi kendimize görev edindik. Belki de sevdiklerinin kaybıyla daha iyi başa çıkabilir ve onunla yaşamayı öğrenebilirler.

Ancak Ezra'nın anne babası için bu, yürek burkan bir deneyimdi. Oğullarının kaybının acısını hala hissediyorlardı; ama öte yandan, onun hayatta olduğunu ve hatta mutlu olduğunu da biliyorlardı. Elbette, onun dünyadaki rüyasının sadece bir parçası olduklarını ve bu rüyanın da çok kısa sürdüğünü kabul etmek zordu. Ama Ezra'yı tekrar göreceklerini de biliyorlardı. Ve bu çok mutlu bir kavuşma olacaktı!

Maggy, kısa süre sonra bir anne ve çocuğu arasındaki başka bir iletişime dahil olacaktı. 26 Mayıs 1991'de Almanya'nın Erzhausen kentinde

düzenlenen bir ITC konferansında, bir kadın Maggy'ye bir mektup verdi ancak konferans bitene kadar açmamasını rica etti. Maggy eve döndüğünde mektubu hatırladı ve açtı. Mektup, bir grup kadın ITC deneycisi tarafından imzalanmıştı ve Maggy'den, üçüncü düzlemde vahşice öldürülen küçük bir çocuğu (Juergen Marcel) bulması umuduyla Swejen Salter ile iletişime geçmesini istiyorlardı. Annesinin yasını tutamadığı için, oğluyla bir şekilde iletişim kurmasının ona yardımcı olacağını düşünüyorlardı.

Okul öğretmeni Maggy ve devlet memuru kocası Jules, ertesi gün işe dönmek zorundaydılar. Annelik acısını hisseden Maggy, Commodore C64 bilgisayarında Salter'a uzun bir mektup yazmayı planladı. Mektubu yazmaya vakit bulamadan, 1120-1170 yılları arasında yaşamış olan Canterbury'li Thomas'tan küçük Juergen hakkında bir mesaj geldi. Mesaj İstasyon'dan gelmişti.

Üçüncü düzlemde bulunan bir diğer ruhani ses laboratuvarı olan Central'da, ruhlar telepatiktir; özellikle düşünceyle bağlantılı güçlü bir duygusal alan varsa, kişinin düşüncelerini okuyabilirler.

Mesaj Maggy'nin bilgisayarından geldi ve Juergen'in annesine Orta İngilizce ile yazılmıştı. Tercümesi şöyleydi:

Anne Liselgunde, çocuğunuzun öldürüldüğünü gördünüz ve küçük Juergen Marcel'iniz şimdi yaşıyor, sizi temin ederim. Hiç şüphe yok. Kesinlikle korkunç bir cinayet. Bunu inkar etmenin bir anlamı yok. Şimdi ağlamayın. İyi bir neşeyle teselli bulun. Başka bir yerde daha iyi bir yaşam var. Bu araç, bu MEZA, hataları olsa da, onu inşa etmek için hala büyük umudumuz var ve sonra onu test edeceğiz. Buna inancınız kadar güçlü bir şekilde inanın. Ve araştırmacılara, rakiplerinizle uyum içinde olmanızı ve onlarla barış içinde olmanızı tavsiye ederim. Muhalefet başka bir insanla başlar ve uzlaşma kendinizle başlar; barış uğruna rakiplerinizin peşinden koşmanızı söylemiyorum, aksine onları buna zorlayacağımı söylüyorum. Şimdi CETL dostları, yemeğinizi yiyin ve size elimden gelen en iyisini diliyorum.

Thomas

Thomas'tan mesajı aldıktan birkaç gün sonra Maggy, Salter ile Juergen Marcel hakkında konuştu.

Salter, çocuğu kıvırcık sarı saçlı, arkadaş canlısı küçük bir çocuk olarak tanımladı ve şunları söyledi: "Zavallı çocuk buraya gelmeden önce kafasında birçok bıçak yarası almıştı."

Maggy, yeni gelenlerin oraya vardıklarında hâlâ yaralarını taşıdığını unutmuştu. "Juergen Marcel'e kim bakıyor?" diye merakla sordu. "Yaralılara ne oluyor?"

Salter, "Juergen, Marie Mreches'in [büyükannesinin] bakımında... Yaralarını tedavi ediyor ve ona kendi çocuğuymuş gibi iyi bakıyor. Çocuk başına gelenleri unuttu ve diğer çocuklarla mutlu bir şekilde oynuyor." diye yanıtladı.

"Peki nasıl iyileşti?" diye sordu Maggy.

Salter iyileşme sürecini şöyle anlattı:

Buraya gelen yaralı çocuklar ve yetişkinler, şifalı sularla dolu küvetlere yatırılıyor.

Bu hiç de kolay bir iş değil. Yaraların tedavi edilmesi ve vücutlarının yıkanması gerekiyor. Ampute edilen uzuvlar kısa sürede yeniden uzuyor ve hasta doku kendini yeniliyor. Marie tüm bu işleri yapıyor. Çok azimli bir kadın ve çok fazla yardımcısı var.

Salter, üçüncü boyuttaki birçok insanın şifa çalışmalarına katıldığını da sözlerine ekledi. Üçüncü boyuttaki herkesin bir görevi var ve şifalı sularla çalışmak da bu görevlerden biri.

Maggy, Juergen'in annesiyle iletişime geçti ve annesi oğlunun gerçekten kıvırcık sarı saçlı olduğunu ve herkese karşı, belki de aşırı derecede, arkadaş canlısı olduğunu doğruladı. Gözyaşlarına boğularak, öldürülen oğlunu kollarında tuttuğunu, başındaki korkunç bıçak yaralarını gördüğünü söyledi. Juergen'in hayatta olduğunu ve o korkunç olayı unuttuğunu bilmenin kendisine çok yardımcı olduğunu belirtti.

Daha sonra Salter, Maggy'yi telefonla aradı ve Maggy, oynayan, gülen ve şarkı söyleyen birçok çocuğun mutlu seslerini duydu; ancak yetişkin sesleri onları sakinleştirmeye çalışırken bazıları ağlıyordu. Maggy "Neredesiniz?" diye sordu.

Salter şu şekilde yanıtladı:

Bu iletiyi Marie Mreches çocuk evinden iletiyorum. Birçok şey var.

Burada çocuklara bakılan böyle evler var. Küçük bebekler de burada. Birçok kadın ve erkek sürekli olarak çocuklarla ilgileniyor. Her an yeni çocuklar gelebilir. Elbette, hepsine burada bakılmıyor.

Çocukların çok gürültü yapması nedeniyle Salter'ı anlamak zordu. Arka planda erkek ve kadın sesleri de duyuluyordu, bazen çok yüksek sesle. Belli ki Timestream'in ses modülasyon cihazları çok iyi çalışıyordu!

Dünyada çocuk sahibi olamayan kadınlar ve erkekler artık çocuklarla çevrili olma imkanına sahipler. Ve dünyaya gelen çocukların sayısı da hiç az değil.

Jules ve Maggy için, çocukların mesajlarını ebeveynlerine iletmek, işlerinin en ödüllendirici kısmı.

Jules'un düşünceli bir şekilde söylediği gibi:

Birkaç gün önce kendime sordum: "Neden tüm bunları yapıyorsun? İyi bir işin var, hiçbir sorunun yok. Kaygısız bir hayat yaşayabilir, seyahat edebilir, sosyal olarak aktif olabilir ve hayattan zevk alabilirdin. Bunun yerine, her boş dakikanı masada oturarak, hafta sonları ve Pazar günleri çalışarak geçiriyorsun. Tatillerin ve izinlerin yok. Ve neden? Tuhaf, deli, hatta belki de dolandırıcı veya hilebaz olarak adlandırılmak için mi? Gerçekten istediğin bu mu?" Sonra bu sayının [CETL bülteninin] ön sayfasında Ezra Braun'un gülümseyen yüzüne göz attım. Babasıyla yaptığım konuşmayı düşününce, bu işe tüm imkanlarımla ve gücümle devam edeceğimi biliyordum. Bana verilen şeyi, yani sonsuz yaşam ve kişiliğin ve ruhun hayatta kalması mesajını aktarmaktan asla yorulmayacaktım.

Jules için bitmek bilmeyen konferanslar, bilim insanlarının hem lehte hem de aleyhte çekişmeleri, araştırmalarını sürekli belgeleme ihtiyacı, sonsuz sabır,

Uzun uykusuz saatler, araştırmalarından habersiz ve Enstrümantal Transkomünikasyon'dan şüphe duyan insanlar hayatını kolaylaştırmıyor. Ama çocuklar... onlar her şeye değer kılıyor.

Sonsuza Dek Aşıklar—

JEANETTE VE GEORGE MEEK—BİRBİRLERİNİ BEKLEYEN AŞIKLAR

George Meek, gerçekten mutlu evliliğiyle her zaman gurur duymuştu. Karısı Jeannette sadece sevgilisi olmakla kalmamış, aynı zamanda psikoloji ve parapsikolojiye olan ilgisini de paylaşmıştı. George, yıllar içinde uluslararası bir mühendislik danışmanı olarak çok başarılı olmuş ve çok rahat bir hayat sürmüşlerdi. Ancak şimdi, Jeannette bir dizi felç geçirmişti ve ikisi de öleceğini biliyordu. Ölümün sadece başka bir hayata geçiş olduğunu anlıyordu. Ama ondan ayrı kalmak çok zor olacaktı.

Birdenbire, onunla geçirdiği zaman inanılmaz derecede kısa görünmüştü. Hayatını düşündü. Her zaman dünyadan uzak bir adam olmuştu. Michigan Üniversitesi'nden mezun olduğu andan itibaren...

1932 yazında mühendislik diplomasını aldıktan sonra, emekli olduğu güne kadar psikolojiye ve özellikle parapsikolojiye hayranlık duydu. İnsan varlığının görülebilen ve dokunulabilen kısmının buzdağının sadece görünen kısmı olduğunu, insanın temel doğasının fiziksel dünyanın ötesinde, beş duyunun kapsamının ötesinde yattığını biliyordu.

Altmış yaşına geldiğinde, birçok patenti bulunan başarılı bir girişimci, mucit ve dünya gezgini olmuştu. Ancak 1970'te, insanın temel doğası hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenme hayalini gerçekleştirmek için emekli olmaya karar verdi. Her zaman, şeylerin ve özellikle insanların nasıl işlediğini anlamaya yönelik derin bir içsel dürtüyle hareket etmişti.

Emekliliğinden sonra biriktirdiği bol miktardaki parayla George, Jeannette ile birlikte onlarca ülkede şifacıları, mucitleri ve araştırmacıları ziyaret ederek kapsamlı seyahatler yaptı. Hayat boyu biriktirdiği parayla özgürce hareket etti. Zor durumdaki araştırmacılara ve medyumlara para verdi ve birçok seyahatine bilim insanlarını, doktorları ve diğer uzmanları davet ederek tüm masraflarını karşıladı. Jeannette, "Mary Jeannette Duncan" adıyla doğmuştu ve İskoç soyadının çağrıştırdığı tüm tutumluluğu miras almıştı. Jeannette Duncan Meek, evliliğinde güvenliğe ihtiyaç duyuyordu ve bunu seviyordu. Bazen, onun tutumluluğu ve kocasının cömertliği birbirine sürtünür ve gerilim oluşurdu; bu gerilim, evlilikleri için itici bir güç gibi görünüyordu. Yin ve Yang gibi ya da bir arabanın amortisörleri ve yayları gibi, Meek'lerin zıt doğaları evlilik üzerinde dengeleyici bir etkiye sahipti.

George ve Jeannette, Florida'daki Fort Myers'a yerleştiler ve burası kısa sürede Jeannette'in dünyadaki en sevdiği yer oldu. Orada birçok arkadaşları vardı. Büyük bir yüzen evleri vardı ve belki de en güzeli, Jeannette her sabah kahvaltıdan önce serinletici bir yüzme keyfi yaşayabiliyordu. Birlikte geçirdikleri en güzel yıllardan bazıları Fort Myers'da geçti.

Sonra Kuzey Carolina'ya taşındılar ve Jeannette için hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Eski evlerinde her sabah uzun bir yüzme keyfi yapardı, ama şimdi yüzebilecek bir yer yoktu. Canlı Floridalılar arasında yakın arkadaşlıklar kurmuşlardı, ancak sade, köklü Smoky Hills halkıyla arkadaşlık kurmak çok daha fazla zaman ve çaba gerektiriyordu. Jeannette, George'u her zamanki kadar çok seviyordu ve her zaman sadece aşklarının onları her şeyin üstesinden getirebileceğini hissediyordu. Ama yine de, içindeki küçük bir parça yeni hayatlarına bir türlü alışamıyordu.

Ara sıra Florida'ya arkadaşlarını ziyaret etmek için gidiyorlardı ve her geçen yıl dönüş yolculuğu Jeannette için daha da zorlaşıyordu. Bu küçük yanını sessizce içinde saklamaya çalıştı, ama görünüşe göre sandığından çok daha güçlüydü. 1989'da bir ziyaretten dönüş yolunda, Jeannette arabada büyük bir felç geçirdi.

1989 baharında, geçirdiği bir dizi felçten sonra Jeannette ölüm döşeğindeydi. Onun bir yanı—manevi yanı—başlayacak olan yeni maceraya hazırdı, diğer yanı ise George'u bırakmak konusunda isteksizdi. Artık bir gözü kör, konuşamayan ve hareket edemeyen Jeannette, George ile telepatik olarak iletişim kurabildiğini keşfetti.

Onların psişik yeteneklere sahip hizmetçisi Loree, doğuştan medyumdu.

Aylar boyunca George, Jeannette'in yatağının yanına bir teyp kaydedici yerleştirdi ve ikisi Loree aracılığıyla en içten düşüncelerini ve duygularını paylaştılar. İkisi de Jeannette'in yakında öbür dünyaya geçeceğini ve George'un da birkaç yıl sonra onu takip edeceğini biliyordu. Ruhlar aleminde harika bir buluşma yaşayacaklarını biliyorlardı. George'un hayatı boyunca yaptığı tüm araştırmalar, parapsikologlar ve ruhlarla iletişim üzerine çalışan bilim insanlarıyla yaptığı birçok görüşme, onunla tekrar bir araya geleceğine onu ikna etmişti.

Yeni evlerinden, Tanrı'ya bir iki adım daha yaklaşarak, yeryüzünde kalan insanların manevi yollarını bulmalarına yardımcı olmaya devam edeceklerdi.

Jeannette'in ölümünden bir gün önce George, ondan iki ismi aklında iyice tutmasını istedi: Timestream ve Swejen Salter. Timestream'in, 1000'den fazla ruhani varlıktan oluşan "çalışanlarının" televizyonlar, radyolar, bilgisayarlar, faks makineleri ve telefonlar aracılığıyla Dünya'daki meslektaşlarına uzun mesajlar ve net video görüntüleri gönderme sanatında

hızla ustalaştığı bir ruhlar dünyası gönderme istasyonunun adı olduğunu açıkladı. Swejen Salter ise Timestream'deki proje lideri olan genç kadındı. Yirmi yıllık ruhani araştırmalar George'a, Jeannette'in zihnine yerleştirilen bu iki ismin, Jeannette'in ruhunu Timestream gönderme istasyonuna çekmek için bir yönlendirme sinyali görevi göreceğini söylemişti.

Ertesi gün, 1990 Nisan'ında, Jeannette öldü. George, sevgilisinin kaybına çok üzüldü, ama sabırla bekledi. Sonunda sabrı karşılığını buldu. Jeannette'in ölümünden üç ay sonra, George, CETL'ye gönderilmiş olan Jeannette'ten bir mektup aldı.

Timestream'den Lüksemburg. Maggy ve Jules bunu bilgisayarlarının sabit diskinde bulduklarında, yazıcılarından çıktısını alıp Kuzey Carolina'daki George'a ilettiler. George ile uzun yıllar birlikte çalışan ve onun bilimsel zekasını bilen Jeannette, sadece kendisinin ve George'un bildiği şeylerin kanıtlarını verdi:

Sevgili GW,

Görünüşe göre Lüksemburg'daki arkadaşlarınızın sahip olduğu bağlantılara hâlâ inanmayan insanlar var. Bu nedenle, sadece sizin ve Molly'nin bildiği bazı kişisel bilgileri sizinle paylaşacağım.

BİRİNCİ HİKAYE. 1987 yılının Nisan sonlarında, kiracımız Debbie buzdolabının çalışmadığını söylemek için aradı. Perşembe sabahı olmalıydı.

İKİNCİ HİKAYE. 29 Nisan 1987'de Ann Valentin, Kaliforniya'dan yazdığı bir mektupta, sipariş ettiği "Yaşamın Büyüsü" kitapçıklarını almadığını, bunun yerine bir kutu Harlequin romanı aldığını belirtti.

ÜÇÜNCÜ KAT. John Lathrop, yeni bahçe lambasını takmak için kiralık evimizin elektriğini kesti. Çok uzun süre orada kalmadı ama ampuller için 40 dolara ek olarak 20 dolarlık servis ücreti ve vergi aldı. Ücret yüksek geldi. Bunu açıklamaya çalışma canım. Sana sonsuz sevgim. Seni çok özlüyorum ama biliyorum ki birlikte olacağız.

Sonsuza dek aşk... Jeannette Duncan Meek

İletişimi doğrulamak için Jeannette, yalnızca Meeks ailesi ve asistanları Molly Philo'nun bildiği üç madde seçmişti. Aslında, aşk romanlarıyla ilgili ikinci madde George için bile bir bilmeceydi. Doğrulamak için eski arkadaşı Ann Valentin'i aramak zorunda kaldı. Tabii ki,

Ann, sipariş ettiği kitapçıklar yerine bir kutu Harlequin romanı almıştı. George da John Lathrop olayını hatırladı. Bu olay hem onu hem de Jeannette'i sinirlendirmişti.

Bu arada Jeannette yeni evine hızla yerleşti. Yeni bir görev üstlendi: Basra Körfezi krizinin kurbanlarını karşılamak, onlara teselli vermek ve uyum sağlamalarına yardımcı olmak. Bir sonraki boyuttaki Işık Varlıklarından daha yüksek ruhsal boyutlara nasıl geçileceğini öğrendi ve ragtime bestecisi Scott Joplin de dahil olmak üzere yeni arkadaşlar edindi.

Ardından Kasım 1992'de Lüksemburg'daki araştırmacılar, ruhani varlıklarından aşağıdaki bilgisayar metniyle birlikte bilgisayar ortamında taranmış bir görüntü aldılar:

Merhaba, adım Hal Roach ve yüz yaşından daha büyüğüm. Şu anda Timestream'in sanat ekibinin bir üyesiyim ve George Cukor gibi eski dostlarımla ve Klaus Schreiber ile Eli Schaefer'in grubundaki diğer kişilerle birlikte çalışıyorum. Bu resim size dördüncü seviyenin [astral boyutun] bizim gördüğümüz halinden bir kesit sunuyor.

seviyemizde [1.] pas geçme noktasından geçtiklerini görebilirsiniz .

Evet, bugünlük bu kadar yeter. İçinde yaşadığım bu yeni dünya hakkında daha fazla şey öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Hal Roach 11-21-92, 7:54 (öğleden önce)

Hal Roach, Our Gung Comedy gibi televizyon dizilerinin tanınmış bir yapımcısıydı. Jeannette'in yüzünün yanında beliren koyu renkli elbiseli genç bayan Nancy Carol, George'u şaşırttı. Bu onun...

G geçiş noktası, boyutların kesiştiği yerdir.

İki haftalıkken ölen kızının ardından, şimdi güzel bir genç kadın olmuştu. (Bkz. Resim 20)

Boyutlar arası birçok diyalogda Jeannette, George'a kızlarının ruhlar aleminde bebeklikten genç yetişkinliğe nasıl hızla geçtiğini anlattı.

Ben [Mark Macy] de Jeannette Meek ile iletişimimi sürdürdüm. Sıklıkla yetenekli bir medyum olan Jean Peterson ile çalışıyorum. 1993 yazında George ve ben Jean'den Jeannette'ten bilgi aktarmasını rica ettik. Bu iletişim bize onun ruhani hayattaki yeni yaşamı hakkında çok fazla bilgi verdi. Jeannette sıcakkanlı, halktan biri gibi bir kadındı ve kendi sözleriyle de belirttiği gibi yeni yaşamında da öyleydi:

MARK: Anladığım kadarıyla Jeannette, Scott Joplin [siyahi Amerikalı besteci] ile arkadaş oldunuz.

JEANNETTE: Evet, birlikte biraz müzik yaptık ama George'a söyleme. Sadece şaka yapıyorum canım.

MARK: (gülerek): Şu an bulunduğu uçakta hâlâ müzikle ilgileniyor mu?

JEANNETTE: Evet. Müzik evrensel bir dil olduğu için, müzik insanın ruhunda yer alır, devam eden bir deneyimdir.

MARK: George ile yaptığım görüşmelerden anladığım kadarıyla, Ruhani Hiyerarşi ile oldukça yakından ilgilenmişsiniz ve ayrıca Timestream ile de kısa görüşmeleriniz olmuş. Bu grup hakkında ve fotoğrafınızı ve bilgisayar mektubunuzu ilettiğiniz olay hakkında biraz bilgi verebilir misiniz?

JEANNETTE: Şöyle söyleyeyim, bu, enerjiyle çalışmak, yani enerjiyi manipüle etmek, kontrol etmek ve yönlendirmek meselesi; öyle ki, gönderdiğiniz enerjinin bulunduğu yerle uyumlu olsun. Eğer birisi sizin dünyanızda bir düşünceyi Moskova'ya göndermek istiyorsa ve o düşünceyi zihinsel telepati yoluyla alamıyorsa, bunun hiçbir faydası olmaz. Yani siz

Mesajı iletmenin başka bir yolu daha var. Yazabilirsiniz, ya da oraya seyahat eden bir arkadaşınızdan mesajı karşı taraftaki kişiye iletmesini isteyebilirsiniz, ya da telefonu kullanabilirsiniz. Önemli olan neyi başarmak istediğinizi ve bunu nasıl yapacağınızı anlamaktır.

Artık bulunduğum yerden telepatik olarak sizin boyutunuza nasıl düşünce göndereceğimi biliyorum. Mesele karşı taraftaki alıcının tepkisi. Resmimi ve düşüncelerimi belirli bir grup insan tarafından alınacak şekilde nasıl gönderebiliyorum? Bulunduğum yerden Zaman Akışına gönderiyorum. Zaman Akışı grubu için bu şeyleri Dünya'ya aktaracak bir dalga var. Birden fazla yol var. Yani ben kendi adıma, Zaman Akışının enerjisine uyum sağlıyorum—nasıl yapacağımı biliyorum—ve işi hallediyorum.

MARK: Astral düzlemlerde bulunan Zaman Akışı gönderme istasyonundayken kimlerle çalışıyordunuz?

JEANNETTE: Burada teknisyenler ve insanlar olduğunu anlıyorsunuz. Bir kişi düşüncelerini, bir resmi veya her neyse göndermek istediğinde, siz de düşünce veya arzu olarak düşündüğünüz şey aracılığıyla kendinizi gönderiyorsunuz. Buna bu şeyi yaratma arzusu diyelim ve bunu nasıl yapacağınızı biliyorsunuz, tıpkı telefona gidip belirli bir kişiye ulaşmak için belirli bir numarayı bilmeniz gerektiği gibi. Ben de burada benzer bir şey yapıyorum ve o anda Timestream'de çalışan herkesle birlikte iletim konusunda çalışıyorum.

Kireç akışı gönderme istasyonu, aklınıza gelen bir yer değil. Dokunulabilir bir titreşim.

MARK: Gönderilen fotoğrafınızın oluşturulmasında sizin de bir rolünüz oldu mu?

JEANNETTE: Poz verdim diyebilirsiniz, ama bu bir kamerayla olmadı. Bu bir enerji aktarımıydı.

MARK: Nancy Carol hâlâ sizinle vakit geçiriyor veya sizinle birlikte çalışıyor mu?

JEANNETTE: Başlangıçtaki kadar değil. Başka yönlerde gelişti ve tıpkı dünyadaki yetişkin çocuklar gibi gelip gidiyor.

MARK: Şu anda ne yapıyor?

JEANNETTE: Bazı arkadaşlarıyla bazı projeler üzerinde çalışıyor. İnanın ya da inanmayın, küçük bir köpeğin ruhuyla çalışıyor. Ve bir nevi "pişirme" diyebileceğiniz bazı projeler yapıyor. Başka bir ruhla kişisel bir enerji bağlantısı kurmaya çalışıyor. Suyla ilgili bazı çalışmalar yapıyor. Ayrıca Dünya'ya yeniden doğmak isteyip istemediğine de karar veriyor.

MARK: Anladım. O yöne doğru mu eğiliyor?

JEANNETTE: Bu düşünce gelip geçiyor. Okyanus kenarında yaşamayı düşünüyordu.

MARK: Bulunduğunuz yerde çok sayıda okyanus yok mu?

JEANNETTE: Hayal edebileceğiniz her şeye sahibiz. Sınırsız, ne deneyimlemek isterseniz. Ama evet, Dünya'da yeniden reenkarnasyonu düşünüyor, (duraksama) ne sorduğunuzu anlıyorum. Dünya'da kızım olan bu ruh, onun anlayışının çok ötesinde, o minicik bebek bedenini işgal eden ruhunun bir parçasının çok ötesinde, muazzam bir varlık; ben sadece o parçayı görmekle kalmıyorum ve George ile o parçayla iletişim kurabiliyorum, aynı zamanda ruhun tamamını algılayabiliyor ve onunla etkileşim kurabiliyorum. Dünya'da bir anne ve kızın yapabileceği gibi, birlikte çok fazla zaman geçirmek zorunda kalacağımız bir sınıra bağlı kalmamıza gerek yok. Anlıyor musunuz?

MARK: Evet. Aslında, ilk karşılaştığınızda ve Nancy Carol'la bebekken tanıştığınızda, acaba o zamanlar bebek miydi diye merak ediyordum.

Çünkü sen onun öyle olmasını istedin ve o da çok çabuk büyüdü...

JEANNETTE: Onun bebek olması bir tanıma biçimiydi. Dünyada bir insanın bebeklikten yetişkinliğe evrimleşmesi zaman almaz; burada bu her an yaşanabilir. Bir ruhun içerdiği her anı yeniden yaşanabilir. Bu yüzden, onun benimle bebek kızım olarak bağlantı kurması, bir tanıma biçimiydi.

MARK: Bir kişi sınırı geçtiğinde kendini o kadar rahatsız ve yabancı hissettiği, bu yüzden de ona uyum sağlaması, kendini daha rahat hissetmesi için düzenlemeler yapıldığı birçok durum oluyor mu?

JEANNETTE: Yeni gelenler bu düzenlemeleri kendileri yaparlar, bazen de arkadaşlarının yardımıyla. Cennetin bir düzeni vardır. Ve hatırlamanın ve daha yüksek titreşimlerle yeniden bağlantı kurmanın da bir düzeni vardır; bu sayede kendimiz için rahat veya tanıdık bir ortam yaratabiliriz. Bu yüzden her an, hatırladığım bebek Nancy Carol'ın enerjisine dokunabilir ve her an ruhunun hangi kısmıyla etkileşim kuracağıma karar verebilirdim.

MARK: George'un "Göksel Düzlem" dediği yerde misiniz, yoksa bu tür bir terminolojiyi hiç düşünüyor musunuz?

JEANNETTE: Ah, evet. Çeşitli varlıklar bunu farklı şekillerde tanımlıyor. Frekansım ne kadar geliştiyse o kadar uzağa seyahat edebiliyorum. Sizin anlayışınıza göre, George'un Göksel Düzlem dediği Yükselmiş Üstat seviyesine bile gidip gelebilirim. Ama o frekansta uzun süre kalmıyorum.

MARK: Kendinizi en rahat nerede hissediyorsunuz?

JEANNETTE: Ev ortamı dediğiniz şey, sevgi frekansı dediğiniz şey, sevgi ve birlik anlayışı.

MARK: Umarım bir gün sizinle tanışabilirim ve enerjinizi görebilir veya hissedebilirim.

JEANNETTE: Evet, eğer bu yazma işine devam ederseniz.

MARK: Otomatik yazıdan mı bahsediyorsunuz?

JEANNETTE: Telepatik iletişimden bahsediyoruz.

MARK: Elbette amacım bu. Başka önerileriniz var mı? Kanal [Jean] bana Tuella'nın "Kozmik Telepatinin Dinamikleri" adlı kitabının bir kopyasını ödünç verdi. Başka fikirleriniz var mı?

JEANNETTE: Düzenli olarak, haftada bir veya günde bir kez, kendinizi hizalamak, arzunuzu belirtmek ve yazmak için meditasyon yapabileceğiniz küçük bir zaman dilimi yaratın. Tuella'nın kitabı yardımcı olacaktır. Şimdi, dediğimiz gibi, sihirli değnekler yok, bu yüzden bu telepatiyi geliştirmek istediğinizde, fiziksel bir düzlemde olduğunuz için biraz fiziksel enerji veriyorsunuz. Ve tanıma, daha yüksek frekanslı enerji, fiziksel aracılığıyla gelir. Dolayısıyla, bu hizalandığında, arzu ifade edildiğinde ve üretme iradesi ortaya çıktığında, bunun tanınması gelecektir. Ben ve diğerleri, George ve diğerleriyle çalıştığımız gibi sizinle de çalışacağız. Her neyse, sık

sık kanalize edilmiş yazılar yazıyorsunuz; sadece bunun farkında olmayabilirsiniz.

MARK: Teşekkür ederim! Hâlâ iletişim halinde olduğumuz için, George ile birlikte çalıştığımda -bu benim için şu anda önemli bir konu- George ile olan iş birliğimi nasıl değerlendiriyorsunuz? Olumlu yönde gelişeceğini düşünüyor musunuz?

JEANNETTE: Evet, yönlendirildiğiniz bağlantılar ve kendi arzunuz aracılığıyla.

Kendi yönteminizle hizmet edeceksiniz. Yazılarınız, bire bir ve grup iletişimi, filmleriniz ve öğretme becerileriniz aracılığıyla bilinç düzeyini yükseltmeye yardımcı olacak eserler üreteceksiniz. George ile olan bu temas, gezegen genelinde giderek daha fazla enerji bağlantısına yol açıyor.

Bizim bakış açımızdan, George'un çalışmalarının temeli kendi sağlam yapısına sahip, ancak siz bu temeli alıp, tabiri caizse, kendi binanızı inşa edecek ve kendi kaderinizi yaratacaksınız. Bu temel, George'un çalışmalarının devamı için bir sıçrama tahtası olacak, ancak aynı zamanda bina sizin kendi eseriniz olacak. V, bu seviyelerden yapmaya çalıştığımız şey, boyutları birbirine bağlarken, Dünya ile sürekli bir çalışma yürütmektir. Ve bu nedenle, sizin boyutunuzda bir babanın aile şirketini oğluna devretmesi gibi, George'un ve bizim de umudumuz, bu temelin sizin üzerine inşa ettiğiniz yapıyla devam etmesidir. Bu enerjilerin nasıl bir araya geldiğini ve devam ettiğini görmek, bizim seviyemizden bakıldığında güzel bir şey. Kendi binanızla devam etmenizi teşvik ediyoruz.

MARK: Bunu çok takdir ediyorum.

JEANNETTE Yani elmanın çekirdekleri var. Kişi elmayı yiyor, tadını çıkarıyor ve çekirdeğini toprağa atıyor ve bazılarının atık veya çöp olarak gördüğü şeyden koca bir ağacın filizlenmesi tamamen mümkün. George'un çalışması da böyledir; o çekirdekleri alıp George'un zamanında başardığından çok daha büyük bir bolluk yetiştirebilirsiniz.

MARK: Bence şu an dünyanın içinde bulunduğu durum göz önüne alındığında, bunun kök salması için oldukça verimli bir zemin var.

JEANNE! TE: Doğru, bir ağacın büyümesini sağlayan şey zamanlamadır.

Jeannette ile diyaloğumuzdan yaklaşık altı ay sonra, ben [Mark] planlanan ilk gruplardan birinde yer aldım.

Timestream ile Amerika Birleşik Devletleri arasında telefon görüşmeleri yapılıyordu. 21 Ocak 1994'te Dr. Konstantin Raudive'den bir telefon aldım.

O kadar beklenmedik bir şeydi ki, yanımda ses kayıt cihazı yoktu. Konstantin bu temasın tarihi bir an olduğunu söyledi. Bu tarihi konuşmayı kaydedemediğim için ne kadar hayal kırıklığına uğradığımı tahmin edebilirsiniz.

Ancak Konstantin, George Meek'i de aradı; ve George hazırlıklıydı! Telefon çaldığında tarih 27 Ocak 1994'tü. George, arayanın Konstantin Raudive olduğunu fark edince heyecanlandı. 1974'te vefat eden elektronik ses öncüsü Dr. Raudive'nin çalışmalarına yakından aşinaydı! Normalde George biraz şüpheci olabilirdi, ama ben bir hafta önce onu arayıp Raudive ile olan telefon görüşmemden bahsetmiştim. O zaman duyduğu şey, astral düzlemden Amerika Birleşik Devletleri'ne yapılan ilk kayıtlı telefon görüşmesi olacaktı.

GEORGE: Merhaba, ben George Meek.

RAUDIVE (çok kalın bir sesle, yavaş ve dikkatli bir şekilde, Kuzey Avrupa aksanının izlerini taşıyarak): Ben Konstantin Raudive. George, dostum, sonunda seninle iletişime geçmeyi başardık. Jeannette yanımda ve sana tüm sevgisini vermek istiyor. Sanırım beni duyabiliyorsun?

GEORGE: Sizi çok iyi, çok net duyabiliyorum.

RAUDIVE: Pekala, bu bizden aldığınız ilk iletişim. Bu yeni bir hikayenin, yeni bir bölümün başlangıcı, George. Henüz tanışmamış olsak bile, çok iyi bir arkadaşımızsınız. Bu, Amerika Birleşik Devletleri ile kurmayı başardığımız ilk köprü. Mark ile iletişime geçildi ve şimdi araya girmem gerekiyor. Ben Konstantin Raudive.

1974'teki ölümünden beri Konstantin Raudive, Dünya'daki meslektaşlarına ITC'nin başarılı olması için yardım ediyor. Bunun kendi görevi olduğunu söylüyor. Görünüşe göre bu, George ve Jeannette Meek'in de görevi. Jeannette, Dünya'daki son yıllarında Timestream ve kocasıyla yakın temasını sürdürüyor. George, Jeannette ile yeniden bir araya gelmeyi ve gençleştiğinde sınırsız bir enerjiyle yapabileceği projeleri dört gözle bekliyor. George, iki dünya arasında iletişimi açmak için elinden gelen her şeyi yapmaya istekli olduğunu söylüyor.

Üçüncü Uçak

YENİ BİR BOYUTTA YAŞAMAK NASIL BİR ŞEY?

1986'dan 1993'e kadar Lüksemburg'daki teknik ekipman aracılığıyla elli farklı erkek ve kadın sesi duyuldu. Hepsi de onlara Dünya'yı hatırlatan üçüncü (orta astral) düzlemdeki manzaraları anlattı. Sis, gece, nehirler, göller, yıldızlar, dağlar ve kutup buzulları manzaranın bir parçasıydı. Zihnin hayal edebileceği her türlü ev burada mevcuttu: sazdan çatılı evler, cam kuleli ve altın çatılı muhteşem saraylar.

Bir bağcı, neşeyle ruhlar aleminde bir bağı olduğunu ve üzümlerinin daha önce hiç görmediği kadar güzel olduğunu söyledi. Diğer ruhlar ise onlara Dünya'yı hatırlatan nehirlerden ve dağlardan bahsettiler, ancak bunları Dünya'daki belirli bir yere yerleştiremediler. Çoğu, bu yeni yere "geçtiklerinin" farkında olduklarını, ancak buraya nasıl geldiklerini hatırlayamadıklarını söyledi.

"Burada" dediğimiz yer, Dünya'nın güneş sisteminde olmayan Marduk gezegenidir. Üç güneşi vardır. Gezegen, güneşlerden birinin etrafında döner.

Marduk, güneş ışığıyla aydınlanır ve diğer iki güneş tarafından aydınlatılır. Asla tamamen karanlık olmaz. Marduk'un çevresi yaklaşık 127.000 kilometredir. Marduk'un, Dünya'nın ayından daha büyük bir ayı vardır. Tek bir büyük nehir, Sonsuzluk Nehri, tüm gezegeni boydan boya akar. Nehrin en derin noktası 17.000 kilometre, en geniş noktası ise 3700 kilometredir. Bu nehir boyunca altmış milyar insan yaşamaktadır.

Manzara sürekli olarak değişip dönüşmüyor; bazı sabitler var. Şehirler, okullar ve üniversiteler varlığını sürdürüyor. Günümüzde, sayısız insan ölümden dönme deneyimleri (ÖYD) ve beden dışı deneyimler (ÖBE) yaşadığı ve bunları ya ailelerine ve yakın arkadaşlarına özel olarak ya da makaleler, kitaplar ve konferanslar aracılığıyla kamuoyuna açıkladığı için, astral düzlemlerin bu tür tanımları yaygın hale geldi. Eski bir televizyon yöneticisi ve şu anda Virginia'daki Monroe Uygulamalı Bilimler Enstitüsü Direktörü olan Robert Monroe, sayısız beden dışı deneyim yaşamış ve şu anda astral düzlemi haritalandırdığını iddia ediyor. Elli öğrencisini astral düzlemdeki belirli noktalara grup halinde astral seyahat yapmaları için eğittiğini söylüyor.

Astral seyahat alanında öncü olan Monroe, astral projeksiyon üzerine birçok kitap yazmıştır[1] ve ses dalga biçimlerinin insan davranışı üzerindeki etkileri üzerine yaptığı çalışmalarla uluslararası alanda tanınmaktadır.

Öğrencilerinin birçoğu, son derece saygın mühendisler, fizikçiler, doktorlar, öğretmenler, psikiyatristler ve sosyal hizmet çalışanları · beden dışı teknikleri öğrenmek için Virginia'ya gelmektedir.

Timestream Direktörü Swejen Salter, Sonsuzluk Nehri'ni astral düzlemin ana kaynağı olarak tanımlıyor.

Conroe'nun kitapları şunlardır: Beden Dışına Yolculuklar, Uzak Yolculuklar ve Hayvan Yolculuğu.

Topografik bir özellik olduğunu ve Marduk gezegeninin tamamının etrafında yılan gibi kıvrıldığını ve çevredeki dağlardan kaynaklanan kollardan besleniyor gibi göründüğünü söylüyor.

Ona göre burada farklı bir fizik türü söz konusu gibi görünüyor. Bu tür bir nehir, Dünya'da fizik açısından imkansızdır; yani tüm gezegeni çevreleyen tek bir nehrin varlığı söz konusu değildir. Burada, Dünya'daki gibi toprak katmanları yok ve su sızıntısı da görünmüyor.

Nehir boyunca, çok uzun yıllar önce yaşamış olan Vikingler ve Taş Devri insanları gibi topluluklar bir araya toplanmış durumda. O zamanlar giydikleri kıyafetleri hala giyiyorlar. Tarih meraklısı biri, farklı tarih dönemlerini inceleme ve o dönemlerde yaşamış insanlarla konuşma fırsatı bulabilir. Hatta, vefat etmiş Fransız bilim insanı Rimbaud, alışkanlıklarını incelemek için erken Taş Devri insanlarıyla birlikte yaşıyor.

Nehir boyunca, herkesin belirli bir dine, belirli bir milliyete mensup olduğu veya aynı kültürel ya da spor ilgi alanlarına sahip olduğu topluluklar da bulunmaktadır. Katolikler, Protestanlar ve diğer inançlara mensup olanlar, kendi inançlarında güvende kalarak ayrı ayrı yaşayabilirler. Ancak insanlar bu düzlemde yaşadıkça, çeşitli gruplar arasındaki ayrılık duyguları azalmaya başlar. Her ırktan ve inançtan insanla kendilerini evlerinde hissetmeye başlarlar.

Burada hayat güvenli ve huzurlu, her türlü sefalet ve acıdan uzak. Bazı insanlar yüzlerce yıldır burada reenkarne olmadan yaşıyor. Ancak zamanla her insan, dünyada tamamlayamadığı veya öğrenemediği şeylerin farkına varıyor ve bir noktada ilerlemek, yeni şeyler öğrenmek istiyor.

O halde "gerçekliği değiştirme" veya "reenkarnasyon" dediğimiz şeyi yapma zamanı gelir. Çünkü dünyada öğrenilmeyen, yaşam derslerinden kaçınılan her şey, kişinin daha yüksek varoluş düzlemlerine ilerlemesini engelleyecektir.

Mesele şu ki, insan astral düzlemde birçok zihinsel kurgu yaratabilir ve fikirlerle oynayabilir. Ancak gerçekte Dünya'da yaşamak, kişinin fikirlerini

somut bir şekilde uygulamaya koymaktır. Hayat, bir insanın gerçekten neye inandığının en büyük sınavıdır. Örneğin, burada Dünya'da, Rahibe Teresa sadece hasta bakımı hayal etmiyor. Fiziksel olarak zorlu bir durumda hasta bakımı yapıyor ve bunu yapmak için yaşam enerjisini kullanıyor.

Astral düzlemin amaçlarından biri de insanları vatanseverlik ve milliyetçilikten uzaklaştırmaktır. Daha yüksek düzlemlerde evrensel bir anlayış vardır. Zaman, mekan veya boyut ayrımı yoktur. Her ruh bütünün bir parçasıdır.

Timestream, bu noktayı açıklamak için kristale benzer bir örnek veriyor:

...tüm olumlu ve olumsuz düşüncelerin, niyetlerin ve eylemlerin bir araya gelerek devasa bir kristal oluşturduğunu varsayalım. Dışarıdan bakıldığında kristal kaba taşlarla çevrili olabilir, ancak içeriden en güzel renklerle parlayacak ve merkezinde tüm ruhlarımız yer alacaktır. Bu büyük ruhun aydınlığı, adım adım, kaba çevresinin düzensizliklerine nüfuz edecektir. Kristalin güzelliği her geçen gün daha da görünür hale gelecektir. Şimdi, bu parlak kristalin çekirdeğinin, farklı zaman dilimlerinden ve farklı kökenlerden gelenler de dahil olmak üzere hepimizin ruhsal potansiyelini içerdiğini fark edin.

Yeni gelenler genellikle manevi olarak kökenlerine en yakın milliyet grubuna katılırlar ve

İstedikleri yaşam alanlarını alırlar, ancak bazıları zaten kurulmuş olan ruhani ailelere katılır. Genel olarak, kişi kendi ilgi alanlarını paylaşan gruplara yönelir. Bu nedenle sanatçı ve müzisyen toplulukları da vardır.

Üçüncü boyut sakinleriyle ilk karşılaşma, geçmiş zamanlardan gelen insanlarla veya Dünya'dakinden tamamen farklı görünen zeki bir varlıkla olabilir. Esnek olma ve yeni ve alışılmadık olanı kabul etme yeteneği, kişiyi giderek yeni boyutlara doğru yönlendirir.

Ölüm büyük bir maceradır. Yeni ölen kişi, birkaç gün veya haftalık kısa bir dinlenme döneminden sonra, üçüncü düzlemde seyahat etmeye ve manzaraları görmeye karar verebilir. Ya da astral düzlemde eski arkadaşları ve akrabalarıyla yeniden bir araya gelmekten çok mutlu olabilir. Hatta Dünya'da hiç tanıma fırsatı bulamadığı akrabalarıyla bile karşılaşabilir. Ölümden sonra, bireyin geçmiş yaşamlarına dair tüm hafızası geri gelir ve kişi, çok eski zamanlarda paylaşılan eski bir yaşamdaki arkadaşlarını ve akrabalarını bile arayabilir. Ruh araştırmacısı Friedrich Juergenson'un 1992'de bir bilgisayar görüşmesinde söylediği gibi, "Varlıklar, bilinçleri ve reenkarnasyonlarıyla 'gerçeklik değişiklikleri' sırasında bireysellikleri korurlar."

Yeni dünya, keşiflerle dolu bir dünyadır. Bazen arkadaşlar ve akrabalarla yapılan bu buluşmalar heyecan verici olurken, bazen de hiçbir ortak noktanın olmadığı fark edilir ve insan yeni ilişkiler geliştirmeye yönelir.

Üçüncü boyuttaki bazı sakinler hâlâ Dünya'da olup bitenlerle ilgilenirken, diğerleri hiç umursamıyor. Konstantin Raudive'nin karısı Zenta Marina dördüncü boyutta yaşıyor. Onun hiçbir ilgisi yok.

Dünyaya ya da üçüncü düzlemde yaşamaya olan ilgisi, her ikisi de ona dünyadaki uzun hastalıklarını hatırlattığı için yoktu.

Kocası Konstantin, hâlâ karısının arkadaşlığından keyif aldığı dördüncü boyut ile Timestream'deki iletişim programı üzerinde çalıştığı üçüncü boyut arasında özgürce hareket edebiliyor.

Bir insan daha yüksek bir düzlemde yaşadığında, daha düşük bir düzleme geçme ve o düzlemde işlev görecek bir beden inşa etme yeteneğine de sahip olur.

Yogiler, benzer şekilde, İsa ve üstatların da diledikleri zaman boyutlar arasında özgürce inip çıkabildiklerini ve istedikleri zaman Dünya'yı ziyaret edebildiklerini açıklarlar.

Üçüncü boyuttaki temel görevlerden biri, bu boyutta yaşamaya hakkı olan ancak çeşitli nedenlerle buraya henüz ulaşamamış kayıp ruhları bulmaktır. Bazı insanlar öldüklerinin farkında bile değiller, bazıları ise ölümden sonraki yaşam fikrini reddetmiş veya hiç düşünmemişlerdir. Ölümden sonra bu insanlar evlerinde ve arkadaşları arasında dolaşarak kafa karışıklığı içinde kalırlar ve onlara ulaşmak zordur. Şiddet sonucu ölen insanlar da bir süre cinayet veya kaza yerinin etrafında kafa karışıklığı içinde kalırlar ve zihinlerinde savaşlarını yeniden yaşarlar.

Üçüncü düzlem zihnin bir kurgusu olduğundan, savaş alanında ölen asker, düşüncelerinin dünyasında bir savaş sahnesinde uyanabilir.

Bu korku ve kafa karışıklığı düşünceleri, enerji titreşimleri olarak Zaman Akışına ulaşır ve yeni gelen ölü kişinin yeni dünyaya yolunu bulamayabileceği ihtimali olduğundan, kişiyi bulmak ve üçüncü boyuta götürmek için gerçek arama ekipleri gönderilir.

Robert Monroe ayrıca kurtarma işlevinden de bahseder ve üçüncü uçakla insanları kurtarıp doğru yerlerine ulaştırdığını belirtir.

Yeni ölenleri bulma ana görevinin yanı sıra, birçok insan Marduk gezegeninin etrafında yolculuk yapabilir ve yıldızlara seyahat edebilir.

Ayrıca hem mekanik araçlarla hem de yalnızca düşünce gücüyle Sonsuzluk Nehri boyunca yol alırlar.

Swejen Salter, beş yıl önce Richard Francis Burton ile nehir boyunca seyahat ederken Zaman Akışı Laboratuvarı'nı keşfettiklerini söylüyor. Laboratuvar sanki onları bekliyordu. Kendisi ve Sir Richard, Teknisyen ve onlarla birlikte çalışan daha yüksek varlıkların henüz görevin tamamını açıklamaya hazır olmadıklarını düşünüyorlar. Zaman Akışı Laboratuvarı'nın kuruluşu, binlerce Dünya zamanı yılı sürebilecek bir "hazırlık aşaması"dır.

Salter ve Sir Richard'a, Marduk'un başka bir galakside, Sarmal Galaksi NGC4866'da olduğu ve fiziksel dört boyutlu bir düzlemde var olmadığı söylendi.

Salter, Timestream laboratuvarının büyüklüğünü devasa bir postane veya çok işlek bir banka binasına benzetiyor. Dünya'daki gibi teknik bir uzay programının burada olmadığını söylüyor:

Önümüzde tamamen farklı olasılıklar var. Zihnimiz ve aklımızla uzayda seyahat edebilir, diğer boyutları ve gezegenleri keşfedebiliriz. Ancak burada büyük zeplinler veya sıcak hava balonları yardımıyla seyahat etmek mümkün. Uçak meraklıları tarafından kullanılan küçük iki kişilik uçaklar da var. Birçok insan burada helikopter kullanıyor. Bunlar helikopterlere benziyor ancak farklı bir fiziksel prensibe göre uçuyorlar ve bu nedenle teknik yapıları Dünya'daki muadillerinden farklı. Ayrıca

Burada karayolu ulaşımı çoğunlukla elektrikli otomobiller ve güneş enerjili araçlarla sağlanmaktadır.

Deneyciler, Üçüncü Boyut sakinlerinin yalnızca zihin güçleriyle seyahat edebildikleri halde neden mekanik taşıtların kullanıldığını Timestream'e sorduklarında, Timestream insanların arabaları ve uçakları "sevdiğini" söyledi. Sevdikleri araçları kendileri inşa ederler. Benzer şekilde, burada yemek yemek zorunlu olmasa da, insanlar arkadaşlarıyla yemek yemekten hoşlanırlar ve sevdikleri yemekleri kendileri yaparlar.

Mark Macy, ruh araştırmacısı Klaus Schreiber'in (dünyada yaşayan) motosiklet tutkunu bir kardeşi olduğunu söylüyor. Çocuk bir motosiklet kazasında öldü. Şimdi hâlâ motosiklet sürüyor ama dünyada hayal bile edilemeyecek inanılmaz hızlarda seyahat ediyor.

Salter, dördüncü boyuta geçebildiği için zihinsel olarak diğer gerçekliklere geçebildiğini ve üçüncü boyutta kalırken diğer boyutlardaki varlıklarla iletişim kurabildiğini söylüyor. Richard'ın oradaki sakinleri tanımak için sık sık diğer gezegenlere seyahat ettiğini belirtiyor. Bu yolculuklar, uzay ve zaman açısından Dünya'da yapılan uzay yolculuklarıyla karşılaştırılamaz.

Richard'ın diğer gezegenlere yaptığı yolculuklar ona "günlük bir deneyim" gibi görünse de, Salter'a göre bu yolculuklar sadece birkaç dakika sürüyormuş gibi geliyor.

Salter, bir verici kapsül yardımıyla uzun yolculuklar yaptığını söylüyor. Astral beden maddesizleşiyor, atomlardan çok daha ince bir maddeye dönüşüyor. Uzayda süzüldüğünü ve kendini çok iyi hissettiğini belirtiyor. Ancak yolculuk, fiziksel bedenle bir gemiyle nehirde veya uçakla seyahat ederken olduğu kadar uzun sürüyor.

O, Sir Richard ile paylaştığı güzel ve geniş evden bahsediyor. Dünya ölçü birimleriyle yaklaşık 4.350 metrekare.

Ayaklarının altından geçen, kiralık bir daireye benziyor. Hayatları mekan veya zamanla sınırlı olmadığı için onlara birçok boyut açıyor. Dairenin arka kapısından içeri girip, son derece büyük ve güzel bir bahçeye adım atabiliyor. Her şey ona, bizim dünyamıza göründüğü kadar gerçek görünüyor.

Arka kapısından içeri girerek egzotik parkları ziyaret edebilir, güzel plajlarda yürüyüş yapabilir veya okyanus üzerindeki gün batımını seyredebilir.

Dünya üzerinde çalışan bir araştırmacı, onun dünyasının "zihnin bir yanılsaması" olduğunu söyledi. Salter ise "Bu doğru" diye yanıtladı. Ancak ona göre bu gerçeklik ve o birçok dünyayı görme fırsatına sahip. Kendi ifadesiyle: "Ben sadece var olan şeyleri görüyorum."

Ona göre, dünyada da bir araba ve dünyanın en güzel evi de zihnin birer yanılsamasıdır. Sadece üçüncü boyutta, şeyler dünyada bizim inşa edebileceğimizden çok daha hızlı bir şekilde zihinsel olarak kurgulanabilir.

Hintli yogi Paramahansa Yogananda bir keresinde, astral düzlemde neredeyse anında "bir kitap düşünebildiğini" ancak dünya zamanına göre o kitabı yazmasının bir yıl süreceğini söylemişti.

Ölen akrabalarımızın, arkadaşlarımızın ve farklı çağlardan ve kültürlerden varlıkların çoğu Marduk'ta yaşıyor. Dünyadaki çoğumuzun ruhlar aleminde büyük bir manevi ailesi var ve bu aile üyelerinin farkında olmasak da, çoğu zaman bizim için aracı oluyorlar ve öteki taraftan bize destek veriyorlar. Bu ruh kardeşlerimizin çoğu daha önceki Dünya yaşamlarını bizimle paylaştılar ve o zamandan beri yeniden bedenlenmediler. Nihayet ruhlar alemine geçtiğimizde, bizi bekliyor olacaklar.

Onları hemen hatırlamayabiliriz, ama onlar bizim hakkımızda çok şey biliyorlar. Onlar ruhumuzla bağlantılılar.

Ruhsal ilişkiler zaman ve mekânın ötesinde var olur. Bazen, Dünya'da, bir ruh başka bir ruhla bağlı olsa bile, birinin Dünya'da yerine getirmesi gereken belirli bir görevi olduğu için birbirlerinden ayrılırlar.

Tıpkı ruhani akrabalarımızın bizi beklemesi gibi, çoğu zaman aile evcil hayvanlarımız da -eğer aralarında sevgi bağı kurulmuşsa- bizi bekler. Evcil hayvanlar genellikle ruhani akrabalarımız tarafından sahiplenilir ve eğer evcil hayvan bizi görmek istiyorsa bu dileği yerine getirilir. Ruhlar aleminde, yeni ölen kişi ile belki de yıllarca sabırla bekleyen o küçük hayvan ruhları arasında büyük bir buluşma gerçekleşir.

Burada, üçüncü düzlemde, savaş alanında savaştığımız düşmanla karşılaşabiliriz. Eski zamanlardan ve günümüzden gelen ruhlar, neden savaşmış olurlarsa olsunlar, her birinin davanın doğruluğuna inandığını anlamamızı istiyorlar.

Bazen, birçok insan için, öbür dünyada uyanmak yıkıcı bir şoktur. Az sayıda insan üçüncü boyutun beklentilerine uygun olduğunu görür. Dünya'da olduğu gibi, burada da sakinler arasında küçük hırsızlar, dolandırıcı iş adamları, yankesiciler, zina yapanlar ve yalancılar olduğunu keşfederler. Bu türler kendi gruplarına ayrılmıştır ve daha saygın ruhlara zarar veremezler. Ancak birçok ruh, vaat edilen cennette olmak yerine neden onlarla aynı boyutta yaşamak zorunda olduklarını merak eder.

Ancak Salter şunu hatırlatıyor: "Bizim boyutumuz ne cennet ne de cehennemdir."

Tekrar belirtmek gerekirse, üçüncü düzlem "kalıcı bir yer" değildir. Ruh ya Dünya'ya yeniden bedenlenene, başka bir gezegene geçene ya da evrimsel bir süreçten geçerek dördüncü düzleme, hatta belki de Tanrı'ya daha yakın göksel düzlemlere ulaşana kadar geçici bir yerdir.

Ruh araştırmacısı Friedrich Juergenson, bilgisayar bağlantılarında şunları söylüyor:

...öbür tarafta, üçüncü düzlemde sizi neyin beklediğini teorize etmek "boş bir spekülasyondur". Eğer Dünya'daki sorunlarınızı çözmediyseniz, burada sizi bekliyor olacaklar. Bu yeni gerçeklikte, Dünya'da sahip olunan unvanlar ve pozisyonlar önemsizdir. Geriye kalan ruhunuzdur. Burada gerçekten önemli olan etik duygularınız ve insani değerlerdir, yani yapıcı nitelikteki her şeydir.

Kimileri yeni yollar aramak isterken, kimileri de eski değerleri koruyup yeni bilgiler eklemek ister. Burada, üçüncü düzlemde, alan size tamamen açıktır. Tüm olasılıklar aynı zamanda gerçektir. Tam bir özgürlük ve tam bir seçim söz konusudur.

Timestream iletişim ekibinin bir parçası olan Juergenson şunları söylüyor:

Mesajımız size hayatınızın devam ettiğini söylemektir. Bir bireyin bunu nasıl deneyimleyeceğine dair her türlü spekülasyonun geçerliliği sınırlıdır. Tüm bilimsel, tıbbi veya biyolojik spekülasyonlarınız bu gerçeklerin dışında kalmaktadır. Bilim için "gerçek" olan şey, geniş anlamda gerçekliğe yakın bile değildir. Kitaptan alınmış bir kelimeden başka bir şey değildir.

Her bireyin "düşünce gücü" ile ilgili kendi sorumluluğu olduğunu vurguluyor. Olumsuz düşünceler olumsuz gerçeklikler yaratırken, olumlu ve yapıcı düşünceler olumlu ve yapıcı gerçeklikler yaratır. Her zaman kendi çevremizi kendimiz yaratıyoruz.

Düşünce yoluyla şekillenir. Hayata dair zihinsel tutumumuz şu anda ruhsal ortamımızı yaratıyor. Ölümden sonra gideceğimiz ortamdan biz sorumluyuz.

Juergenson, "Düşüncelerin sınırı yoktur!" diyor. Tüm boyutlara yayılırlar.

Düşüncelerinizin ve eylemlerinizin sonuçlarından kaçış yok. Olumsuz davranıp düşünürseniz daha iyi bir dünyada yaşayacağınızı bekleyemezsiniz. Fiziksel beden parçalandığında, düşüncelerinizi, duygularınızı ve anılarınızı içeren astral bedeniniz astral düzlemde yaşamaya başlar. Karanlık ve acının alt düzlemlerinde mi, güzellik ve sevginin üst astral düzlemlerinde mi yoksa Tanrı'ya en yakın göksel varlıkların daha da üst düzlemlerinde mi yaşayacağınız size kalmış. Bu sizin seçiminiz. Dünya üzerindeki her an, burada yaptığınız seçimler, ahiret hayatınızı belirler.

Yakup'un Merdiveni—

ENSTRÜMANTAL TRANSKOMÜNİKASYON [ITC] ARAŞTIRMACILARINA GÖRE ÇOK BOYUTLU BİR EVREN

Dünya gezegenindeki kısa ömürlerimizin bir senaryosu da uzun bir ömür sürmek ve bu ömrün sonunda, ölüm döşeğimizin etrafında toplanmış sevdiklerimize, "Bakın, doksan yaşına kadar yaşadım. Hayatım boyunca ne kadar çok şey yaptığımı biliyor musunuz?" demek ve sonra ölmektir. Aniden başka bir yerde uyanırız ve "Ne kadar süre yoktum?" diye sorarız. Bizimle birlikte olan Işık Varlığı şöyle cevap verir: "Yok olduğunu neredeyse hiç fark etmedik. Sadece oturdun ve bir anlığına uyukladın, işte yine buradasın. Bakalım bu sefer ne tür rüyalar gördün."

Öldükten sonra içimizdeki hangi kısım "uyanır"? Ve "uyandığımızda" kendimizi tam olarak nerede buluruz? Bu sorular, muhtemelen diğerlerinden daha çok, çağlar boyunca atalarımızı şaşırtmış ve meşgul etmiştir.

İlk dinler ve felsefeler, ölüm sonrası deneyime dair oldukça ayrıntılı senaryolar ortaya koyarak insanların merakını fazlasıyla gidermişti... ta ki modern bilimler ve parabilimler (özellikle elektromanyetik ve eterik enerjiler hakkındaki gerçekler) tarafından toplanan bilgiler, yapboz parçaları gibi yerine oturmaya başlayana kadar. Bugün, ITC sayesinde, fiziksel bedeni terk ettikten sonra hayatın gerçekte nasıl olduğuna dair çok daha net bir resme sahibiz.

ITC araştırmacılarının ve daha incelikli boyutlardaki görünmez meslektaşlarının yanıtladığı sorulardan bazıları şunlardır:

Ruhumuz var mı?

Tanrı var mı?

Ölümden sonra çoğumuzun gittiği bir "cennet" var mı?

"Cehennem" diye bir şey var mı?

"Şeytan" diye bir şey var mı?

Ölümden sonra hayat tam olarak nasıl olacak?

Herkes yeniden mi doğuyor? [7]

ÇOK BOYUTLU BEDENİMİZ

Şimdi öbür boyutta yaşayan ölmüş bilim insanları, gerçekten de bir ruhumuz olduğunu söylüyorlar. Bunu, kalbin bölgesinde bulunan, ölümsüz bir ışık huzmesi olarak tanımlıyorlar. İlginç bir şekilde, eski yogiler ruhtan "tohum atomu" olarak bahsetmiş ve kalbin sol ventrikülünde bulunduğunu söylemişlerdir. Günümüz araştırmaları, yogik kavramı doğrular nitelikte görünüyor.

Bir an için kendinizi, ruhun insan bedenine dönüşümünü gösteren bir dizi resmi canlandırmaya hazırlanan bir video çizeri olarak hayal edin. Bu dizi

Beş temel aşamadan oluşur ve her aşama bir sonrakine karışır veya kaynaşır:

Birinci aşamada, ruhu, küçük bir ışık huzmesini görüyoruz.

İkinci aşamada, ruhtan bir enerji topu yayılır ve onu bir bulut gibi sarar. Artık ruh "Işık Varlığı" olarak adlandırılır ve enerjileri çok ince, çok hassastır. Bu varlık, zihinsel-nedensel düzlem olarak adlandırılan çok yüksek bir frekansta faaliyet gösterir.

Üçüncü aşamada, astral beden oluşur. Titreşimler ağırlaşır ve Işık Varlığı fiziksel bedene benzer bir şekil almaya başlar. Yine de, fiziksel bedenden daha hafif ve daha ince bir maddeden oluşur. O kadar hafif ve inceciktir ki neredeyse hiç var olmaz. Canlı beden hücreleri yerine enerji hücrelerinden oluşur ve "Astral Beden" veya "Enerji Bedeni" olarak adlandırılır ve astral düzlem olarak adlandırılan yerde bulunur.

Dördüncü aşamada, titreşimler daha ağırlaşır ve beden artık astral bedenden daha yoğun hale gelir ve fiziksel bedene daha da çok benzer. Bu dördüncü tezahür aşamasında, beden "eterik beden" olarak adlandırılır. Bazen "elektrik bedeni" olarak da adlandırılır ve Rus bilim insanları, aurik alan (fiziksel bedeni çevreleyen bir enerji alanı) ile yaptıkları deneylerde buna "beta bedeni" veya "biyoplazmik beden" demişlerdir. Eterik beden ortalama bir insan için görünmezdir, ancak birçok medyum onu görebilir.

Beşinci aşamada, yani son aşamada, fiziksel beden şekillenir. Şimdi madde en düşük hızda titreşiyor ve en yoğun halindedir. Fiziksel beden, şu anda bulunduğumuz fiziksel düzlemde yaşar ve beş duyu organımızla algılanabilir. Diğer tüm bedenlerimiz, durugörü yeteneğine sahip olmadığımız veya psişik olarak gelişmediğimiz sürece bizim için görünmezdir.

Her beden kendi düzleminde veya boyutunda işlev görebilir ve eğer kişi ruhsal olarak gelişirse alt düzlemlere seyahat edebilir. Göksel düzlemlere seyahat etmek için ruhsal gelişim gereklidir.

Aşamaların tersine dönmesine Ölüm denir. Çünkü ölüm, ruhun doğal haline dönme sürecidir. Ebedi ruh, fiziksel bedenini, eterik bedenini, astral ve zihinsel bedenini terk ederek, düzlemlerden geçerek Işığa doğru ilerler ve eğer evrimini tamamlamışsa, Işığın Kaynağına—Yaratıcıya—geri döner.

Ancak her ruh, hazır olana kadar Kaynağa veya Yaratıcıya geri dönmez. Her ruhun kendi yolu, evrimi, içsel yönü ve özgür iradesi vardır. Her ruh kendi müziğine göre ilerler.

İçsel davulcu.

Öyleyse insan çok boyutlu bir varlıktır ve birçok bedene sahiptir; sadece beş duyuyla algılanan fiziksel bir beden değil, aynı zamanda Güney'den gelen güçlü ışından kaynaklanan ruhsal ve zihinsel nedensel bedenlere de sahiptir.

Şu anda tüm bunlara sahipsiniz. Bu, ruhsal anlayışın anahtarıdır. Öldüğünüzde, fiziksel bedeninizden kurtulursunuz ve boyutlar arası yolculukla eve doğru yolculuğa başlarsınız. İsa'nın dediği gibi: "Babamın evinde birçok konak vardır."

Öldüğünüzde, kısa bir süre için muhtemelen öldüğünüz yerin yakınlarında veya uzun yıllar geçirdiğiniz evde kalacaksınız. Arkadaşlarınızı ve sevdiklerinizi görme deneyimini yaşayacaksınız, ancak onlar durugörü yeteneğine sahip değillerse sizi göremeyecekler. Yine de varlığınızı hissedebilirler. Onlarla konuştuğunuzda cevap vermediklerinde kesinlikle hayal kırıklığına uğrayacaksınız. Ve onlara dokunabilirsiniz.

Omuzdan içeri girdiğinizde elinizin de onların arasından geçtiğini fark edersiniz. (Resim 21'e bakınız)

Yine de, bu hayal kırıklığına rağmen, kendinizi harika, inanılmaz derecede hafif ve özgür hissedeceksiniz. Fiziksel dünyada yaşamak, ağır bir yük, ağır bir zırh taşımak gibidir. 360 derece görüşe sahip olduğunuzu, bedeninizin görüşünüzü sınırladığını keşfedeceksiniz. Bu "ölü" durumda olmak doğal, korkutucu değil. Ölü bedeninizle ilgilenmemeniz, kendinizi hiç bu kadar canlı hissetmemiş olmanız çok olası. Hatta insanların o ölü bedenle neden bu kadar ilgilendiğini ve siz tam orada dururken neden ağladıklarını merak edebilirsiniz. Ağrılarınızın ve sızılarınızın kaybolduğunu fark edeceksiniz. Ve kendi cenazenize katılmanız ve kendi övgü konuşmanızı dinlemeniz çok muhtemel. Şimdi, arkadaşlarınız ve akrabalarınızla bir araya geldiğinizde, başkalarının sizin hakkınızda gerçekten ne düşündüğünü anlamaya başlayacak ve bir zamanlar olduğunuz kişi hakkında tuhaf bir kopukluk hissedeceksiniz.

Birkaç yıl önce, ben [Pat Kubis], Hollywood Lisesi'nde birinci sınıftayken ilk beden dışı deneyimimi yaşadım. Spor salonunda bayıldım ve bedenim bir masanın altına kaydı. Aniden, kendimi bedenimin üzerinde süzülürken buldum—tıpkı bir şişeden yeni çıkmış bir cin gibi, uçsuz bucaksız, görünmez bir yaratık. Spor salonu mezuniyet için hazırlanmıştı ve çiçeklerle doluydu, özellikle de gladyol çiçeğinin kokusu çok yoğundu. Duvarların içinden, soyunma odasına ve JistenJoJhe'ye—insanların gülüp şakalaştığını—görebildiğimi büyük bir keyifle keşfettim.

Masadan aşağıya bakarak kendi bedenimi de görebiliyordum. Sonra bir grup öğretmenin bana doğru yürüdüğünü fark ettim. Beni görünce dışarı çektiler.

Masadan kalkıp beni bir sandalyeye oturttular. Birkaç tanesi yüzüme sürmek için ıslak bezler getirmeye koştu. Doğrusu, vücudum umurumda bile değildi. Özgür olmaktan çok mutluydum. Öğretmenler ıslak bezlerle geri döndüklerinde yüzümü silmeye başladılar ve garip bir çekme hissi duydum, tıpkı bir örümcek ağının ipliğinin çekilmesi gibi, ve "o bedene" geri dönmem gerektiğini fark ettim. Gerçekten de geri dönmek istemiyordum. Ama sonra, yavaş yavaş bedenime geri dönmeye başladım ve pişmanlıkla gözlerimi açtım. Ne muhteşem bir özgürlük yaşamıştım!

Ancak daha sonra, üniversiteye gidip Karşılaştırmalı Edebiyat dersi aldığımda, Arapların (Sufilerin) astral beden hakkında gayet iyi bilgi sahibi olduklarını ve "cin" hakkındaki öykülerinin birer benzetme olduğunu fark ettim.

Astral beden hakkında.

ITC'deki (dünyadaki) meslektaşlarımızdan biri olan Jean Peterson,

Meditasyonlarında ve kanalize etme çalışmalarında sık sık eterik yolculuklar yapar ve phx'sicaï lith'i "jöle içinde yürümeye" benzetir. Dünya üzerindeki bu hayatı "çok zahmetli" olarak tanımlar. Ölüm ise gerçek bir kurtuluştur.

Çok rahatsız edici bir durum.

Ruhani meslektaşlarımız süreci şu şekilde açıklıyor:

geçiş, şöyle diyor:

1. Fiziksel bedeni terk ettikten sonra, birkaç gün eterik enerji bedeninde yaşarsınız, ancak daha sonra bu beden de parçalanır.

İşte rirai düzleminde bir sonraki hayata yolculuğunuz başlıyor. Bu geçiş sırasında birkaç gün veya hafta boyunca derin bir uykuya dalabilirsiniz. Bununla birlikte, geçişi tamamen tamamlamanız da mümkündür.

Bilinçli ve birçok gelişmiş ruh bunu yapar.

3. Wu bir hastanede uyanabilir ve kendini orada bulabilir.

'Sevgi dolu varlıklar tarafından özenle bakılmak (eğer siz de

orta veya daha üst seviyeye ulaşmayı başardılar

4. Hem bu dönemden hem de önceki yaşamlarınızdan vefat etmiş aile üyeleri sizi selamlıyor.

5. Zamanla, yaşlı veya güçsüz olmak zorunda olmadığınızı keşfedersiniz. Çevrenizdeki insanların çoğunun (hatta rahmetli büyükannenizin bile) genç göründüğünü fark edersiniz ve kendinizi en iyi hissettiğiniz ve en iyi göründüğünüz yaşta olmayı seçebileceğinizi keşfedersiniz.

(6. Hastaneden ayrıldığınızda, çevrenin Dünya'dakine benzediğini, sadece renklerin canlı ve yanardöner olduğunu fark edersiniz. Çürümeyen çiçeklerle dolu güzel bahçeler ve ışıldayan yapraklar arasında sevimli kuşlar vardır. Büyük bir sevinçle, Dünya'da tanıdığınız ve sevdiğiniz nesneleri yeniden yaratabileceğinizi keşfedersiniz.)

Ancak her astral düzlem güzel veya besleyici değildir. İnsanların küçük bir yüzdesi orta astral düzlemlere kadar ulaşamaz. Bir süreliğine karanlık, kasvetli bir yer olan alt astral düzlemlerde hapsolurlar. Bu, batı dünyasının cehennem ve araf kavramlarına ilham veren alemdir. Ancak kimse burada kalıcı olarak kalmaz. Herhangi bir anda, burada hapsolmuş bir kişi yardım çağrısında bulunabilir ve kurtarıcılar kişiyi esaretten kurtarmak için bekler.

NEREYE VARACAĞIMIZI KİM VEYA NE BELİRLİYOR?

İlginçtir ki, Timestream'den elde edilen tüm verilerde, "Şeytan" veya Tanrı'nın kimseyi alt düzlemlere mahkum etmesinden bahsedilmiyor. Aksine, insan kendi arzularıyla kendini mahkum ediyor. Derinden arzuladığı veya istediği şeyler, manyetik bir çekim gibi davranarak onu bu şeylerin var olduğu bir düzleme çekiyor.

Sözlerin ötesinde, astral bedenimizin frekansını yükselten veya düşüren şey düşüncelerimiz, tutumlarımız, inançlarımız ve davranışlarımızdır ve öldüğümüzde, ruhumuzla uyumlu olan boyuta gideriz.

Dünyada yaşadığımız süre boyunca astral bedenimizin frekansını artıran faktörler şunlardır:

1. Aşk

2. Merhamet

3. Başkalarına hizmet

4. Sakin ve mesafeli bir tavır

5. Taze meyve ve sebze tüketmek

6. Saf su içmek ve temiz hava solumak.

7. Manevi varoluşa dair gerçekçi bir kavram.

Titreşimimizi veya frekansımızı düşüren faktörler şunlardır:

1. Korku

2. Nefret

3. Kırgınlık

4. Egoizm ve bencillik

5. Dünyevi şeylere bağlılık

6. Alkol, tütün ve uyuşturucu maddeleri düzenli olarak kullanmak

7. Kırmızı et ve yağ gibi "ağır" yiyecekler tüketmek

8. Başka insanlara veya hayvanlara kötü niyetle zarar vermek

9. Manevi bilgisizlik veya büyük yanlış anlama

(Xu ruhani yoldaşları, bu şeylerin herhangi bir kombinasyonunun aşırıya kaçmasının sizi daha düşük bir düzleme zincirleyebileceği konusunda uyarıyorlar. Ve şairin sözleriyle, aşk sizi özgürleştirebilir.)

Tahmin edilebileceği gibi, bugün alt astral alemlerde aşırı bir nüfus yoğunluğu var. Birçok insanın hayatı, ruha zararlı olumsuz düşünceler, alışkanlıklar ve faaliyetler etrafında dönüyor.

Bir kişi, ölümden sonraki halde bile olumsuz düşünmeye devam ederse, neredeyse kesinlikle kendini alt astral düzlemin rahatsız edici derinliklerinde bulacaktır.

Bilgi ve İletişim Teknolojilerinin (BİT) günümüz dünyasındaki temel rolü, öncelikle en inatçı şüphecileri bile fiziksel bedeni terk ettikten sonra hayatın gerçekten devam ettiğine ikna ederek ve ikinci olarak da televizyon görüntüleri ve bilgisayar sabit diskindeki uzun mesajlar aracılığıyla hepimize bir sonraki hayatımızın nasıl olacağını göstererek, tüm insanların ruhsal gelişimini teşvik etmektir.

Umarım bu bilgi, hayatlarımızı otomatik olarak daha manevi bir yola yönlendirecektir. Uçakların gösterdiği gibi, eylemlerimizin sonuçları vardır.

Daha yüksek ruhsal boyutları ayrıntılı olarak tanımlamak mümkün değildir çünkü bunlar karmaşıklıkları ve kapsamları bakımından kavrayışımızın çok ötesindedir. 23. Levha, bu diğer dünyaların nasıl olduğuna dair genel bir fikir vermektedir. Bunlar büyük ölçüde ruhani alemdeki ITC meslektaşlarımızdan aldığımız bilgilere dayanmaktadır.

Alt astral düzlemler karanlık, kasvetli bir dünyadır. Bazı insanlar öldükten sonra, düşük titreşimli düşünce ve tutumları nedeniyle manyetik olarak buraya çekilirler. Bu bölge fiziksel düzleme yakındır ve kaotiktir. Ruhsal dünyada zaman, mekan veya yerçekimi yoktur ve burada hapsolmuş varlıklar kafa karışıklığı içinde yaşarlar. Bu şaşırtıcı gerçeklikte yıllarca veya yüzyıllarca Dünya zamanına göre kalabilirler. Bazıları öldüklerinin bile farkında değildir.

Alt astral düzlemlerdeki ruhların çoğu Dünya'da büyük sorunlara yol açar. Dünya'daki diğer insanlarla telepatik olarak iletişim kurabilirler ve bu düşüncelerin kendilerine ait olduğunu düşünen daha zayıf insanları harekete geçmeye teşvik edebilirler.

Çok kötü sonuçlar doğurabilir. Örneğin, ölmüş alkoliklerin, uyuşturucu bağımlılarının, katillerin ve diğer şiddet suçlularının ruhları, benzer eğilimlere sahip veya iradesi zayıf olan insanlara çekilir ve bu ruhlar, bağımlı oldukları kötü alışkanlıkları teşvik eder. Bu negatif varlıklar, hayatlarına girdikleri insanların olumsuz düşüncelerini, tutumlarını ve davranışlarını besler.

Orta astral düzlemler, çoğumuzun dünyevi eğitimimizden sonra iyileşmek için uyandığı hoş bir alemdir; bu eğitim, karakterimizi ve azmimizi geliştirmek için tasarlanmış zorlu bir okuldur.

ITC'nin Timestream gönderici istasyonu ve diğer ruhani grupları, mesajlarını ve imgelerini orta astral düzlemlerden Dünya'ya iletiyorlar. Bunlar, Dünya'dakilere çok benzeyen konser salonları, müzeler, hastaneler, okullar ve evler ile ağaçlar, çiçekler, dağlar, çayırlar ve nehirlerden oluşan manzaralar içinde yer alan, yine Dünya'daki manzaralara benzeyen, ancak çok daha nefes kesici yerler olarak tanımlanıyor.

Üçüncü düzlem, daha yüksek bir düzleme geçmeye veya daha deneyimsel bir yaşam için Dünya'ya dönmeye karar verdiğimiz ara bir düzlemdir.

Yüksek astral düzlemler, Hristiyanlar tarafından Cennet, spiritüalistler tarafından ise Yaz Diyarı olarak adlandırılan harika bir alemdir. ITC deneycilerinin ruhani arkadaşlarının çoğu yüksek astral düzlemlerde bulunur ve ITC'ye katılmak için titreşim hızlarını düşürerek orta astral düzlemlere inerler.

Zihinsel-nedensel düzlemler, dünyevi arzular ve çatışmalardan arınmış ilahi ilham alanlarıdır. Buradaki varlıklar, sanatçılara ve mucitlere telepatik mesajlar göndererek Dünya'daki birçok sanatsal ve teknik atılımın gerçekleşmesine neden olurlar. Birçok Işık

Ev frekansları zihinsel-nedensel düzlemlerde bulunan varlıklar, ilham ve rehberlik sağlayarak ITC projelerine yardımcı olurlar. Dünya'ya iletilmek üzere Timestream'deki proje liderlerine sevgi ve bilgelik mesajları gönderirler.

Bu varlıklardan biri de, on iki yaşında ölen Marie Mreches'in (bkz. Bölüm 3) torunu Angie Mreches'in (bkz. Levha 23) ruhudur. Çocukken özel bir ruhtu. Koyu saçlı bir ailenin tek sarışın ve mavi gözlü üyesi olan Angie, hassas bir çocuktu. Ruhani meslektaşlarımız bize Angie'nin insan evrim çizgisine ait olmadığını söylediler:

O, insan bedeninde reenkarne olan veya fiziksel düzlemde bedensel olarak kendini gösteren insan olmayan varlıklar soyundan geliyor. İnsan bedeni onlar için sadece küçük bir rol oynuyor. Bunu kabul ediyorlar çünkü bu, bizi daha iyi tanımalarına ve insanlığı çok daha iyi incelemelerine olanak tanıyor. Böyle bir varlığın insan varoluşu hakkında edindiği tüm bilgiler otomatik olarak kendi türünden diğer varlıklara aktarılıyor. Angie, Dünya'daki yıllarından çok az şey hatırlıyor. Reenkarne olduğu yıllar onun için önemsizdi.

Angie görünüşe göre insan olmayan halkı için bilgi toplamak amacıyla kullanılan bir iletişim aracı görevi görüyordu. Erken ölümü, hayatın tüm derslerini öğrenmeye ihtiyaç duymayan bazı çocukların ölümünü açıklayabilir. (Bkz. Resim 24)

Göksel Düzlemler, bilgeliği, anlayışı ve koşulsuz sevgisi insan kavrayışının ötesinde olan çeşitli Dünya tanrıları ve ilahlarının yuvasıdır. Bu varlıklardan biri de İsa Mesih veya Yeşua Ben Yusuf'tur ve Teknisyen O'nun hakkında şöyle der:

Yeşua Ben Yusuf, İlke ile doğrudan temas halinde olan son derece yüce varlıklardan biridir.

İnsanların Tanrı dediği varlık. 'Hiyerarşi' kelimesi insani bir ifadedir. Ruhlar aleminde tüm yüksek varlıklar birdir ve Işık'ta birleşebilirler. İnsan, bazı varlıkların diğerlerinden daha ruhsal olarak gelişmiş olduğu imajına ihtiyaç duyar. Bu, anlayışına yardımcı olur ve belirli bir düzeni sağlar. Yüksek varlıklar, bir hiyerarşinin basamaklarına veya bölümlerine bağlı değildir. Yeşua, bedenlenmesi sırasında her şeyi insanlara olabildiğince doğru bir şekilde açıklamaya çalıştı. Söylediklerinin çoğunu anlamadılar.

Teknisyen, daha yüksek varlıkların elbette Yeşua'nın dünyada yaşadığı türden acıları yaşamak istemediklerini, ancak bazen bunun kaçınılmaz olduğunu söylüyor. Yeşua çarmıha gerilirken öldüğünde doğrudan göksel düzlemlere geçti, oysa çoğu insan astral düzlemlerde kalır. Muhammed, Buda ve diğer büyük öğretmenler de öldükten sonra daha yüksek seviyelere geçtiler. (Bkz. Levha 22)

Dünya tarihinin bir parçası olan bu büyük ruhani öğretmenler ve birçok büyük şahsiyet, daha yüksek alemlerden gelen ruhani varlıkların enkarnasyonlarıdır. Ve kurdukları dinler, Budizm, Konfüçyanizm, Taoizm, Şintoizm, İslam, Yahudilik, Katoliklik ve Protestanlık, daha yüksek bir amaca işaret eden yol göstericilerdir.

İncil, düzlemleri mecazi olarak "Yakub'un Merdiveni" olarak adlandırır. Yakub bir görümde meleklerin ışık merdiveninden inip çıktığını gördü. Bir anlamda biz de o melekler gibiyiz. Öldüğümüzde ruh, yoğun fiziksel bedeninden kurtulur ve düzlemlerden geçerek ruhsal yuvasına geri döner; bir süre sonra da titreşim merdiveninden aşağı inerek yeniden yaşamaya başlar.

Yeniden Doğuş ve Kürtajın Sonuçları

Yakup'un meleklerin yeryüzüne inip sonra ışık merdiveniyle tekrar göğe yükselişini anlatan vizyonu, Batı edebiyatındaki reenkarnasyonun ilk anlatımı olabilir. Çünkü bir anlamda hepimiz melekleriz, Tanrı tarafından yaratılmış ve O'nun özünden oluşmuş varlıklarız; yeryüzüne gelir, burada bir süre yaşar ve öteki dünyaya geri döneriz.

Birçok din reenkarnasyondan bahsetmiş ve bu konuda birçok kitap yazılmıştır; astral düzlemdeki meslektaşlarımızla yaptığımız görüşmelerde onlar da reenkarnasyonu evrim yolunun bir parçası olarak ele almaktadırlar. Ancak, onların reenkarnasyona bakış açısı artık çok boyutlu bir evren çerçevesinde, daha geniş bir 20. yüzyıl perspektifiyle değerlendirilmektedir.

Daha yüksek bir boyuttan gelen bir Işık Varlığı ve Zaman Akışı Laboratuvarı'nın akıl hocası olan Teknisyen şöyle diyor: "Reenkarnasyon şudur..."

"Bu, Ruhsal bir Kanun." Ancak ekliyor ki, hem Dünya'daki hem de daha yüksek boyutlardaki her varlık, bu kanundan bir süreliğine "kaçınabilir", hatta onu reddedebilir, ancak sonsuza dek ondan kurtulmak mümkün değildir.

Ruh bilimciler, birçok gezegen ve galaksiden oluşan çok boyutlu bir evrenden bahsederler ve ruhsal bedenlerimizdeyken uzay yolcuları olduğumuzu, birçok başka gezegeni ziyaret edebildiğimizi ve hatta oralarda yaşayabildiğimizi belirtirler. Ruhun evrimi büyük bir evreni gerektirir.

Bu kavramın büyüklüğünü bir düşünün! Dünya, 100 milyar başka yıldız içeren ve ayrıca 100 milyar başka galaksiyle çevrili bir galaksideki ortalama bir gezegendir.

Çoğu zaman, "Hayat Ebedidir" gibi manevi kavramları farkında olmadan tekrar ederiz. Oysa birçok dindar insan için ebedi hayat basit bir sonuç haline gelir. Bazılarımız ölüm anında cennete götürüldüğümüze ve orada Tanrı'nın şehrinde yaşadığımıza inanır, hatta bazıları sonsuza dek arp çaldığımızı düşünür. Oysa sağduyu devreye girmeli ve herkesin arp çalmak istemediğini ve müzisyen olmayanlar için böyle bir varoluşun son derece sıkıcı olacağını söylemelidir.

Dahası, ruhsal dostlarımız, öldükten sonra hayattayken olduğumuzdan farklı olmadığımızı söylüyorlar. Ölüm anında mucizevi bir şekilde değişmiyoruz.

Düşüncelerimizi, tutumlarımızı ve arzularımızı astral bedenlerimizde taşıyoruz. Tanrı şehrinde sürekli bir Tanrı'ya tapınma hali içinde yaşamak, açıkçası çoğu insanın zevk almayacağı bir hedeftir. Ve açıkçası, çoğu insan - ölünce bile- böyle yüce bir hedefe hazır değildir. Bu, olasılığın olmadığı anlamına gelmez, sadece çoğu insanın buna hazır olmadığı anlamına gelir.

İnsanlar şu an için hayatlarının tamamını Tanrı'ya tapınarak geçirmek istemiyorlar.

Keşfetmek istedikleri başka ilgi alanları da var. Ve çok boyutlu bir evrende, bu ilgi alanlarını keşfetmek ve doyurmak için birçok yaşamları var, böylece bir gün gerçekten Tanrı'yı takdir etmek ve O'ndan zevk almak isteyecek kadar saf olabilirler. Sorun şu ki, Dünya'da bir yaşam, yaşadığımız sürece sonsuza dek uzun gibi görünüyor. Oysa astral düzlemde zaman yok. Ve astral düzlemde yaşayan insanlar için insan yaşamı, neredeyse hiç hatırlanmayan kısa bir rüyadan ibaret. Evet, sizin için çok önemli olan ve tüm enerjinizi tüketen bu yaşam, Tanrı'nın bir göz kırpması kadar kısa.

Çoğu kilise öğretisi tek bir yaşam olduğuna inanır. Timestream de bunun doğru olduğunu gösteriyor. Ancak yanılgı, bunun sadece Dünya'da geçen tek bir yaşam olduğudur. Oysa bir ruhun yaşamı, birçok gezegende, birçok boyutta birçok deneyimden oluşan, sonsuz bir yaşamdır ve bu deneyimler, Tanrı'nın huzurunda yaşamaya uygun bir varlık haline geldiğimiz daha yüksek bir varoluş haline evrimleşmemize yardımcı olur. Ruh nihayet göksel alemlere geçtiğinde ve enerji kaynağına geri döndüğünde, yaşam tamamlanır. Öte yandan, belki de aslında sadece daha yüksek bir seviyede yeni başlıyor!

Eğer evren sonsuzsa, belki ruh da sonsuzdur.

Buddha, çok boyutlu bir dünyayı tekerlek olarak tanımlamıştı: "Hayat tekerleği." İnsan, fiziksel dünyadan astral düzleme geçiyor, sonra da hâlâ sahip olduğu arzuları yerine getirmek için tekrar Dünya'ya dönüyordu. "Tekerlekten inmek" istiyorsanız, hiçbir şey arzu etmemeniz gerekiyordu. Yani, Dünya'nın sunduğu hiçbir şeyi artık istemediğinizde, Dünya'ya geri dönmüyordunuz. Sizi Dünya'ya geri çeken şey kendi arzularınızdır. Sorulması gereken bariz soru şudur: "Hâlâ hangi şeyleri arzuluyorum?"

Ne istiyorsunuz?" Çünkü sizi dünyaya bağlayan şeyler bunlar. Reenkarnasyonda büyük ölçüde özgür irade ima ediliyor.

Birçok ruhani lider, reenkarnasyonun Karma'dan, yani Eylem ve Tepki Yasası'ndan kaynaklandığına inanır. Başkalarına zarar verdiyseniz, dünyaya geri dönüp başkalarına yaşattığınız aynı şeyleri çekmek zorundasınız. Hitler buna bir örnektir. Birçok kişi, Hitler'in başkalarına yaptıklarının acısını çekmek için dünyaya geri döneceğine inanır. Buna uyan başka bir sözümüz

daha var: "Ne ekersen onu biçersin." İsa'nın birçok sözü Karma açısından ele alınabilir: "Başkalarına ne yaparsanız, size de aynısı yapılır." Ve başkalarına her zaman iyilik yapma tavsiyesi, Karmik anlamda bilgecedir. Çünkü sadece başkalarına iyilik yaparsanız, karşılığında alacağınız tek şey iyiliktir. Ancak, her reenkarnasyon vakası Karma ile ilgili değildir.

Teknisyen şöyle diyor:

[Reenkarnasyon] her zaman bu hayatta geçmiş bir yaşamın telafisi anlamına gelmez. Çevrenizdeki insanlar kader tarafından ağır bir şekilde etkileniyorsa, her zaman geçmişteki hatalarını telafi etmek zorunda olduklarını varsaymayın. Asla yargılamayın! Yanılıyor olabilirsiniz ve yargılarınızla kendinizi yüklüyorsunuzdur. Üzüntüleri ve hastalıkları geçmiş Karma'dan kaynaklanmayan insanlar vardır. Belki de hedeflerine [daha fazla bilgelik ve ruhsal gelişim] daha hızlı ulaşmak için kendi özgür iradelerini kullanarak daha zor bir yol seçmişlerdir.

Teknisyen, "İnsan ruhu, diğer boyutlara geçmeden önce tüm insan yaşam deneyimlerini öğrenmek için yeterince sık Dünya'ya geri döner..." diyerek sözlerine devam ediyor. Bunu, mineral halinden başlayıp bitkilerden, hayvanlardan ve ardından insanlara doğru ilerleyen "sürekli bir evrim" olarak tanımlıyor. "Geriye dönüş" olmadığını söylüyor.

Evrim. İnsan ruhu bir hayvan bedeninde yeryüzüne geri dönmez."

Robert Monroe'nun astral düzlem üzerine yaptığı araştırmalar, evrende Dünya'ya benzer birçok "bilinç gelişim merkezi veya okulu" olduğunu ortaya koyuyor. İnsanın "tamamlanmışlık" arayışında olduğunu ve bir kişi Dünya yolculuğunu (birçok yaşamı da içeren) bütünüyle tamamladığında, o ruhun sevgi ve bilgeliğiyle tanındığını belirtiyor.

Zaman Akışı'ndaki meslektaşlarımızın da belirttiği gibi, reenkarnasyon ruhsal varlıklara zorla dayatılan bir şey değildir. Ruhsal bir varlığın kendi bilgisi ve bilgeliği için gönüllü olarak üstlendiği bir şeydir. Ruhsal meslektaşlarımızın çoğu, Dünya'da yaşadıkları dönemde reenkarnasyona inanmıyordu. Bunu astral düzlemde bir gerçek olarak keşfettiler. Bazıları Dünya'ya hiç dönmek istemezken, diğerleri kariyerlerine devam etmenin veya yeni bir girişime başlamanın bir yolu olarak geri dönmeyi düşünüyorlar.

Örneğin, müzik öğrenme ve icracı olma konusunda derin bir arzu varsa, bu arzu kişiyi tekrar dünyaya çekebilir. Başkaları ise tamamen yeni olasılıklar ve tamamen yeni bir yaşam biçimi öğrenmek için daha yüksek bir düzleme geçmeyi dört gözle bekler.

Lüksemburg'daki deneyciler, ruh bilimci Swejen Salter'e üçüncü boyuttaki insanların nasıl reenkarne olduklarını sordular. Ailelerini ve arkadaşlarını geride bırakmak zor değil mi ve bu insanlar ne zaman ve nasıl reenkarne olacaklarına kendileri mi karar veriyorlar?

Salter şu şekilde yanıtladı:

Çoğu durumda insanlar kendileri karar verir. Bazı durumlarda ise daha yüksek varlıklar tarafından yönlendirilirler. Kimse geri dönmeye zorlanmaz. Birçoğu için bu süreç, onlara görevlerini hatırlatan içsel bir ses gibidir.

Dünyada onları bekleyen dersler hâlâ var. Bu görevleri yıllarca erteleyebilirler, ancak sonsuza dek bunlardan kaçınamayacaklarını biliyorlar.

Daha sonra, bazı insanların "daha gelişmiş ruhsal varlıklarla" görüştüğünü ve bu varlıkların onlara Dünya'ya dönme zamanının geldiğini söylediğini belirtiyor. Bazı insanlar ise rehberlerden oluşan bir komiteye ihtiyaç duymaz, bunun yerine Dünya'da tamamlamaları gerekenleri söyleyen kendi iç seslerine güvenirler. İster bir "Rehber", ister bir "Yüksek Ruhsal Varlıklar Komitesi", isterse de bir "iç ses" tarafından yönlendirilsinler, sonuç her zaman aynıdır. Kişi geri döner.

Kişi reenkarne olmaya karar verdikten sonra, reenkarnasyon sürecinin gerçekleşeceği "özel bir binaya" götürülür. Salter bu süreci şöyle anlatıyor:

Bu işlem, insanların buraya gelişine benzer. Sadece bu sefer bir geri dönüş söz konusu. Kişi, küvete benzeyen bir şeye yerleştiriliyor. Bu seviyede genellikle ortalama 25-30 yaşında olan bedeni değişmeye başlıyor ve giderek gençleşip küçülüyor. Önce çocuk, sonra bebek ve nihayetinde küçük bir hücre haline geliyor. Beden bir hücre haline geldiğinde, artık aramızda bulunmuyor. Bu arada hücre, bir insan varlığının dişi bedenine ulaşmış oluyor.

Ona göre, kendi dünyasında reenkarnasyon süreci genellikle "cihazlar yardımıyla" gerçekleşir. Reenkarnasyon sürecinin dualar ve büyüler yardımıyla da gerçekleşmesi mümkündür. Beden üçüncü düzlemde kaybolduğunda, döllenme gerçekleşmiş olur ve "ruh hücrededir." Başka araştırmalar ise ruhun mutlaka hücreye girmiş olmayabileceğini, ancak hücreye yakın kalabileceğini ve aradaki herhangi bir zamanda hücreye girebileceğini ortaya koymaktadır.

Döllenme ve doğum. Her halükarda, ruh yeni anneyle temas halindedir ve hücrede gerçekleşen gelişmeyi denetler.

Lüksemburg Laboratuvarı, Salter'a Timestream'deki kadınlardan herhangi birinin dünyadaki yaşamı boyunca kürtaj yaptırıp yaptırmadığını sordu. Salter şu yanıtı verdi:

Evet, ama bu konu artık Dünya'daki gibi önemli bir konu değil. Dünya'da kürtajla ilgili ortaya çıkan duygular ve suçluluk hisleri burada artık rol oynamıyor.

Sözlerine şöyle devam etti: "Bizlerin, kelimenin tam anlamıyla milyonlarca yıllık, ebedi varlıklar olduğumuzu ve kürtajla alınan bir fetüsün rahimde geçirdiği sürenin genellikle çok kısa olduğunu hatırlamak önemlidir. Kürtaj sadece birkaç dakika sürer ve acı sadece bir an sürer."

Düşük yapılan bir fetüs için o acı dolu zamana dair hatıra, bir rüyanın karanlık bir parçası kadar geçicidir. Hiç kimse bir ruhun yaşamını söndüremez. Ancak anne, bu eylemden dolayı büyük bir suçluluk duygusu çekebilir ve bu duygu onu ömür boyu rahatsız edebilir. Yine de, kürtaj kararı her kadında farklılık gösterir. Salter şöyle diyor:

Timestream'de bir zamanlar kürtajı kabul eden kadınlar bu kararı düşük güdülerle almadılar. Yani, deneyimin hesabını verme veya tekrarlama gibi Karmik görevlerden muaftırlar. Düşük, bencil nedenlerle verilen karar ile çaresizlikten veya acil bir durumdan kaynaklanan karar arasında büyük bir fark vardır. Bir kişi (veya bir çift) sadece kolaylık olsun diye veya bir yaşam görevinden kaçınmak için kürtajı seçerse, daha yüksek ruhani varlıklar [manevi kaderleri hakkında] farklı bir karar verebilirler. Cezalandırılmayacak veya yargılanmayacak olsalar da, kaçındıkları şeyi muhtemelen tamamen farklı bir biçimde tekrarlamak ve telafi etmek zorunda kalacaklardır.

Bu arada, bu durum tüm yaşam dersleri için geçerlidir. Üstat yogiler sık sık, kürtajın geleneksel cezasının, bir kadının ister şimdiki ister geçmiş yaşamında bir çocuğu aldırması durumunda, gerçekten istediği zaman çocuk sahibi olamayabileceği olduğunu söylerler. Ancak Timestream'in de belirttiği gibi, niyet, karmik sonuçlar açısından önemlidir. Eğer bir kadın çocuğu doğuracak imkana ve güvenceye sahipse ve amacı sadece sorumluluktan kurtulmaksa, sonuçlar, kadının çaresiz durumda olması ve çocuğu düzgün bir şekilde yetiştirememesi durumuna göre daha ağır olur.

Hâlâ yeryüzünde yaşayan büyük guru Ramakrishna Ananda, milyonlarca ruhun yeryüzünde doğmayı, ruhsal gelişimleri için gerekli olan dünya deneyimini yaşamayı beklediğini belirtir ve müritlerine sık sık şöyle der:

Tebrikler! Bir BODV'niz var! Elde etmesi zor bir şey.

İşte bu yüzden karmik sonuçlar olabilir. Fetüsü düşüren kadın, ruhun manevi gelişimine müdahale eder. Dünyada milyonlarca kürtaj yapıldığı düşünüldüğünde, bir bedene sahip olmak gerçekten çok zordur. Ve bekleyen ruh, sonunda ihtiyaç duyduğu özel deneyimleri yaşamasını sağlayacak uygun bir bedene kavuşmak için, dünyada birkaç yaşam süresine eşdeğer bir süre beklemek zorunda kalabilir.

Her ruh sürekli olarak daha yüksek bir duruma doğru evrimleşir. Ancak ruhani varlıklar bize hem fiziksel dünyada hem de astral düzlemde birçok insanın evrimleşmek istemediğini söylüyor. Düşünce ve tutumlarında oldukları yerde kalmayı tercih ediyorlar. Organize dinlerdeki bazıları Tanrı'nın onları mucizevi bir şekilde özgürleştireceğine inanıyor, bu yüzden...

Bu kurtuluşu kayıtsızca beklerler, Tanrı'nın onlara üzerinde çalışmaları ve öğrenmeleri gereken birçok ilke verdiğini unuturlar. Ancak ruhani dostlarımız bize, "Ruh, birkaç reenkarnasyondan geçebilecek uzun bir ruhsal gelişim yoluna devam etmelidir..." ve "İlerleme yolunda kendi adımlarımızı atmalıyız" derler. Yine de, hem burada Dünya'da arkadaşlar ve danışmanlar şeklinde hem de daha yüksek düzlemlerde, bize ruhsal olarak rehberlik etmeye çalışan melek Işık Varlıkları şeklinde yol boyunca birçok yardım vardır.

Yeniden doğuşun bir sonu var mı? Teknisyen diyor ki:

Bir insan [ya da kadın] dünyevi hayatın tüm yönlerini, kederi, sevinci, mutluluğu, acıyı, ıstırabı ve yorgunluğu deneyimlediğinde, bilgi arayışı tatmin olduğunda ve dünyanın tüm köşelerini keşfettiğinde, yaşam çemberi birçok enkarnasyondan sonra sona erdiğinde, işte o zaman yeni ufuklar aramaya başlamanın zamanı gelmiştir.

Teknisyenin bahsettiği yeni ufuklar, varoluşun bir sonraki düzlemi, dördüncü düzlem (veya daha yüksek astral düzlem) ve bunun üzerindeki düzlemlerdir; bu düzlemler, yaşamın daha ruhani bir ifadesini sunar. Teknisyenin dediği gibi, "İnsan [veya kadın] dördüncü düzleme ulaştığında... kişi reenkarnasyon yasasından kurtulur."

Dördüncü düzleme ulaşmadan hemen önce, üçüncü düzlemdeki erkekler ve kadınlar aynı görüş ve fikirlere sahip gruplar halinde bir araya gelerek, uyum, barış ve ahenk içinde birlikte çalışan ve yaşayan birimler oluştururlar.

Peki bu yüce bilinç durumuna ulaşmak için kaç reenkarnasyon gerekiyor? Cevap şu: Ne kadar deneyimlemek istiyorsunuz? Galaksileriniz var.

Oynamak ve öğrenmek için. Maceraperestler ve heyecan arayanlar için milyonlarca yıl sürebilir. Tek bir amaca odaklanmış, Tanrı'yı tanımak isteyen manevi bir insan için ise evrimsel yol çok kısa ve hızlı olabilir. Kesin bir cevap yok. Bu tamamen size kalmış.

Büyük romancı Dostoyevsky bir keresinde şöyle bir şey söylemişti: Dünyada iki tür insan vardır; doğrudan Tanrı'ya gidenler ve Tanrı'yı bulmak için cehennemden geçenler. Alaycı bir şekilde, kendisinin cehennemden geçmek zorunda kalanlardan biri olduğunu da eklemişti. Elbette tüm duyusal yaşamlar cehennem değildir, ancak duyusal bir yaşam genellikle zevk ve acının birleşimidir.

Birçok ruh bilimcisinin ve meslektaşlarının yaşadığı üçüncü (orta astral) düzlem mükemmel bir düzlem değildir. Üçüncü düzlemde, orada yaşayan insanların daha yüksek boyutlara geçmelerini veya Dünya'ya geri dönmelerini sağlayan bir evrim süreci gerçekleşmektedir. Üçüncü düzlemdeki son adım, başkalarıyla uyum ve barış içinde yaşamaktır. Bu bilgi öğrenilene kadar, daha yüksek bir ilerleme mümkün değildir.

Cennet ve Cehennem—

MELEKLER, BAĞIMLILAR, KATİLLER, DÜNYAYA BAĞLI OLANLAR VE İNTİHARLAR

Çoğu insanın cennet olarak kabul ettiği yer, daha yüksek astral düzlemde bulunur. Mistikler ve medyumlar buna "Yaz Diyarı" derler.

Yaz Diyarı'nda insanlar bizim gibi yaşıyor ve gençlik yıllarındaki hallerine çok benziyorlar. Bu düzlemde büyük üniversiteler, tasarım merkezleri, güzel bitki ve çiçeklerle dolu muhteşem manzaralar, "cennet gibi kuşlar", kedi ve köpek gibi hayvanlar ve dünyada bilinmeyen hayvan türleri bulunuyor. Burada dünyada bulunmayan birçok renk var ve astral yolcular ilk başta bu renkler karşısında büyüleniyorlar.

Richmond Genel Tıp Akademisi'nin eski başkanı ve hekim George Ritchie, 1943 yılında astral düzlemde bir deneyim yaşadı. Ritchie, devasa küre şeklinde bir binaya götürüldü ve daha sonra atom denizaltısı olduğunu öğrendiği bir şey üzerinde çalışan varlıklar gördü. Dokuz yıl sonra, Life dergisinde ABD'nin ikinci atom denizaltısının bir fotoğrafını gördü.

Denizaltı—yıllar önce astral düzlemde yapımına şahit olduğu aynı denizaltı.

Ruhani iletişimcilerimiz bize birçok fikrin astral düzlemde geliştirildiğini ve daha sonra dünyadaki mucitlere verildiğini söylüyor. Genellikle, bir mucit bir projeye yoğun bir şekilde odaklandığında, onunla telepatik iletişim halinde olan görünmez bir ortakla birlikte çalışır. Birçok mucit, görünmez bir varlığın yanlarında olduğunu hissettiklerini söylemiştir.

Birçok mucit, rüyalarda değerli bilgiler aldıklarından bahsetmiştir; bu, ruh bilimcilerinin iletişim kurmak için en sevdiği zamanlardan biridir.

Pat Kubis'in oğlu Tom Kubis, uluslararası alanda tanınmış bir caz bestecisidir. On iki yaşında hiçbir ders almadan piyano çalmaya başladı ve ilk çaldığı eser George Gershwin'in "Rhapsod in Blue" adlı son derece zor bir eseriydi. İki hafta içinde beste yapmaya başladı ve altı hafta içinde profesyonel olarak piyano çalmaya başladı. İki yıllık üniversitede, 51 kolej arasında En İyi Piyanist ödülünü aldı. Hiç piyano dersi almamıştı. Ancak şöyle diyor: "İlk çalmaya başladığımda, bir adam odaya girdi ve piyano taburesine yanıma oturdu ve 'benim aracılığımla çaldı'. Her şeyi ondan öğrendim." Ruhani öğretmeni "Stella by Starlight" adlı bir şarkıyı çok severdi; Tom bu şarkıyı daha önce hiç duymamıştı. Daha sonra bir arkadaşı Tom'un bu şarkıyı çaldığını duydu ve ona şarkının adını söyledi.

Tom'a çeşitli medyumlar tarafından akıl hocasının Bach olduğu söylenmişti. İlginç bir şekilde, diğer medyumlar Bach'ın modern cazla ilgilendiğini, Tom'un da bu tarzda müzik yazdığını belirtmişlerdir. Belki de Tom'un akıl hocası gerçekten Bach'tır. Tom şu anda kırk üç yaşında ve hâlâ akıl hocasının varlığını hissediyor.

Ben [Pat Kubis], yirmi üç yıl boyunca Kaliforniya, Costa Mesa'daki Orange Coast Koleji'nde profesör olarak çalıştım; ancak aynı zamanda astral düzlemdeki bir kampüste de ders verdim. Beni yakından tanıyan arkadaşlarıma sık sık şaka yapardım: "Yorgun olmamın sebebi bu olsa gerek. Bütün gün bir kampüste çalışıyorum, sonra da astral düzlemdeki başka bir kampüste." İlginç olan şu ki, astral düzlemdeki kampüs, her açıdan Costa Mesa'daki ders verdiğim kampüs kadar "gerçek"ti. Ancak, astral düzlemdeki kampüsün arazisi ve binaları tamamen farklıydı ve Orange Coast'tan çok daha büyüktü.

Dünya ile Yaz Diyarı arasındaki temel fark, Yaz Diyarı'ndaki tüm insanların, tüm kültürlerden insanların, barış ve uyum içinde yaşamalarıdır. Nitekim, bu barış ve uyum anlayışı, Hint mistiklerinin Devachan olarak adlandırdığı Dördüncü Düzlem olan Yüksek Astral'e geçebilmek için bir ön koşuldur.

Bir ruh astral düzlemlerden ayrılıp zihinsel-nedensel düzlemlere geçmeye hazır olduğunda, astral beden ölür ve ruh, ilerlemesini gözden geçirdiği bir dinlenme dönemine girer. Bununla birlikte, daha önce belirtildiği gibi, ruh fiziksel düzlemde daha fazla şey öğrenmek için yeniden bedenlenmeyi de seçebilir.

Üçüncü Düzlem Dünya'ya güçlü bir benzerlik gösterirken, Dördüncü Düzlem daha az benzerlik gösterir. Birkaç yıl önce vefat eden psişik araştırmacı F.W. Myers, medyumlar aracılığıyla Dördüncü Düzlem'in mükemmel renkler ve biçimlerden oluşan bir dünya olduğunu bildirmiştir. Orada güzel ışıklar ve renkler deneyimlenir. Ruh, "insan bedeninden oldukça farklı ışık ve renklerin görünümüne" sahiptir... Burada titreşimler çok daha yüksektir ve bu nedenle beden çok daha ince bir maddeden oluşur.

Ruh, Dünya'da veya Üçüncü Düzlem'de olduğu kadar izole değildir; aksine, "grubundaki diğer ruhlarla birleşir." Sadece aynı titreşime sahip ruhlar birbirlerini görebilir.

Bu düzlemde, ruh, bir arkadaşına veya sevdiği birine yardım etmek için "hayal gücü"nü kullanarak görünür veya görünmez bir şekilde Dünya'da veya orta astral düzlemde belirebilir. Ruh, sevdiği kişiyle telepatik olarak iletişim kurabilir.

Bir ruh, renklerin ve ışıkların Dördüncü Düzlemini terk etmeye hazır olduğunda, bu düzlemde yine bir ölüm gerçekleşir ve ruhsal gelişimini

gözden geçirme ve değerlendirme dönemi başlar. Ruh, şekli ve ana hatları üzerinde tam kontrole sahiptir. Yine de daha fazla bilgi edinmek için Dünya'ya dönmeye karar verebilir. İhtiyaçlarına ve deneyimine göre devam edip etmeyeceğine veya geri dönüp dönmeyeceğine kendisi karar verir.

Myers, Beşinci Düzlem olan zihinsel-nedensel düzlemi, Alevler Düzlemi olarak adlandırır. Burada ruh bir alev olarak görünür. Myers, "sınırsız özgürlük ve güçlü duygularla birleşmiş güçlü bir disiplin vardır. Ateşli faaliyetler ve ruh kardeşlerinin tutkusu ve heyecanı (ruhta) alevler gibi parlar. Yine de bu düzlemde umutsuzluğa, kedere ve acıya karşı mücadele etmek gerekir. Ama aynı zamanda coşku ve neşe de vardır." der.

Bu düzlemdeki ruhlar, bitkilerin, hayvanların ve ilkel ruhların duygularının ve bilinçaltı yaşamlarının farkındadır ve görevlerinden biri de "ruhlar dünyasına yeni gelenlerin kaderine rehberlik etmektir."

Bu düzlemde de ölüm var, ancak artık "sınırlı insan kişiliğine dönüş" söz konusu değil.

Altıncı Düzlemde, Işık Düzleminde veya göksel düzlemde, ruh tüm duyguların ötesindedir. Bu seviyede, ruh biçimsizdir ve Işık olarak görünür. Myers şöyle der: Saf düşüncenin tam dinginliği bunu karakterize eder.

"Buradaki gerçeklikler, madde ve hareket dünyalarından tamamen farklı." Myers, bu alemi yeterince tanımlayacak kelimelere sahip olmadığımızı da ekliyor.

"Zamansızlık"a geçişi yapacak kadar güçlü olan ruhlar, artık tüm düzlemlerin en yükseği olan Yedinci Düzlem, Kozmik Birlik Düzlemi'ne geçebilirler. Ruh nihayet Ruhun Kaynağı ile birleşir. Tanrısal özle birleşse de, bireyselliğini korur. Artık ruh, gerçekliği, evreni anlayabilir ve ruhsal tasarımına uygun olarak yaşar.

Ruhun bu uzun manevi yolculuğunda ölüm, ruhun kendini ve yolculuğunu değerlendirebileceği geçici bir dinlenme yeridir. Her ölümde, ruh, onu cesaretlendiren ve teselli eden sevgi dolu dostlar ve akrabalarla çevrilidir.

Altıncı ve Yedinci Düzlemler, Tanrı'nın göksel düzlemleri olarak bilinir. Altıncı düzlemde kalan ruhlar, saf ve yapıcı amaçlarla "madde dünyalarında çalışmak" için "inebilirler".

Peki biz yeryüzündekiler neden bu göksel varlıkları göremiyoruz?

Teknisyen, insanların onları nadiren algıladığını, çünkü çoğu insanın etraflarındaki göksel varlıkların farkında olabilecek kadar saf bir yaşam tarzı sürmediğini söylüyor. Bazı insanlar "bilinçlerini yükseltmek" için çaba

gösterse de, insanların onları görebilecek, "seslerini duyabilecek ve işaretlerini görebilecek" duyusal donanıma sahip olmadığını belirtiyor.

Eğer bir insan çeşitli metafizik uygulamalarla bu zorlukların üstesinden gelebilirse, o zaman başka bir sorun ortaya çıkar. Göksel varlıkla yaşanan gerçek deneyimler, çeşitli dini inançlarla çelişebilir.

Yüzyıllardır aktarılıyor. Çoğumuz bir zamanlar, bir kişinin bir cümleyi diğerine fısıldadığı, o kişinin de cümleyi yanındaki kişiye tekrarladığı ve böylece grup içinde devam eden grup deneyini denemişizdir. Cümle son kişiye ulaştığında, cümle büyük ölçüde değişmiş olur. Din de yüzyıllar boyunca değişti; birçok kutsal metin düzenlendi ve birçok çevirmen tarafından bilinçli veya bilinçsiz olarak değiştirildi. ITC araştırmalarına devam ederken, geleneksel dini inançların değiştirilmesi gerekecek, çünkü bugün astral düzlemlerden doğrudan iletimler alıyoruz.

Bilim insanları ve ITC deneycileri, öteki taraftaki yaşamın nasıl olduğunu ilk elden görüyorlar. Artık o öteki dünya hakkında birçok farklı görüş yok. Çünkü her insanın bir meleğin veya koruyucu meleğinin nasıl görünebileceğine dair kendine özgü bir fikri olabilirken, artık öteki dünyaya geçiş yapmış insanların doğrudan görüntülerini görebiliyor ve göksel varlıklardan mesajlar alabiliyoruz.

Günümüzde Işık Varlıkları bile kendi resimlerini iletiyorlar. Zaman akışı bilim insanları Işık Varlıkları hakkında şunları söylüyor:

Yüksek bir ruhani varlık ile insan arasındaki fark en iyi şöyle görselleştirilebilir: İnsan tek bir kişiliktir; yüksek bir varlık ise birçok insan kişiliğinin niteliklerini ve bilgisini tek bir varlıkta birleştirir. Bunlardan bazıları, kaynak ve merkez olan ilkeye [Tanrı'ya] çok yakındır ve "insanın varlığından" uzaktır.

Işık Varlıkları melek rehberlerdir. Zaman Akışını denetleyen Teknisyen de melek bir rehberdir. O hiç insan olmamıştır. Dördüncü düzlem bir düzlemdir.

Zamansız gerçekler veya Carl Gustav Jung'un arketip dediği şeyler. Teknisyen, yaşamın daha yüksek düzlemlerine ne kadar yaklaşılırsa, kişinin o kadar çok iyileştirici güce sahip olduğunu söyler. İnanç, zamanla ışık düzlemlerine bağlanan bir ışık huzmesi gibidir. Bilgelik, bilgi, ilham, koruma ve şifa bu ışık köprüsü üzerinden erişilebilir.

Teknisyen, inancın kör bir umut değil, somut bir ilke olduğunu ve Lourdes ile Fatima'daki birçok iyileşmenin ışığa erişim sayesinde gerçekleştiğini açıklıyor. Bu yerlerde, iyileşmeyi isteyen birçok insanın inancı, daha yüksek düzlemlerden yayılan "bir araya getirilmiş ışık enerjisi akımlarını" çekiyor.

Dördüncü düzlemde, yeryüzünde yaşamış insanların hayatlarının ve yeryüzünde meydana gelmiş veya gelecek tüm olayların kaydı olan Akaşik Kayıtlar bulunur. Akaşik Kayıtların yansıması üçüncü düzlemde görülebilir, ancak yansıma nedeniyle bozulmuş olduğundan gerçek bir kayıt değildir.

Bu çarpıtma, medyumların geniş yelpazesi ve tahminleriyle çok ilgilidir. Çoğu medyum yalnızca üçüncü düzleme ve yansıyan Akaşik Kayıtlara erişebilir. Sonuç olarak, tahminleri yarım gerçeklerle doludur. Dördüncü düzleme erişebilen ruhsal medyum daha isabetlidir.

Işık varlıkları telepatik olarak iletişim kurarlar. Teknisyen şöyle diyor:

Sizinle konuşurken, size "kendimi aktarmam" gerektiği için sizin bazı özelliklerinizi benimsiyorum. İnsandan farklı bir varlık olduğum için, kendimin küçük bir parçasının insan özelliklerini benimsemesi [insanlaşması] gerekiyor. Aksi takdirde beni anlayamazdınız. İletişim, sizin bağlantınız sayesinde kuruluyor...

Bu bağlantı sayesinde Teknisyenin enerjilerinin bir kısmı oluşur.

Salter, göksel varlıklar kendi aralarında konuşurken, onları zihniyle takip etmenin zor olduğunu ekliyor. Yüksek varlıkların zihni, bu dünyanın tüm dillerini ve diğer dünyaların sayısız dilini kapsar ve iletişimleri, herhangi bir insanın anlayabileceğinden daha fazla harf, sembol ve fiziksel/teknik formül içerir. Aslında, "yüksek varlıkların bilgisi, tek bir bireyin zihninden ziyade elektronik ekipman yardımıyla daha doğru bir şekilde alınabilir" diyor.

Göksel varlıklarla iletişimi zorlaştıran bir diğer şey de, onların insan dışı bir bakış açısına sahip olmaları ve "insan tepkilerinin onlara sıklıkla yabancı gelmesidir."

Ruhlar dördüncü düzleme geçtiklerinde, çok azı artık Dünya düzlemiyle iletişim kurmakla ilgilenir. Teknisyen, dördüncü düzlemdeki varlıkların "duyguları olduğunu, ancak bunların artık insan duygularıyla kıyaslanamayacak kadar farklı olduğunu" söyler.

Salter, "Mahatma Gandhi ve Albert Schweitzer'in dördüncü (yüksek astral) seviyenin ötesine geçip artık beşinci (zihinsel-nedensel) düzlemde olduklarını" belirtiyor. Artık fiziksel varlıklarla ilgilenmiyorlar ve "insanlığa karşı görevlerini yerine getirmişlerdir."

Teknisyen ve Salter, Dünya'da İsa Mesih olarak bilinen Pescator adlı varlıktan bahsederler. O, tüm boyutlara erişimi olan ve Dünya'daki insanlarla hala iletişim kurabilen az sayıdaki üstün varlıktan biridir. Teknisyen ve Salter, Pescator'un dünyevi bir kişilik yapısı olmadığını vurgularlar. O, şu yeteneklere sahiptir:

İnsan bedeninde görünse de, O insan değildir ve farklı bir yapıya sahip bir kişiliktir.

Zaman Akışı Direktörü Salter'a, Pescator tarafından üçüncü düzlemde bir laboratuvar geliştirme projesi verilmiştir ve Salter, laboratuvarın ilerlemesini gözden geçirmek için düzenli olarak Pescator ve diğer altı üstün varlıkla bir araya gelir. Bir keresinde, hekim Paracelus'u da yanına alarak, konsey toplantılarının yapıldığı göklerdeki büyük konferans salonuna gitmiştir.

...özellikle güzel bir odada. Tavan, içinde sayısız yıldızın parlak bir şekilde parladığı bir kubbeydi. Bu yıldızlar, gökyüzünüzdeki yıldızlardan daha büyük ve daha parlaktı. Oda kendi ekseni etrafında dönüyordu.

Salter, Teknisyenin kendisinden insanların önerilerini sunmasını ve ITC hakkında rapor vermesini istediğini söyledi. Daha üstün varlıkların insan dışı bakış açısı nedeniyle bu onun için zordu.

Dediği gibi, insan tepkileri onlara sıklıkla yabancı geliyor. Ayrıca, insanların her şeyi bilmesine gerek olmadığını düşünerek ondan bazı şeyleri saklıyorlar; çünkü "olayların arka planı ve bazı bilgiler onların kavrayışının ötesinde olurdu." Hayattaki bazı olaylar geçmiş yaşamlarla ve gelecekteki deneyimlerle "bağlantılıdır" ve insanların çok fazla bilgiye sahip olması durumunda büyük bir kafa karışıklığı ortaya çıkabilir.

Ona göre göksel varlıkların en şaşırtıcı yanı samimiyetleri. "Birbirlerinden hiçbir sır saklamıyorlar. Bilgisayarlar gibi bir 'ağ' halinde etkileşim kuruyorlar, bir bilgisayar bankası kadar hızlı bilgi alışverişinde bulunuyorlar. Eğer yüce varlıklardan biriyle konuşursanız, diğerlerinin hepsi de 'eş zamanlı' olarak konuşmanın farkında oluyor. Hepsi de sizin tüm kişiliğinizin farkında."

Şöyle devam ediyor: "Birbirlerinden hiçbir sır saklamadıkları için, onlara yaklaşmanın tek yolu tamamen samimi olmaktır. Samimiyetsizlik onlara yabancıdır. Onların dünyasında hiçbir şey gizli kalmaz. Kendi dünyanızda, burada samimiyetin çok önemli bir rol oynadığını unutuyorsunuz."

Salter, üstün varlıkların henüz anlayamayan küçük bir çocuğa karşı yetişkin bir insan gibi davrandığını söylüyor. Oysa günümüz insanları artık küçük çocuklar gibi değiller. Evrimleştiler ve bilgilerini genişlettiler.

Salter, daha üstün varlıklara yaklaşmayı ve onlarla gerçekten, içtenlikle iletişim kurmak istediğine onları ikna etmeyi öğrenmesi gerektiğini fark etti. Ve onların da, insanın anlayışının, insanla iletişim kurmaya değer olacak kadar genişlediğini kabul etmeleri gerekiyordu.

Paracelsus, üstün varlık Pescator ile karşılaştığında şöyle dedi:

O, öylesine saf bir ışık varlığı ki, ona bakmak neredeyse göz kamaştırıyor ve öylesine ilahi bir güzelliğe sahip ki, gözlerimden yaşlar süzüldü.

Salter, Pescator hakkında şunları söylemeye devam ediyor:

...birçok kişiliğe veya özelliğe sahiptir. Farth'taki İsa Mesih adlı adam, Pescator varlığına ait diğer kişiliklerden sadece biridir.

Pescator ona, Timestream'in "hasta ve muhtaçlara yardım etmek veya tamamen BİT'in teknik yönlerini geliştirmeye odaklanmak arasında bir karar vermek zorunda kalması durumunda, [Timestream'in] muhtaçlara desteği ve yardımı öncelikli olmalıdır" demişti. Dolayısıyla, Timestream bilimsel bir girişim olsa da, insani kaygılar bilimsel kaygıların önüne geçmelidir.

Salter, göksel düzlemler, yani Tanrı'nın düzlemleri hakkında çok az şey bilindiğini ve bu düzlemlere bir kez ulaşıldıktan sonra bir daha haber alınamadığını açıklıyor.

Radyo üzerinden gelen bir Zaman Akışı bağlantısı, mevcut yaşamı bir anın sadece bir parçası olarak tanımlıyor. Şöyle diyor: "Buradaki bilinç halleri çok farklı, ama bu konuda üzülmeye gerek yok. Orta astral ve daha yüksek düzlemlerde hepimizi dostane bir dünya bekliyor."

Fakat daha yüksek düzlemler dostluk, sevgi dolu arkadaşlık, büyüme ve değişme şansı sunarken, daha düşük düzlemler insanı arzu ve olumsuz davranış kalıplarının ölümcül bir kıskacına hapseder. Dante'nin Cehennem'i cehennemin çeşitli dairelerini anlatır: şehvet, açgözlülük, öfke, nefret ve kin. Orta Çağ'da yazmış olsa da, yanlış değildi. Eğer cehennem insanın kötülükleri ve bağımlılıklarıysa, insan doğası pek değişmemiştir.

Astral düzlemin alt kısmı, "ağır" titreşimleri nedeniyle Dünya'ya en yakın olanıdır. Bir kişi öldüğünde, duygusal arzularıyla uyumlu olan astral düzlemin o kısmına gider. Astral düzlem, benzer hedeflere ve benzer duygusal kalıplara sahip insanların bir arada olması için yaratılmıştır. Eğer bir kişi seksle "meşgul" ise, alt düzlemde bu olumsuz arzusunu giderebileceği bir bölüm vardır. Seks olumsuz bir şey değildir, ancak kişi tamamen seksle takıntılı hale geldiğinde, bu bir kötü alışkanlığa dönüşür.

Astral düzlemde düzenli olarak seyahat eden Robert Monroe, bu yerlerin çoğunu "odak noktaları" olarak tanımlıyor ve bir keresinde kendini seks düzleminde bulduğunu söylüyor. Orada bir yığın kurtçuk gibi görünen bir şey gördüğünü belirtiyor.

Yaklaştığında, yüzlerce insanın birbirinin üzerine yığıldığını gördü. Adamlardan birini ayağından çekip çıkarmaya çalıştı, ancak adam seksle o kadar meşguldü ki, Monroe ile konuşmayı inatla reddetti ve yığının içine daha da derine gömüldü.

Birçok alkolik ve sigara içicisi de kendilerini alt düzlemde hapsolmuş bulur. Bu meşguliyetleri onları, alkol ve sigara dumanının etkilerini dolaylı olarak deneyimleyebilmek için Dünya'daki barlarda vakit geçirmeye iter. Bir parazit gibi, aurik alana (her insanı çevreleyen elektromanyetik alan) bağlanarak alkol ve nikotini kendilerine emmeye çalışırlar. Ancak fiziksel bir bedenleri olmadığı için bu, susamış bir adamın ulaşamayacağı sudan içmeye çalışması gibi cehennem gibi bir deneyime dönüşür.

Bu insanların çoğu, orta astral düzlemde rehabilitasyon süreçlerinden geçerek kendilerini tatsız gerçekliklerinden kurtarıyorlar. Önemli olan şu ki, eğer zorlu alışkanlıklarımızı ve bağımlılıklarımızı dünyada temizlemezsek, bunu daha sonra yapmak zorunda kalacağız.

Bazı insanlar öldükten sonra "dünyaya bağlı" hale gelirler. Örneğin, inşa ettiği bir eve o kadar düşkün olan bir erkek veya kadın, ruhuyla o evin etrafında dolaşır ve o evde yaşayan insanlar bu ruhu hissedebilir ve "hayaletlerden" bahsedebilirler. Benzer şekilde, eğer bu düşkünlük bir aile üyesiyle ilgiliyse, örneğin bir anne ve oğlu arasında, anne oğluyla iletişimde kalmaya ve daha yüksek alemlere geçmemeye çalışacaktır.

Dr. George Ritchie, astral düzleme yaptığı yolculuk sırasında dünyaya bağlı ruhlara tanık oldu. "Yarından Dönüş" adlı kitabında, yirmi yaşındayken yaşadığı bir deneyimi anlatıyor. Ölü ilan edilmişti.

Hasta, bir görevli ve iki doktor tarafından çift loblu zatürre teşhisiyle tedavi edildi. Dokuz dakika sonra hayata döndü. Bu süre zarfında İsa'yı gördü ve İsa onu astral düzlemde rehberli bir tura çıkardı.

Ritchie, düzlemin en alçak, yani dünyaya en yakın kısmında, Dünya'daki bir barda duran, sarhoş bir denizcinin etrafını saran ve her yudumunu açgözlülükle izleyen maddesiz varlıkları anlattı. Bir anda, Ritchie denizcinin etrafında "parlak bir kozanın" açıldığını ve başından ve omuzlarından soyulmaya başladığını gördü. Bir an sonra, maddesiz varlıklardan biri denizcinin içine atladı. Ritchie aynı sahneyi içki içen diğer adamlarla da birkaç kez daha gördü. Her seferinde, maddesiz varlıklardan biri adamlardan birinin içine kayboldu.

Ritchie, maddesiz varlıkların ölümün ötesine geçen bir alkol bağımlılığı geliştirdiğini fark etti. Artık ölü olsalar bile, alkolün etkilerini deneyimleyebilmek için içki içen herhangi birinin bedenini ele geçirme

umuduyla barların etrafında dolaşıyorlardı. Alkol arzuladıkları sürece, bir arzu cehennemindeydiler.

Daha sonra, bir evin içinde, annesi ve babasının önünde duran, "Özür dilerim anne, özür dilerim baba" diyen, bedensiz bir çocuk gördü. Ama adam ve kadın onu duyamadı. Christ, çocuğun intihar ettiğini açıkladı. Ritchie, cinayet işlemiş, şimdi de boş yere birbirleriyle yumruklaşan adamlar gördü; öldürmek isteyen ama hedef aldıkları kurbanlar zaten ölmüş olduğu için bunu yapamayan şiddet yanlısı insanlar. Bunların hepsi, bağımlılıkları veya kötü alışkanlıkları, nefret ve öfke tarafından dünyaya zincirlenmiş, artık parçası olmadıkları bir dünyaya bağlı insanlardı. Şimdi, bunlar

Katiller bir aradaydı ve sürekli birbirlerini öldürmeye çalışıyorlardı.

Cehennemi, insanların yandığı, yerin altında ateşli bir yer olarak hayal etmişti. Şimdi ise insanların bağımlılıklarından ve geçmişteki yıkıcı eylemlerinden dolayı "yandıklarını" görüyordu.

Ben [Pat Kubis] Ritchie'nin anlattıklarını doğrulayabilirim. Uzun yıllar boyunca beden dışı deneyimlerimde ben de astral düzlemde yolculuk ettim.

Bir keresinde, katillerin yaşadığı uçağın en alt kısmını bana gösterdiler. İnsanlık dışı bir yerdi. Oradaki ruhlar artık normal insanlara benzemiyordu. İğrenç ve biçimsizdiler ve atmosfer çok yoğundu, neredeyse siyahtı. Bu ruhlardan birinin özgürleşmesine şahit oldum.

Birkaç başka ruhla birlikte çamurlu bir maddeye hapsolmuş gibi görünüyordu. Ruha, 'Ne yaptın?' diye sordum. 'Öldürdüm. Katil oldum.' diye cevap verdi. Bunu büyük bir acıyla söyledi. Sonra bir kurtarıcı ruha dokundu. Hapsedilmiş ruh çamurdan yükseldi ve kurtarıcı elini tuttu ve ikisi birlikte daha yüksek bir düzleme doğru yol aldılar.

Başka bir vesileyle seks düzlemini gördüm. Mekan çok karanlık ve loştu. Erkeklerin ve kadınların yataklarda seks yaptığı birçok kabinin bulunduğu devasa bir genelev gibi görünüyordu. Ancak sadece birkaç metre ötede, sonunda bu saplantılarından kurtulan ruhları bekleyen kurtarıcıları gördüm.

George Ritchie'nin de gördüğü gibi, intihar edenler alt boyutlarda da dolaşıyor. Hayattan 'kaçış' yok. Ölümle hayatınızdan veya sorunlarınızdan kaçamazsınız. Öldüğünüzde, hala bir bedeniniz, astral bir bedeniniz vardır ve hala aynı sorunlarınız ve duygularınızla karşı karşıyasınızdır.

Teknisyen şöyle diyor:

Bu dünyada çalışmaktan ve sorumluluktan kaçınmak, sadece öğrenme sürecini geciktirir. Bu durum, kendi hayatlarına son vererek daha güzel bir dünyaya kaçmaya çalışanlar için de geçerlidir.

Kişisel sorunlardan kaçış olmadığını defalarca tekrarlıyor. Eğer bu sorunları şimdi, bu dünyada çözmezseniz, bir sonraki boyutta sizi bekliyor olacaklar. Sadece ölmek bile zihinsel ıstırabı ve acıyı çözmez.

Alt katmanlarda mahsur kalan bir diğer grup ise kazada hayatını kaybeden ve travma geçirmiş, kaza yerinden ayrılamayan kişilerdir. Birçok medyum, kaza kurbanının cansız bedeninin üzerinde süzülerek yardım etmeye çalışan insanlarla nafile bir şekilde konuşmaya çalıştığını bildirmiştir.

Tüm bu durumlarda, alkol/sigara/seks bağımlıları, katiller ve şiddet uygulayanlar, dünyevi olanlarda, ruhun bilincinden bağımlılığını atana kadar bekleyen kurtarıcılar vardır. Daha sonra kurtarıcılar ruhun dikkatini çekebilir ve onu astral düzlemin daha yüksek alemlerine götürebilirler. Üçüncü düzlemdeki ruhların çoğu, ruhları kurtarma görevini kendilerine iş olarak seçerler.

Buda, ruhun özgürlüğüne giden yol olarak insanlara "hiçbir şey istememeyi" öğütlemiştir; ve Dünya, kişinin kendini her türlü zararlı bağımlılıktan kurtarabileceği yerdir. Milton'ın Şeytanı, "Bulunduğum yer cehennemdir" demiştir. ITC çalışanları Ritchie ve Monroe, Milton'ı doğruluyor. Olumsuz alışkanlık kalıplarının bizi kontrol etmesine izin vererek kendimizi cehenneme atıyoruz. Ama cehennem kalıcı değildir. Sadece birkaç dakika ötede - veya bazen yıllar sonra - yardım etmeye can atan, şefkatli bir ruh bekliyor. En düşük astral düzlemlerde bile hiçbir ruh umutsuz bir yalnızlık içinde değildir.

Teknisyen şöyle diyor:

Öte dünya [orta astral düzlemler], ölüm sonrası varoluşun yalnızca bir aşamasını temsil eder. Altı aşama daha vardır ve ilki, intihar yoluyla veya diğer alçakça nedenlerle dünyayı terk ettiyseniz, yalnız başınıza dolaştığınız büyük, belirsiz bir bölgeyi temsil eder. Zihnin ve ruhun dünyayı terk ettiğinizde tamamen yok olduğunu iddia eden yanılgı teorisine inananlar yanılıyor. Tam tersi. Dünya ile öteki dünya arasında bu belirsiz dünyada [alt astral düzlemde] yaşayan ruhlar vardır...

Cennet ve cehennem arasında seçim sizin. Herhangi bir olumsuz tutumun veya arzunun sizi ele geçirmesine izin vermek, sizi astral dünyada daha düşük bir düzleme mahkum eder. Orada ışık ve sevgi yoktur, sadece acı ve ıstırap vardır. Hak ettiğiniz yere gideceksiniz. Birçok insan bu sözleri din adamlarından ve rahiplerden duymuştur, ancak ITC bunu doğruluyor. "Ölüler" artık telefon, televizyon ve bilgisayar aracılığıyla iletişim kurarak

bize bir sonraki dünyanın tam olarak nasıl olduğunu anlatabiliyorlar. Seçiminiz önemlidir. Ebedi varoluşunuzun bir sonraki aşamasını belirler.

Kimse tam olarak ne zaman öleceğini bilemez. Belki de Tibetli lamalar ölüm konusunda en iyi tavsiyeyi veriyor: Son anda sadece Tanrı'yı düşünün. Çünkü öldüğünüzde, düşünceleriniz ve duygularınız sizi hak ettiğiniz yere, astral düzleme mahkum eder.

8

Enstrümantal Transkomünikasyon—

BAŞLANGIÇLAR

1901 yılında Amerikalı etnolog Waldemar Bogras, Tchuukçi kabilesinin bir şamanını ziyaret etmek için Sibirya'ya gitti. [1] Karanlık bir odada, bir ruh çağırma ritüelini gözlemledi. Şaman, davulu giderek daha hızlı çalarak kendini trans haline sokuyordu. Şaşkına dönen Bogras, odayı dolduran garip sesler duydu. Sesler her köşeden geliyor gibiydi ve İngilizce ile Rusça konuşuyorlardı.

İlk başta Bogras, şamanın ventriloquism (karın konuşması) yöntemi kullandığını düşündü. Ama nasıl bu kadar çok sesi aynı anda çıkarabilirdi? Bogras kontrollü bir deney yapmaya karar verdi. Şamanı odasına çağırdı ve bu garip olayları kaydetti. Seansın ardından Bogras şunları yazdı:

Işık kullanmadan kayıt yapabilmek için ekipmanımı kurdum. Şaman odanın en uzak köşesinde oturuyordu.

Oda, benden yaklaşık altı metre uzaktaydı. Işık söndürüldüğünde, ruhlar bir süre "tereddüt ettikten" sonra ortaya çıktılar ve şamanın isteklerini yerine getirerek fonografın borusuna konuştular.

Kaydedilen sesler, arka planda duyulan şamanın konuşması ile doğrudan boynuzun ağzında duyuluyormuş gibi görünen ruhani sesler arasında belirgin bir fark olduğunu gösterdi. Şamanın aralıksız davul vuruşları ise sanki aynı yerde kaldığını kanıtlamak istercesine duyuluyordu.

Bu deney, "çağrılan ruhların" seslerinin elektrikli bir kayıt cihazına kaydedildiği ilk deneydi.

1920'lerde, elektrikli ışığın, sinema kamerasının ve fonografın mucidi Thomas Alva Edison, laboratuvarında ölülerle ruhani iletişim kurmayı sağlayacak bir makine geliştirmekle meşguldü. Edison, Scientific American'a şunları söyledi:

Eğer kişiliğimiz hayatta kalırsa, o zaman hafızayı, zekayı ve bu dünyada edindiğimiz diğer yetenekleri ve bilgiyi koruduğunu varsaymak kesinlikle mantıklı veya bilimseldir. Bu nedenle, ölüm dediğimiz şeyden sonra kişilik varlığını sürdürüyorsa, dünyayı terk edenlerin burada geride kalanlarla iletişim kurmak istemeleri makul bir sonuçtur. Kişiliğimizin bundan sonra maddeyi etkileyebileceğine inanmaya meyilliyim. Eğer bu akıl yürütme doğruysa, o zaman, kişiliğimiz tarafından etkilenebilecek, hareket ettirilebilecek veya manipüle edilebilecek kadar hassas bir alet geliştirebilirsek, bu alet kullanıma sunulduğunda bir şeyler kaydetmelidir. [2]

Edison'ın asistanı Dr. Miller Hutchinson şöyle yazmıştı: "Edison ve ben, psişik araştırmalar alanında, insanlığın düşünce yapısı için elektrik alanında yaptığımız tüm icatlardan daha büyük önem taşıyacak gerçeklerin keşfedileceğine inanıyoruz."

Zihin okuyucu Dunninger, Edison'un yaptığı aleti gördüğünü iddia ederken, bir GE mühendisi de bu alet üzerinde çalıştığını öne sürüyor. Ne yazık ki, Edison icadını tamamlayamadan vefat etti.

Bayan Edison, Norman Vincent Peale'e (Pozitif Düşünmenin Gücü kitabının yazarı) kocasının öldüğünde doktoruna "Orası çok güzel" dediğini anlatmıştı. Peale, Edison'un çok gerçekçi bir bilim insanı olduğunu ve bir bilim insanı olarak, bunun doğru olduğuna inanmadığı sürece asla "Orası çok güzel" demeyeceğini belirtti.

Ardından, 1950'lerin başlarında İtalya'da iki Katolik rahip, Peder Ernetti ve Peder Gemelli, müzik araştırmaları üzerinde işbirliği yapıyordu. Gemelli, Papalık Akademisi Başkanıydı ve uluslararası alanda saygın bir bilim insanı, fizikçi ve filozof olan Ernetti de bir müzikseverdi. Daha net şarkı sesleri üretmenin yollarını bulmak amacıyla osiloskoplar, filtre sistemleri ve diğer elektronik ekipmanlarla bir fizik laboratuvarında birlikte çalıştılar.

Yıllarca Peder Gemelli, kriz durumlarıyla karşılaştığında sık sık sessizce ölmüş babasından tavsiye istemişti. Babasından hiçbir zaman bilinçli bir yanıt almamıştı, ama işler yoluna giriyor gibiydi; zor zamanları atlatmak için herkesin kullandığı o güven verici ritüellerden biriydi. Ya da o öyle sanıyordu.

15 Eylül 1952'de Gemelli ve Ernetti bir Gregoryen ilahisi kaydederken, kayıt cihazlarındaki bir kablo koptu.

Manyetik ses kayıt cihazı sürekli bozuluyordu. Çaresiz kalan Peder Gemelli, babasına bakıp yardım istedi. İki adamın da şaşkınlığına, manyetik ses kayıt cihazına kaydedilmiş babasının sesi şöyle cevap verdi: "Elbette sana yardım edeceğim. Her zaman yanındayım."

İki adam şok içinde birbirlerine baktılar. Peder Gemelli titremeye başladı. Alnında terler belirdi. Bu şeytan mıydı? Ama Peder Ernetti'nin bilimsel merakı uyanmıştı. Gemelli'yi sakinleştirdi. "Hadi, hadi, deneyi tekrar deneyelim." Dediler.

Bu sefer, mizah dolu, çok net bir ses şöyle dedi: "Ama Zucchini, her şey açık, benim olduğumu bilmiyor musun?"

Peder Gemelli kaseti izledi. Babasının çocukken ona taktığı lakabı kimse bilmiyordu. O anda gerçekten babasıyla konuştuğunu anladı. Babasının hayatta kalmış olmasına duyduğu sevinç, korkuyla karışmıştı. Ölülerle konuşmaya hakkı var mıydı?

Sonunda iki adam Roma'da Papa Pius XII'yi ziyaret etti. Peder Gemelli, derinden etkilenmiş bir şekilde, yaşadığı deneyimi Papa'ya anlattı. Şaşırtıcı bir şekilde, Papa omzuna hafifçe vurdu:

de insanların ahirete olan inançlarını güçlendirecek bilimsel çalışmalar için bir yapının temel taşı olabilir.

İtalyan dergisi Astra (Haziran 1990).

İyi kalpli baba bir nebze olsun rahatlamıştı. Ancak deneyin, hayatının son yıllarına kadar kamuoyuna açıklanmamasını sağladı. Sonuçlar ancak 1990 yılında yayınlandı.

1956'da Kaliforniyalı iki adam, Attila von Szalay ve Raymond Bayless, paranormal sesleri ses kayıtlarına aldılar. Sonuçlarını 1959 kışında Amerikan Psişik Araştırmalar Derneği Dergisi'nde yayınladılar. Bu duyuru ABD'de neredeyse tamamen görmezden gelindi; ne Dernek ne de yazarlar okuyuculardan tek bir yanıt bile almadı.

1959'da, ses olaylarının kaydedilmesinde büyük bir öncü olacak olan İsveçli film yapımcısı Friedrich Juergenson, kuş şarkılarını kaydederken ses kayıtlarını da kasetlere aldı. Kaseti tekrar dinlediğinde bir erkek sesinin "gece kuş sesleri" hakkında bir şeyler söylediğini duyunca şaşırdı. Kasetlerini daha dikkatli dinlediğinde, ölmüş annesinin Almanca olarak söylediği başka bir sesi duydu:

Friedrich, seni izliyorlar. Friedel, küçük Friedel'im, beni duyuyor musun?

Juergenson, annesinin sesini duyduğunda "önemli bir keşif" yaptığına ikna olduğunu söyledi. Sonraki dört yıl boyunca Juergenson yüzlerce paranormal sesi kaydetmeye devam etti. Bu kayıtları uluslararası bir basın toplantısında dinletti ve 1964'te İsveççe olarak "Evrenden Gelen Sesler" ve ardından "Ölülerle Radyo Teması" adlı iki kitap yayınladı.

Papa VI. Paul'ün yakın arkadaşıydı, onun hakkında bir belgesel film yapmıştı ve araştırmalarını onunla paylaşmıştı. Vatikan o kadar etkilendi ki, kendi araştırma ekibini görevlendirdi. İsviçreli ilahiyatçı Rahip Leo Schmid'e izin verildi.

Üstleri tarafından ses kayıtlarını toplamakla görevlendirilen Peder Andreas Resch, 1969'dan beri on binden fazla kayıt yaptı. Paranormal kayıtlar üzerine araştırma yapma yetkisi de Peder Resch'e verildi ve kendisi Roma'daki Vatikan rahipler okulunda parapsikoloji eğitimi almaya başladı.

İngiltere'deki Aziz Pavlus Cemiyeti'nin Başrahibi Peder Pistone, röportajlarında ve televizyonda seslerde tehlikeli bir şey görmediğini belirtti. Sonuçta, kilise her zaman ölümden sonra hayat olduğuna inanmıştır. Eğer ölüler bizimle iletişime geçebiliyorsa, bu "Tanrı'nın gücü altında olan bir meseledir, çünkü ölenler de O'nun gücü altındadır." [3]

Pistone, şu an için bu seslerin bir fenomen olduğunu ve incelenmesi gerektiğini düşünüyor ve kilisenin yapılan araştırmaları yakından takip edeceğini belirtti. Papa Pius'un kuzeni, Jung Enstitüsü'nün kurucu ortağı ve uluslararası alanda tanınmış bir parapsikolog olan Dr. Gebhard Frei ise şunları söyledi:

Okuduğum ve duyduğum her şey, bu olayların tüm kapsamını açıklayabilecek tek hipotezin, aşkın kişiliklere ait sesler olduğu hipotezi olduğu sonucuna varmamı zorunlu kılıyor. [4]

"Bana uygun olsun ya da olmasın, duyduğum seslerin gerçekliğinden şüphe etmeye hakkım yok," diye ekledi.

1970 yılında Uluslararası Katolik Parapsikologlar Derneği Avusturya'da bir konferans düzenledi ve bu konferansın büyük bir bölümü ses fenomeni üzerine yapılan bildirilerle ilgiliydi. İrlanda ve İngiltere'de birçok televizyon programı kasetleri tartıştı. Araştırmacılar

Kanıtları incelediler ve kasetlerin gerçek olduğunu ve üzerinde oynanmadığını sonucuna vardılar. "Sesler" hakkındaki kamuoyu ilgisi, dünyanın dört bir yanından binlerce insanı gece geç saatlere kadar teyp kayıt cihazlarıyla oturup kendi seslerini kaydetmeye teşvik etti. Süreç karmaşık değildi ve birçok kişi başarılı oldu.

Juergenson şunları söyledi:

...Vatikan'da Ses Fenomeni'ne anlayışla yaklaşan birini buldum. Kutsal Şehir'deki önde gelen isimler arasında birçok harika arkadaş edindim. [1]

Bugün "iletişim köprüsü" sağlam temelleri üzerinde duruyor. Juergenson'un belirttiği gibi, birçok din adamı ilk ses araştırmalarını gördü veya daha doğrusu "deneyimledi" ve bunların gerçek olduğuna ikna oldu.

Saygıdeğer Monsenyör, Profesör C. Pfleger şu yorumu yapıyor: "Gerçekler bize ölüm ve diriliş arasında, ölüm sonrası varoluşun bir başka alanının daha olduğunu fark ettirdi. Hristiyan teolojisinin bu alan hakkında söyleyecek çok az şeyi var."

Belçika'daki Apostolik Nuncio Başpiskopos Kardinal HE, "Elbette her şey çok gizemli, ancak seslerin herkesin duyabileceği şekilde orada olduğunu biliyoruz" şeklinde yorumda bulundu.

Psychic News dergisinin editörü Maurice Barbanell şu yorumda bulundu: "Gelecek, insanın beş duyusuna normalde algılayamadığı, ruhlar dünyasından yayılan titreşimleri veya radyasyonu kaydedebilen araçlarda yatıyor."

1967'de Juergenson'un Ölülerle Radyo Teması adlı eseri Almancaya çevrildi ve Letonyalı psikolog

^Aynı eser, s. 266.

Dr. Konstantin Raudive bunu okudu. Raudive, ölülerle iletişim kurma fikrinden büyülenmişti, ancak şüpheciydi. Yöntemini öğrenmek için Juergenson'u ziyaret etmeye karar verdi. Etkilenen Raudive, kısa süre sonra kendi deneysel tekniklerini geliştirmeye başladı. Juergenson gibi o da, çocukluk adıyla kendisine seslenen ölmüş annesinin sesini duydu: "Kostulit, bu senin annen."

Raudive deneylerini sıkı laboratuvar koşulları altında gerçekleştirdi. Bu yeni alan olan EVP (Elektronik Ses Fenomenleri) ile ilgili prensipleri ve teknikleri kodladı. Ruhların, kaydedilebilecek kadar güçlü ses kalıplarına dönüştürebilecekleri beyaz gürültüye (bir titreşim) veya taşıyıcı sese ihtiyaç duyduklarını keşfeden Raudive oldu. Şimdi Bogoras'ın şamanının taşıyıcı ses sağlamak için davul vuruşlarını kullanmasının nedeni açıkça ortaya çıktı!

Raudive, radyo istasyonları arasındaki beyaz gürültünün, ruhani seslerin seslere dönüştürebileceği zengin bir frekans spektrumu ürettiğini keşfetti. "Çığır Açan Gelişme: Ölülerle Elektronik İletişimde İnanılmaz Bir Deney" adlı kitabı, şaşırtıcı araştırmasını ortaya koydu.

Ancak bilim insanları ve elektronik mühendisleri Raudive'nin çalışmalarına şüpheyle yaklaştılar. Raudive'nin sesleri insan seslerinden farklıydı; perde, yükseltme ve yoğunluk bakımından farklılık gösteriyordu. Ritmi düzensizdi ve kendine özgü bir tona sahipti. Raudive şöyle açıkladı:

Cümle yapısı, sıradan konuşmanın kurallarından kökten farklı kurallara uyar ve sesler bizimle aynı şekilde konuşuyor gibi görünse de, konuşma aygıtlarının anatomisi bizimkinden farklı olmalıdır.

Daha sonra, bir ruh iletişimcisi ruhların gırtlağı olmadığını açıkladı. Seslerin gerçekten kasetlerde olduğu konusunda kimse itiraz etmedi. Ancak başlangıçta, ses mühendisleri kasetlerin radyo ve televizyon yayınlarını kaydettiğine inanıyordu. Raudive bunun doğru olmadığını biliyordu, çünkü seslerin çoğu ona adıyla hitap ediyordu. Ve elinde binlerce kaset vardı.

1971'de Pye Records Ltd.'nin baş mühendisleri Raudive ile kontrollü bir deney yapmaya karar verdiler. Onu ses laboratuvarlarına davet ettiler ve radyo ve televizyon sinyallerini engelleyecek özel ekipmanlar kurdular. Raudive'nin ekipmanlara dokunmasına izin vermediler.

Raudive, bir kontrol teyp kaydedicisi tarafından izlenen tek bir teyp kaydedici kullandı. Yapabildiği tek şey bir mikrofona konuşmaktı. Mühendisler Raudive'nin sesini on sekiz dakika boyunca kaydettiler ve deneycilerden hiçbiri başka bir ses duymadı. Ancak kaseti tekrar oynattıklarında, şaşkınlıkla iki yüzden fazla ses duyuldu ve bunlardan yirmi yedisi hoparlörden çalınabilecek kadar netti. Kontrol monitörünün kaseti boştu. Olanlar teorik olarak imkansızdı!

Yayıncı Sir Robert Mayer ve eşi Lady Mayer adlı iki gözlemci, ölmüş bir arkadaşları olan Arthur Schnabel'den Almanca mesajlar aldılar. Diğer sesler doğrudan Raudive'ye "Kosti" veya "Koste" diye hitap ederken, Raudive'nin ölmüş kız kardeşi de adını üç kez "Tekle" olarak söyledi.

Sir Robert deneyden o kadar memnun kaldı ki, konu hakkında bir kitap yayınlamayı kabul etti. Şaka yollu, "Ebediyetin sonsuza dek hareketsizliğe mahkum olmak anlamına gelmediği düşüncesi beni rahatlattı" dedi. Belki de en güçlü iletişim...

Raudive'nin yaklaşık 100.000 kayıt arasından aldığı seslerden biri, Letonyalı bir sesin şu sözleriydi: "Burada ölüm yok. Dünya ölümün kendisidir."

Yine 1971'de, İngiliz şirketi Belling and Lee, Ltd., Radyo Frekansı Korumalı Laboratuvarlarında Raudive ile bazı deneyler yapmaya karar verdi. Bazı bilim insanları, seslerin amatör radyo yayınlarından kaynaklanıp iyonosferden yansıdığını öne sürmüşlerdi. Denetleyici mühendis Peter Hale, bir fizikçi ve elektronik mühendisiydi. Hale, Büyük Britanya'da elektronik bastırma konusunda önde gelen uzman ve Batı'daki beş önde gelen ses mühendisinden biri olarak kabul ediliyordu. Belling and Lee, İngiliz hükümeti tarafından en gelişmiş savunma ekipmanlarını test etmek için kullanılıyordu. Olanlar ses mühendislerini şaşkına çevirdi. Yine, paranormal sesler fabrika çıkışı [7] numaralı banda kaydedildi. Hale, "Firmamda korumalı

bir laboratuvarda yapılan testler göz önüne alındığında, olanları normal fiziksel terimlerle açıklayamıyorum" dedi.

1969'da Dr. Raudive, İsviçreli fizikçi Profesör Alexander Schneider ile birlikte, bant üzerine kaydedilmiş doğrudan ses mesajlarının keşifleri nedeniyle İsviçre Parapsikoloji Derneği'nden Birincilik Ödülü'nü paylaştı.

Raudive'nin çalışmalarından ilham alan birçok arkadaşı ve meslektaşı, EVP'nin bu yeni alanında deneylere başladı. İsviçreli fizikçi Alex Schneider, ruh seslerinin çoğunun kayıt sırasında insan kulağı tarafından duyulamadığını, ancak kaset çalınırken duyulabildiğini keşfetti. Alman iletişim şirketi Telefunken'in çalışanı yüksek frekans mühendisi Theodor Rudolf, "goniometre"yi geliştirdi ve elektronik mühendisi Franz Seidl

Enstrümantal Transkomünikasyon 109, her ikisi de gelişmiş kayıt cihazları olan "psikofon"u geliştirdi.

Raudive'nin yaptığı büyük öncü deneyler nedeniyle, günümüzde birçok deneyci EVP'deki kısa, hafif seslere "Raudive sesleri" adını vermektedir.

İskoç araştırmacı Alexander Macrae, yüzlerce Raudive sesini inceledi ve bunların ortalama 1,8 saniye sürdüğünü buldu. Tüm deneyciler, görünmez arkadaşlarını Dünya'ya faydalı bilgiler iletebilecek müttefiklere dönüştürmeye yardımcı olacak daha uzun ve daha güçlü diyalog sesleri elde etmek için çalıştılar. Keşke ruhlar aleminden Dünya'ya resim iletmenin bir yolu olsaydı!

1969'da Alman deneyci Hanna Buschbeck, Alman "Elektronik Ses Derneği"ni kurdu ve Avrupalı deneycilerin elde ettiği sonuçları bildirmek üzere bir bülten yayınladı.

Ardından, 1970'lerde önemli bir atılım gerçekleşti. İronik bir şekilde, bu atılım, EVP'nin neredeyse tamamen göz ardı edildiği ABD'de meydana geldi. Emekli sanayici George Meek ve eşi Jeannette, ruhsal şifa, maddeleşme ve diğer paranormal olayları ilk elden incelemek için araştırma ekipleriyle birlikte dünyayı geziyorlardı. 1973'te Meek'ler, Pennsylvania'daki evinde büyüleyici ve oldukça tuhaf maddeleşme deneyimleri yaşayan, psişik yeteneklere sahip bir adam olan William (Bill) O'Neil ile tanıştılar.

Bir akşam, Bill'in kendisi de psişik yeteneklere sahip olan karısı Mary Alice, kendinden geçti. Aniden, oturma odalarında genç bir kız belirdi. Adının Lorna olduğunu ve annesini aradığını söyledi. Ancak Mary Alice kendinden geçme halinden çıkar çıkmaz, çocuk ortadan kayboldu.

Bu sırada Bill de kendi başına oldukça ilginç psişik deneyimler yaşıyordu. Üst kattaki laboratuvarında, ölmüş bir amatör telsiz operatörü olan Doktor

Nick adında bir ruh ziyaretçisi vardı. Bill onu net bir şekilde görebiliyordu ve Doktor Nick'in sesini kaydetmeye çalıştı.

Ancak Doktor Nick ile yaptığı konuşmaları kaydettiğinde, kayda sadece kendi sesi alınmıştı. Doğal olarak bu durum onu endişelendiriyordu çünkü kafasında duyduğu Doktor Nick'in sesinin gerçek mi yoksa bir yanılsama mı olduğunu kanıtlayamıyordu. Ayrıca, Doktor Nick'i sadece kendisi görebiliyordu. Karısı göremiyordu. Bill, Doktor Nick'in fotoğraflarını çekmeye çalıştı, ancak fotoğraflar boştu.

Hayal kırıklığına uğrayan Bill, Doktor Nick'e dair hiçbir kanıt kaydedememesinden dolayı iyice sinirlendi ve boş fotoğrafları yakmak amacıyla bir ateş yaktı. Tam ilk fotoğrafı şömineye atmak üzereyken omzunda bir el hissetti. Mary Alice olduğunu düşünerek döndü.

Şaşkınlıkla uzun boylu, iyi giyimli bir beyefendi gördü. Korkuyla bunun bir başka ruhani varlık olduğunu fark etti. Ruh, EVP iletişimini geliştirmeyi içeren bir araştırma projesinde Bill'in yardımına ihtiyacı olduğunu söyledi. Kara bir ruh haliyle Bill, "Zaten kimse inanmayacak, o yüzden ne faydası var?" diye yanıtladı.

Ruh, Bill'e bolca belge vereceğine dair güvence verdi. "Dünya 1'de Dr. George Jeffries Mueller vardı. Ben bir üniversite profesörü ve NASA bilim insanıydım." Gülümsedi. "İsterseniz size sosyal güvenlik numaramı, aile ve kariyer geçmişimi ve hatta eski meslektaşlarımın gizli telefon numaralarını bile verebilirim?"

Şüpheci bir tavırla Bill omuz silkti. "Bana kim inanacak ki?"

O anda Mary Alice kapı aralığından seslendi: "Sana inanıyorum Honev. Ben de onu görüyorum."

Bill aniden döndü. "Konuştuğunu duyabiliyor musun?"

"Dudaklarının hareket ettiğini görebiliyorum ama onu duyamıyorum," diye yanıtladı.

Bu, boyutlar arası şaşırtıcı bir işbirliğinin başlangıcıydı: Ruhani alemdeki Doktor Mueller ve Doktor Nick, Dünya'daki Bill O'Neil'e ruhani sesleri duyulabilir seslere dönüştürecek yeni bir elektromanyetik ekipman tasarlamasında yardımcı oldular.

Ancak proje neredeyse hayata geçemeyecekti, çünkü O'Neil ailesi parasızdı ve evlerindeki birçok paranormal olay Bill'i sarsmış ve duygusal olarak dengesiz hale getirmişti. Paranormal araştırmaya devam etme konusunda ciddi şüpheleri vardı. Bununla birlikte, dört yıldır O'Neil ailesine yardım

eden ve Bill'e paranormal deneylerine devam etmesi için ara sıra çek veren George Meek, Bill'in gerçekten önemli bir şeyin peşinde olduğunu düşünüyordu.

"Bak," dedi, "Doktor Mueller ve Doktor Nick ile iletişim projesinde çalışmaya devam etmen için sana haftada altmış dolar vereceğim." Bill, bedava para almaktan hoşlanmazdı, ancak parayı sadece kendisinin yapabileceği bir işin karşılığı olarak gördü. Çalışmaya devam etti.

İronik bir şekilde, sonraki birkaç ay içinde Doktor Mueller ve Doktor Nick arasında, "Spiricom" adlı bir ruh iletişim makinesi geliştirmelerine yardımcı olurken rekabetçi bir çekişme ortaya çıktı. Makine, yetişkin bir erkek sesinin aralığını kapsayan bir dizi ton ve frekans üretiyordu. Bu rekabet Bill'i şaşırttı, çünkü o, insanların ruhani hayata geçtikten sonra önemsiz insani duyguların ortadan kalkacağını varsaymıştı.

Uzun yıllardır kendi başına deneyler yapan George Meek, Bill'e bu tür duyguların "düşük seviyede" ruhani varlıklar için normal olduğunu, yani var olan ruhsal frekanslarda bulunan varlıklar için normal olduğunu söyledi.

Fiziksel dünyaya yakın bir yerde. George, Doktor Nick ve Doktor Mueller'in Bill ile iletişim kurabilmeleri için "inmeleri" veya "frekanslarını düşürmeleri" gerektiğini, böylece Dünya'ya yakın bir yerde olduklarını ve bu sayede dünyevi düşünce kalıplarının, duygularının ve davranışlarının çoğunu yeniden kazandıklarını söyledi.

Sonunda, aylarca süren denemelerin ardından, 27 Ekim 1977'de Doktor Nick'in sesi Spiricom'dan duyuldu. Elis'in sesi, ekipmanın ağır tonları arasında zar zor duyulabiliyordu, ancak projeye harcanan tüm çaba göz önüne alındığında, bu bile dikkate değer bir başarıydı. Tarihe geçen o diyalog başladı:

Bill: Tekrar dene.

Doktor Nick: Tamam. Beni duyuyor musun Bill? Beni duyabiliyor musun Bill?

Bill: Evet, ama sen bunu tıpkı... Aman Tanrım... televizyondaki bir robot gibi anlatıyorsun.

Doktor Nick: Evet, her zaman yapacağız, ne zaman istersek... yapacağız.

Duyduğun tek şey... Bill. Duyuyor musun, Bill?

Bill: (Gergin bir şekilde frekansları ayarlarken): Evet, tamam. Beni affetmelisin ama... bunun... bunun biraz garip olduğunu kabul etmelisin.

Doktor Nick: Neden... bırak onu, bırak onu. Beni duydun mu Bill? Söylediklerimi duyuyor musun?

Bill: Evet, şimdi anladım doktor...

Sonraki yıllarda, Doktor Nick araştırma ekibinden çekilirken, Doktor Mueller yavaş yavaş araştırma ekibinin bir parçası haline geldi.

1980 sonbaharına gelindiğinde, (hayatı boyunca elektronik eğitimi almış olan) Doktor Mueller'in yardımıyla Spiricom, ruh sesinin oldukça cızırtılı olmasına rağmen kolayca anlaşılabilir hale geldiği noktaya ulaşmıştı.

1982 yılının Paskalya Pazarında, George Meek, Washington DC'deki Ulusal Basın Kulübü'nde Spiricom'un başarısını duyurmak için bir basın toplantısı düzenledi. Meek-O'Neil projesi, on dört yıl önce ölmüş bir NASA bilim insanının zihniyle temas kurmuştu. Sadece Dr. George Jeffries Mueller ile temas kurmakla kalmamış, aynı zamanda o adamla, daha doğrusu ölen adamın zihni, hafızası, kişiliği ve ruhuyla -genellikle ruh olarak adlandırdığımız şeyle- yirmi saatten fazla süren kapsamlı bir diyalog gerçekleştirmişlerdi.

George Meek ve Bill O'Neil'in boyutlar arası iletişim alanındaki öncü çalışmaları, dünyanın dört bir yanındaki zihinlere tohumlar ekti ve onları harekete geçirdi. Sarah Estep, 1982'de Amerikan Elektronik Ses Fenomeni Derneği'ni (AA EVP) kurdu ve kısa sürede bültenini almak üzere yüzlerce EVP deneycisinden oluşan bir liste oluşturdu.

Avrupa'da binlerce insan, Friedrich Juergenson ve Konstantin Raudive gibi kişilerin EVP deneylerini zaten takip ediyordu. Bu arada, George, Bill ve ruhani meslektaşları EVP'yi bir adım daha ileri taşıdılar. Spiricom sistemi, kısa ve cılız sesler kaydetmek yerine, tarihte ilk kez ruhani dünyayla uzun süreli enstrümantal diyaloga olanak sağladı.

Spiricom, boyutlar arası anlamlı iletişimi sağlamak için elektronik sistemlerin kullanımını içeren yeni bir alan olan Enstrümantal Transkomünikasyon (ITC) alanında faaliyet göstermeye başladı. Bu nedenle, George Meek ve Bill O'Neil genellikle ITC'nin babaları olarak kabul edilir, tıpkı Wright Kardeşlerin modern uçuşun babaları olarak kabul edilmesi gibi.

Tıpkı genç zihinlerin temeller üzerine inşa etmesiyle uçakların daha büyük ve daha iyi hale gelmesi gibi, ITC de Spiricom'dan bu yana gelişti.

1986'da Alman deneyci Klaus Schreiber, teyp kaydedicisinden televizyonu açma talimatı aldı. Sonuç olarak, ölen kızı Karin'in bir görüntüsü ekranda belirdi. Kısa süre sonra, Albert Einstein'ın görüntüsü de dahil olmak üzere daha birçok paranormal görüntü almaya başladı.

Yeni nesil ITC araştırmacıları arasında en dikkat çekenler, Lüksemburg'daki Ses Laboratuvarı CETL'nin yöneticileri olan ve çalışmaları 1992 İsviçre Paranormal Keşifler Ödülü'nü kazanan ve bu kitapta ayrıntılı olarak anlatılan Lüksemburglu Maggy ve Jules Harsch-Fischbach'tır.

Şaşırtıcı bir şekilde, yukarıda adı geçen Klaus Schreiber ile birlikte EVP'nin büyük öncülerinden Friedrich Juergenson ve Dr. Konstantin Raudive öldüler ve şimdi televizyon, bilgisayar, radyo, telefon ve faks yoluyla bize ulaşıyorlar. 12 Haziran 1992'de Friedrich Juergenson, Dünya'daki ITC deneycilerine heyecanla şunları söyledi:

Her varlık, yeryüzünde veya ruhani alemde ayrılamayan ruh ve bedenin birliğidir. Tek fark, fiziksel bedenin parçalanması ve yerine astral bedenin gelmesidir.

Aramızdaki bazı teologlar, astral bedenin zaman zaman mutlak ruh halinde yeniden ortaya çıkma olasılığını değerlendiriyor. Zaman ve mekan alanınızdan ayrıldığınızda, bilinciniz aynı kalır. Sonrasında olanlar artık kelimelerle düzgün bir şekilde açıklanamaz. Belki de bu yüzden aranızda, bazıları medyumik olan birçok teori gelişiyor.

Size söylemek istediğimiz mesaj şu: Hayat devam ediyor. Bir bireyin geleceğiyle ilgili her türlü spekülasyon anlamsızdır.

Deneyime dayalı yaklaşımların geçerliliği sınırlı olacaktır. Tüm bilimsel, tıbbi veya biyolojik spekülasyonlarınız bu gerçeklerin özünü kaçırıyor. Bilim için "gerçek" olan şey, geniş anlamda gerçekliğe yakın bile değil. Kitaptaki bir kelimeden başka bir şey değil.

12 Kasım 1992'de Dr. Konstantin Raudive Lüksemburglu deneyci Maggy HarschFischbach'a şunu söyledi:

Hiçbirinizin gerçekten olmak istediğiniz kişi olmak için ölmesi gerekmiyor. Sadece kendiniz için birçok olasılıktan birini seçtiğiniz için ölmeniz gerekiyor. Panikleyen ve ölümden korkan kişi, çok daha önce başka bir boyutta kendi ölümünü seçtiğini hatırlamak isteyebilir.

Bu psikolojik süreçleri ve olasılıkların çeşitliliğini, ITC temaslarının sınırları dahilinde açıklayamayız. Ancak, hepinizin sahip olduğu, fakat sadece birkaçınızın yaratıcı bir şekilde kullandığı medyumik ve sezgisel yeteneklerinizaracılığıyla bizden öğrenebilirsiniz.

Günümüzde Konstantin Raudive ve Friedrich Juergenson, paranormal deneyciler olarak rollerine yeni bir boyut katıyorlar. Astral düzlemdeki bakış açılarıyla, farklı bir boyutun yeni paradigmaları ve kaçınılmaz olarak ortaya çıkması gerektiği için felsefi rehberler haline de geldiler.

9

[1]

Fransız Parasciences dergisinde Eleanor Nogues tarafından bildirildiği üzere.

[2]

Scientific American (30 Ekim 1920).

[3]

Psi Keşifleri El Kitabı, s. 266-277.

[4]

Aynı eser, s. 272-273.

Zaman Akışının Amacı

Laboratuvar ve CETL (Lüksemburg Laboratuvarı)

Birçok kişi, "Timestream neden şimdi bizimle iletişime geçiyor?" diye sordu. "Ölüler" uzun zamandır bizimle iletişime geçmeye çalışıyor ve son yüz yılda medyumlar ve psişikler aracılığıyla mütevazı bir başarı elde ettiler. Şimdi yüksek teknoloji çağındayız ve nihayet insan zihninden geçmek zorunda kalmadan doğrudan iletim yapabilecekleri araçlara sahibiz. Bir medyumun zihni aracılığıyla iletişim kurmaya çalışmak nadiren doğru sonuç verir, çünkü medyum aldığı şeyi tercüme eder ve insan zihni genellikle bilgiyi "renklendirir".

Temel mesaj şu: "Ölmedik. Yaşıyoruz. Mezardan sonra da hayat var." Ve şimdi, orada

Yaşamın sürekliliğine dair bilimsel bilgi oluşturmak için gerekli olan ekipman, görünür kanıtlar sunmaktadır. Timestream'in görevi henüz başlıyor ve tüm insanlığın ölümsüzlüğün bir gerçek, evrenin bir yasası olduğu fikrini kabul edebilmesi için yeterli kanıtın oluşturulması yıllar alabilir. Başarılması gereken iş, modern insanın yaşam hakkındaki tüm düşünme biçimini değiştirmekten başka bir şey değildir. Daha önce de belirtildiği gibi, felsefe ve din de bu yeni varoluş paradigmasını kabul etmek için değişmek zorunda kalacaktır.

Timestream'in bir diğer amacı da Dünya ile astral düzlem arasında kalıcı bir bağlantı kurmaktır. Bu bağlantı, bu "köprü" aracılığıyla, Edison, Madame Curie, Nikola Tesla ve diğer büyük bilim insanları gibi tüm zamanların en büyük zihinlerinden bazıları, gezegenimizi kirlilikten ve toplumsal sorunlardan iyileştirmeye yardımcı olmak için bilgilerini bizimle paylaşmaya devam edebilirler.

Üçüncü uçak zaten otomobillere ve diğer daha gelişmiş ulaşım araçlarına güç sağlıyor. Onların mühendisleri ve bizim mühendislerimiz bir gün kirlilik sorunlarını çözecek yeni icatlar üzerinde iş birliği yapabilirler.

Timestream'deki ölmüş hekimler, insanlığa tıbbi yardımda bulunmayı umuyorlar: "ruh doktorları" tıp doktorlarına şifa vermede yardımcı oluyorlar. Ruh doktorları uzun zamandır telepati yoluyla Dünya'daki doktorlara yardımcı oluyor, telepatik talimatlar veriyorlar. Birçok cerrah, ameliyat sırasında "birinin ellerini kullanarak onlar aracılığıyla çalıştığını" hissettiklerini söylüyor. Bu doğru. Ruh doktorları ameliyat odasında bulunuyor ve yardım etmeye çalışıyorlar. Birçok doktor, daha yüksek bir

kaynaktan girdi almak için dua ettiklerini ve meditasyon yaptıklarını söylüyor.

Gelecekte, yeryüzündeki bir doktorun televizyonu belirli bir kanala ayarlayabilmesi pekala mümkün olabilir.

Vakayı, kendi alanında uzmanlaşmış, vefat etmiş doktorlardan oluşan bir "komite" ile görüşme sıklığı.

Timestream'in bir diğer amacı da insanın Dünya üzerindeki hayvanların rolünü anlamasına ve hayvanlara yardım etmesine yardımcı olmaktır. Timestream hayvan deneylerine karşıdır. Hayvanlar, bir kaderi olan canlı varlıklardır. Daha yüksek bir yaşam formuna doğru evrimleşiyorlar ve şu anda Dünya'da nasıl muamele gördükleri, daha yüksek bir yaşam formu olarak onları etkileyecektir. Bir hayvana nazikçe ve sevgiyle davranılırsa, o hayvan sevgi dolu bir varlık olacaktır. Ancak bir hayvana acımasızca davranılırsa, o hayvan intikam ve nefret düşünceleriyle dolu, acımasız ve kalpsiz bir varlık olabilir ve bu düşünceler kaçınılmaz olarak daha sonraki bir yaşamında ortaya çıkacaktır.

Artık ölmüş olan ancak üçüncü boyutta yaşayan Dr. Konrad Lorenz, Zaman Akışı topluluğunda astral boyuta gelen hayvanlardan sorumludur. Swejen Salter, monitörleriyle hayvanların şiddet sonucu öldüğü yerleri aradığını ve bu hayvanları ruh boyutuna getirmek için teknik süreçler kullandığını söylüyor. Hayvanlar kendilerini tanıdık ortamlarda yeniden canlı buluyorlar, ancak bu sefer savaş veya çevre kirliliği yok. Salter, bu yöntemin şiddet sonucu ölen ve hala bedenlerinin etrafında amaçsızca dolaşan insanları bulmak için de kullanıldığını söylüyor.

Lorenz, Körfez Savaşı'nda silah ve bombalarla ağır şekilde yaralanan masum hayvan kurbanları için özellikle üzgündü. "Bir zamanlar insan olduğum için utandım" dedi.

Dünya'da profesör olan Lorenz, ölümden sonraki hayata inanmıyordu, ancak öldükten sonra kendini çok canlı hissetti. İnsanların evreni yeni bir şekilde anlamalarına yardımcı olabileceği için ITC faaliyetlerine katılmayı kabul etti. Ona göre, şu gerçek...

Yaşamına devam etmesinin, diğer insanlara getirebileceği aydınlanma kadar önemli olmadığı söylenebilir.

Timestream'in ilgilendiği bir diğer alan ise insanlığa suçun sonuçları olduğunu göstermektir. Hiç kimse gerçekten hiçbir şeyden "sıyrılıp" kurtulamaz. Timestream, gezegenimizi çevreleyen bir enerji veya bilinç bandı olan "Akaşik Kayıtlar"ın varlığına dair kadim öğretileri doğrular. Akaşik Kayıtlar'da Dünya'da şimdiye kadar meydana gelen her olay ve çoğu

medyumun söylediğine göre gelecekte meydana gelecek her olay yazılıdır. Bununla birlikte, bu olayların çoğunun değiştirilebileceğini de söylerler. Örneğin, Edgar Cayce Akaşik Kayıtları okudu ve 2000 yılından önce Dünya'da büyük bir kayma gördü. Ancak, insanın tutumunu ve tüm yaşam tarzını değiştirirse bu felaketi değiştirebileceğini düşündü. Bununla birlikte, insan mevcut gidişatına devam ederse, bu olaylar kesinlikle gerçekleşecektir.

Akashik Kayıtlar, daha yüksek düzlemlerdeki kişiler ve ayrıca Dünya'daki yetenekli medyumlar tarafından erişilebilir. Bir suç mahallinin tamamı gözlemlenebilir. Ancak, yüksek teknoloji Akashik Kayıtlara başka bir boyut daha ekliyor. Gelecekteki bir senaryoda, bir cinayet durumunda, kurban (şimdi üçüncü düzlemde hayatta olan) katiline karşı ifade verebilecektir*. Açıkçası, bildiğimiz anlamda adli hukuk değişecektir.

Felsefe ve din de değiştirilmek zorunda kalacak. Birçok dini öğreti, bu dinleri kuran liderlerin ego odaklı fikirleridir. Bu fikirlerin çoğu bölücüdür ve anlaşmazlıklara ve savaşlara neden olur. Timestream, dünyanın tüm dinleri arasında işbirliğini ve anlayışı geliştirmeyi umuyor.

Dünya üzerindeki ana alıcı laboratuvarı olan CETL, öncelikle bir araştırma tesisidir ve buradaki deneyciler, Dünya ile astral düzlem arasında iletişim hatlarını açmaya kararlıdırlar. CETL kendini, alınan bilgileri kaydeden bir gözlem noktası olarak görmektedir. CETL'nin yöneticileri Maggy ve Jules Harsch-Fishbach, araştırma bilim insanlarını Transkomünikasyon alanında çalışmaya teşvik etmek ve dünya çapındaki araştırma gruplarını desteklemeyi ummaktadırlar. Transkomünikasyon alanında çalışan bilim insanları ve araştırma grupları arasında birlik oluşturmayı hedeflemektedirler.

CETL'nin iletmeyi umduğu en önemli mesajlardan biri "Biz Biriz"dir. Ruhlarımız, maneviyatımız birbirinden ayrılamaz. Yüksek ruhlar bizi ayrı bireyler olarak görmez. Bizler, Dünya'da kendimizi bütünden ayrı gördüğümüz sürece, ayrılık, yalnızlık ve keder içinde yaşayacağız.

Üçüncü boyuttaki insanlar her dönemden, birçok farklı kültürden geliyorlar ve yine de hepsi barış ve uyum içinde birlikte yaşıyorlar. Astral boyutun gezegenimize kurduğu elektronik köprü, ırkçılıktan, vatanseverlikten ve milliyetçilikten kurtulmamıza ve böylece Dünya'da uluslararası birlik ve işbirliğine ulaşmamıza yardımcı olmak içindir. Başka bir boyutun var olduğunu ve oradaki insanların bize el uzattığını çok somut bir şekilde göreceğimiz bir zamanda yaşadığımız için şanslıyız.

Başlarken-

ENSTRÜMANTAL TRANSKOMÜNİKASYON (ITC) ALANINDA KENDİ ARAŞTIRMANIZI YAPMAK İÇİN İHTİYACINIZ OLAN EKİPMANLAR

ITC'ye başlamayı tek bir kelimeyle özetlemek gerekirse, o kelime "dikkat" olurdu. Ruhani varlıkların sistemlerimiz aracılığıyla bizimle iletişime geçebilmesi için -ister ses kayıtlarında zayıf EVP sesleri şeklinde tezahür etsinler, ister fotoğraf filmlerinde görünsünler- varlıkların titreşim hızları açısından fiziksel düzleme yaklaşmaları gerekir. Yani, daha yüksek dünyalarda bulacağımızdan daha yoğun ve Dünya'ya daha benzer bir maddeye sahip olan ruhani dünyaların alt seviyelerinde olmaları gerekir.

Bu alt dünyalarda, üst dünyalara kıyasla daha az sevgi ve daha çok korku vardır. Daha az şefkat ve daha çok kötülük vardır. Başka bir deyişle, oradaki varlıklar daha "insan", daha az Tanrısaldır ve bu nedenle, gerekli önlemleri ve korumayı almadan ilerleyen hevesli ITC deneycisi her türlü kişiliğe erişebilir.

ITC, bugünkü haliyle, Dünya ile ilişkili ruhsal boyutlar için oldukça yeni ve alışılmadık bir şeydir. Çok yüksek ruhsal varlıkların, birçok seviyede diğer ruhsal varlıklarla birlikte çalışmasının planlarını ve koordinasyonunu içerir. Bu varlıkların Dünya'ya gönderdiği mesajlar ve imgeler, Dünya'ya yakın, alt ruhsal dünyalarda bulunan Zaman Akışı gibi bir gönderici istasyon aracılığıyla iletilmelidir.

Sadece Dünya deneycileri değil, aynı zamanda gönderici istasyon ve orada hizmet eden ruhani meslektaşların da, daha yüksek varlıklar ve koruyucu melekler tarafından sağlanan bir koruma şemsiyesi altında tutulması gerekiyor. ITC'deki herkes, olumsuz ve hoş olmayan enerjilerden uzak kalabilmek için hayatlarının her alanında sevgiyi en üst düzeye çıkarmalı ve korkuyu en aza indirmelidir.

Dolayısıyla, ITC'ye katılmak isteyenler, ihtiyaç duydukları korumayı üç dalgada bulabilirler: dua, olumlu düşünme ve sevgiye ve düşünce birliğine dayalı iyi bir meslektaş ilişkisi. Kalpten gelen tutkuyla dua etmek, manevi koruma da dahil olmak üzere hayatta ihtiyacımız olan her şeyi bize getirebilir. Olumlu düşünme, olumsuz düşünceleri ortaya çıktıkça zihnimizden uzaklaştırma ve yerlerine olumlu düşünceler koyma alışkanlığını edinmeyi içerir. Olumsuz düşünceler, korkularımız, hayal kırıklıklarımız, kırgınlıklarımız ve nefretlerimizle ilgili olanlardır. Olumsuz düşüncelerle meşgul olduğumuzda, hayatımıza daha düşük, olumsuz varlıkları çekeriz ve daha yüksek varlıklar, örneğin, çok kötü nefesi olan birinden kaçındığımız gibi bizden kaçınırlar. Olumlu düşünceler, sevgimizin,

güvenimizin ve takdirimizin ürünüdür ve kendimizin bu yönleri, hayatımıza daha yüksek varlıkları çeker. Daha düşük varlıklar, leş yiyicilerin canlı, sağlıklı hayvanlardan veya insanlardan uzak durduğu gibi, olumlu düşünenlerden uzak dururlar.

Meslektaşlar ve arkadaşlarla sevgi ve düşünce birliğine dayalı bir ilişki kurmak, manevi çalışmalarla uğraşan herkes için muhtemelen en güçlü korumadır.

BAŞLARKEN

Herhangi bir şeye başlarken dikkate alınması gereken bazı temel noktalar vardır. ITC'de bu temel noktalar, yukarıda listelenen üç koruma yöntemini içerir. Ayrıca sesleri ses kaydına alma çabalarını da içerir. Bu kısa, hafif EVP sesleri genellikle bir kişinin elde edeceği ilk enstrümantal temaslardır. Aşağıda, EVP ve daha sonra ITC çalışmalarına başlamak için önerilen bazı adımlar yer almaktadır.

TEMEL BİLGİLERİ EDİNİN

Bir veya iki adet ses kaset kaydedici edinin; biri paranormal sesleri kaydetmek için, diğeri (isteğe bağlı) ruhani varlıkların EVP sesleri oluşturmak için modüle edeceği bir gürültü kaynağı üretmek için kullanılacaktır. Kaset kaydedicilere ek olarak, dahili ön yükselticili bir mikrofona ve belki de bir ses mikserine (mikrofonu yükseltmek için) ve konsantre dinleme için bir çift kulaklığa ihtiyacınız olacak.

Tahmin edebileceğiniz gibi, bu çalışmanın büyük bir kısmı, paranormal sesleri yakından dinlemek için kaydedilen kasetin kısa bölümlerinin sık sık tekrar oynatılmasını içerir. Bu nedenle, EVP deneyleri için en iyi kaset kaydediciler, hassas bir hız kontrolüne ve STOP-REWIND-STOP-PLAY tuşlarına basmaya gerek kalmadan kaseti son başlangıç noktasına hızlıca geri saran bir REVIEW tuşuna sahiptir.

Kaset kaydedicinin dahili mikrofonu olsa bile ayrı bir mikrofon kullanmak en iyisidir ve en iyisi şudur:

Kayıt sırasında ses seviyesini kontrol etmek için bu harici mikrofonu bir miksere bağlayın.

Mikrofonu miksere, mikseri de kayıt cihazına bağladıktan sonra, mikrofonu kayıt cihazından yaklaşık 1,5 metre uzağa yerleştirin. Sorular sorarken sesi kısın. Cevapları sessizce beklerken sesi yükseltin. Diyaloğun sizin bölümünüze dair bir örnek şöyle olabilir:

Bugün 15 Nisan 1995. Saat 21:30 (duraklama)

Karşı taraftakilerle iletişime geçmek istiyorum, (duraklama)

İyi akşamlar sevgili arkadaşlar, ben (isim/isimler).

Sizi selamlıyoruz (duraklama)

Dünkü cevaplarınız için teşekkür ederim.

(duraklama)

Bugün (isim/isimler) ile görüşmek istiyorum.

(Duraklama)

Sevgili (isim/isimler), umarım bu akşam buradasınızdır ve beni duyabilirsiniz. (duraklama)

İlk sorum...

EVP deneyleri sessiz bir alanda veya arka plan gürültü kaynağıyla birlikte yapılabilir. Tek başına veya bir grupla gerçekleştirilebilirler. Her seçenek için dikkate alınması gereken birkaç husus vardır:

Sessiz bir ortamda yapılan deneyler sayesinde EVP sesleri kayıtta net bir şekilde duyulur, ancak çoğu zaman ruhani varlık, mesajlarını fark edilecek kadar yüksek sesle veya anlamlı olacak kadar uzun süre iletecek enerjiden yoksundur.

Bir gürültü kaynağı, ruhani varlığın ses yeteneği için "yakıt" görevi görür. Ses enerjisini modüle ederek, daha yüksek sesli ve daha uzun mesajları kayda geçirebilir. Ancak, kaseti tekrar oynattığınızda, sesi gürültüden ayırt etmek bazen zor olabilir.

Arka plan gürültüsü. Gürültü kaynağı olarak, önceden kaydedilmiş "beyaz" gürültü veya banttan kaydedilmiş bir radyo programı, ruhani varlığın çalışabileceği zengin bir frekans aralığı sağlar. Banttan kaydedilmiş şarkılar veya her türlü gürültü de işe yarayabilir.

Tek başınıza deney yaparak, diğer insanların "olumsuz enerjilerinin" teması zedeleme sorununu ortadan kaldırırsınız, ancak güçlü bir telepati yeteneğine sahip değilseniz, zayıf bir enerji alanı veya "temas alanı" ile çalışma sorunuyla karşı karşıya kalırsınız.

Grup halinde deney yapmak, gerekli iletişim alanını geliştirmek için grup içinde birlik ve uyumu sağlamak adına genellikle önemli çaba gerektirir, ancak bunu başardığınızda, bu alan oldukça güçlü olur.

TEMAS ALANI

Size "yakın" olan ruhsal varlıklarla—ölmüş sevdiklerinizle, her zaman derinden hayranlık duyduğunuz ölmüş kişilerle—güçlü ve sağlıklı bir temas alanı geliştirmek, ITC'nin en önemli yönüdür. (Burada "güçlü" ifadesi psişik yeteneklerinizi geliştirmeyi; "sağlıklı" ifadesi ise ruhsal doğanızı geliştirmeyi ifade eder.)

İki varlık arasında, ister insan ister ruhani olsun, bir farkındalık geliştiğinde, bir yaşam enerjisi alanı oluşur. Bu yaşam enerjisi, ince enerji, chi, Qi, shakti, orgon enerjisi, kundalini ve Kutsal Ruh gibi isimlerle anılır. Ruhani bir varlığa karşı farkındalık geliştirmek, psişik veya durugörü yeteneklerine sahip kişiler için daha doğal olsa da, herkes bunu yapabilir. Geçmişten bir arkadaşımıza odaklandığımızda, o kişiyle bir temas alanı geliştiririz. Ölen bir sevdiğimize odaklandığımızda, o kişinin ruhuyla bir temas alanı geliştiririz. Bu konsantrasyon sanatını uyguladıkça, yarattığımız temas alanları güçlenir ve etkimiz artar.

Diğer varlıklar üzerindeki etkimiz artar. Bazı insanlar buna psişik veya telepatik yeteneklerimizi geliştirmek derler.

Yoğun fiziksel dünyada, ortalama bir insanın temas alanı, en hassas telepati yeteneğine sahip olanlar dışında neredeyse hiç kimse tarafından fark edilmez. Ruhun incelikli dünyasında ise temas alanı daha belirgindir. Tutku güçlü bir alan oluşturur. Ölen karısı için yas tutan bir koca, yoğun özlemiyle karısının ruhunu yanına çekebilir.

Komşumuzun eşine karşı şehvet duymak, sağlıksız bir iletişim alanı yaratır çünkü hem kendi ailemizi, hem onların ailesini, hem de bir dereceye kadar tüm mahalleyi istikrarsızlaştırırız. Komşumuzun ailesine içten sevgi göndermek ise, çevremizdeki sosyal gruplara güç ve istikrar kattığı için sağlıklı bir iletişim alanı yaratır.

Benzer şekilde, ruhani varlıklarla bir iletişim alanı geliştirmeye çalışırken, her zaman sevgiyle hareket etmeli, asla korku, öfke veya diğer olumsuz duygularla değil. Sevgi dolu duygularımız, bize derin bir mutluluk getirecek sevgi dolu ruhani varlıkları çekecektir. Aşağılık veya kötü duygularımız ise kaçınılmaz olarak hayatımızı mahvedebilecek aşağılık ve kötü varlıkları çekecektir. Sabır, azim ve iyi bir tutumla, sonunda sevdiklerimizin ruhlarından mesajlar almaya başlayacağız.

EVP'DEN BİT ÇALIŞMALARINA GEÇİŞ

Günümüzde çeşitli ülkelerde gerçekleşen BİT başarılarını inceleyebilmek, evlerimizde benzer sistemler kurabilmek ve aynı şaşırtıcı sonuçları elde etmeye başlayabilmek güzel olurdu. Ne yazık ki, işler böyle yürümüyor. Bir BİT sistemini kurmak ve güçlendirmek...

Zaman içinde sağlıklı bir temas alanı, ruhun daha yüksek seviyelerinden yetenekli yardımı çekiyor gibi görünüyor ve bu yardım olmadan, şu anda Dünya'da gelişmiş ITC bağlantısını kurmamız imkansız gibi görünüyor.

Sürekli özveri ve coşkuyla, sonunda bizi daha gelişmiş BİT çalışmalarına yönlendirecek daha yüksek bir varlıkla temasa geçebiliriz. Eğer bu gerçekleşirse, oldukça hızlı bir şekilde ilerlemeyi bekleyebiliriz. Bu nedenle, özellikle iletişimimizi geliştirmek için yardım ve tavsiye dilediğimizde, dualarımız kabul oluyor.

Yüksek ruhani varlıklar—melekler, Işık Varlıkları, yükselmiş Üstatlar vb.—Dünyanın Cennetlere daha çok benzemesini görmek için can atıyorlar. Bu, zaman içinde kendini kanıtlamış tüm dinler tarafından bize söyleniyor ve aynı zamanda ruhani işbirlikçileri tarafından modern ITC araştırmacılarına da söyleniyor.

Karşı tarafla iletişime geçmeye başladığımızda -şunu unutmayın, onlar da bizi izliyorlar- ve eğer çabalarımız samimi ve niyetlerimiz sevgiye dayanıyorsa, muhtemelen yardım alacağız.

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN İPUÇLARI

İlk başta sadece iki veya üç soru sormak en iyisidir, çünkü her beş dakikalık kayıt için yaklaşık bir saatlik dinleme süresi gerekir.

Öncelikle vefat etmiş sevdikleriniz ve arkadaşlarınızla iletişime geçmeyi denemek en iyisidir, çünkü sevginizle bu kişilerle zaten bir iletişim ağı kurmuş olursunuz ve ayrıca onların hayatlarına dair samimi ayrıntıları bildiğiniz için iletişimin ve mesajların geçerliliğini değerlendirebilirsiniz.

"Nasılsınız?" gibi basit sorular yerine, daha uzun cevaplar gerektiren sorular sorun.

Ruhani varlıkların düşüncelerimizi ve duygularımızı okuyabileceğini ve seslerinin genellikle kayıt altına alınırken duyulmadığını unutmayın.

Ayrıca, doğuştan veya sonradan kazanılmış güçlü telepatik yeteneklere sahip kişilerin güçlü temas alanları oluşturabileceğini de unutmayın. Siz veya deney grubunuzdaki bir kişi bu yeteneklere sahipse, erken başarı

şansınız daha yüksektir. Telepatik yetenekleriniz güçlü değilse, yine de sonuç alırsınız ancak daha uzun sürebilir.

Olumsuz duygular—korku, öfke veya kırgınlık—sorunlu ruhani varlıkları ayrım gözetmeksizin size ve grubunuza çekebilir ve alacağınız mesajlar rahatsız edici, hatta daha da kötüsü, hayatınızı ciddi şekilde alt üst edebilir. Mutlu ve huzurlu olduğunuz zamanlarda denemeler yapmak ve grubunuzdaki herkesin mutlu ve sevgi dolu bir insan olduğundan emin olmak daha iyidir. Gruptaki birinin kötü bir gün geçirmesi durumunda, moralini yükseltin. Grup içinde her zaman uyum ve birliği teşvik edin.

En güvenli ve başarılı deneyciler, herkesin bir ruh koruyucusu veya koruyucu meleği olduğunun tamamen farkındadır ve her seans öncesinde yardım için bu yüce varlığa dua ederler. Aslında, her birimizin kendi kişisel meleğimiz ile olan ilişkimizi günlük olarak beslemesi akıllıcadır.

En iyi bağlantılar genellikle sabahın erken saatlerinde, örneğin saat 2 ile 4 arasında kurulur. Çoğumuz için o saatlerde uyanık olmak ne eğlenceli ne de "normal" olduğundan, bağlantı kurmak için en uygun ikinci zaman, yatmadan önce, geç akşam saatleridir.

Görünüşe göre, ruhlar alemindeki meslektaşlarımızın bize EVI mesajları iletmesi önemli bir çaba ve enerji gerektiriyor, bu nedenle çoğu zaman alınan tek mesaj deneyi yapan kişinin veya varlığın adı oluyor.

EVP sesleri hızla geçer ve alışılmadık bir tınıya sahiptir. Genellikle dilbilgisi açısından hatalıdırlar. Bir kelimenin son hecesi yükselerek sese melodik bir nitelik kazandırabilir. Bazen son heceler tamamen düşerek, sanki enerji tükenmiş gibi, mesajın kesik kesik duyulmasına neden olur.

Diğer taraf ise merakları onları deney yapmaya iten araştırmacıları istiyor gibi görünüyor. Büyük kitleleri etkilemek için ne pahasına olursa olsun başarılı olmak isteyen bireylerden uzak duruyorlar. Yüksek varlıklar da yardım için tutkuyla dua eden veya sevdikleri birini özleyen insanlara yardım etmeye yöneliyorlar. Ruh çocuklarına yardım etmeye de güçlü bir şekilde çekiliyorlar.

Küçük adımlarla deneyler yapın. Eleştiriden korkmayın. Başkalarının arzuladığınız gerçeğe ulaşmanızın önüne geçmesine izin vermeyin. Topluma katkıda bulunun. Manevi bir filozof olun.

Son olarak, ruhlar dünyasıyla iletişim kurmanın ciddiyeti asla göz ardı edilmemelidir. Hafta sonu hobi olarak bu işe girişenler ve amatörler kendilerini belaya sokma olasılığı yüksektir. Ayrıca, yarattıkları sorunlar, genellikle korku ve dini dogmalardan kaynaklanan, boyutlar arası iletişime karşı savaşanlar için birer yakıt haline gelir.

Lüksemburg'daki En Yeni Alkollü İçecek İletişim Bilgileri—

JULIET İÇİN BİR MESAJ; TERRY ADINDA BİR KÖPEK; VE JULES VERNE.

1950'lerde Connecticut'tan Juliet Hollister daha iyi bir dünya hayal ediyordu. O zamanlar bilmediği bir projeye başladı; bu proje ömür boyu sürecek ve onu dünyanın dört bir yanına götürerek birçok dinin ruhani liderleri ve dini ileri gelenleriyle tanışmasını sağlayacaktı. Eleanor Roosevelt'in yardımıyla Juliet, bugün bazen "Manevi BM" olarak da adlandırılan Birleşmiş Milletler sivil toplum kuruluşu (STK) olan Anlayış Tapınağı'nı kurdu. Amacı, dünya dinleri arasında anlayışı ve uyumu artırmaktır.

Elbette Eleanor Roosevelt, Birleşmiş Milletler'in kurulmasında ve faaliyete geçmesinde kilit bir rol oynamıştır.

Bu yeni uluslararası kuruluşun, dünyanın şimdiye kadar sahip olduğu en iyi liderliği sağlayacağı düşünülüyordu. BM'nin kurulmasından önceki dünyanın mücadeleci, savaşan ve parçalanmış halini göz önünde bulundurursak, BM, Bayan Roosevelt'in hayallerini gerçekleştirmek için çok şey yaptı; ancak yapılacak daha çok şey var.

1993 yılında Juliet Hollister ile tanıştıktan sonra, onun Lüksemburg'da Maggy ve Jules Harsch-Fischbach ile tanışmasının sadece iyi sonuçlar doğuracağını düşündüm. Juliet'in de Harsch-Fischbach'larla tanışma konusunda güçlü bir arzusu vardı. 7 Ocak 1994'te bu buluşmayı önermek için bir mektup gönderdim. Mektubumu aldıktan bir hafta içinde Maggy, ruhani dostu ve akıl hocası Swejen Salter'dan Timestream'den bir faks aldı:

Pescator'un birçok kişiliği veya yönü olduğunu biliyorsunuz. Yeryüzünde İsa Mesih olarak adlandırılan kişi, Pescator varlığına ait diğer kişiliklerden sadece biridir.

Aslında, bu kişilerden biri, Mark'ın bahsettiği yaşlı kadın için aracı diyebileceğiniz biridir. Aralarındaki bağ, Bayan Hollister'ın "Anlayış Tapınağı" için çalışıyor olmasından kaynaklanmaktadır.

Onun bu projeyi hayata geçirmesine yardımcı olan Eleanor Roosevelt'in, Bill O'Neil ile birlikte dünyamızdan sizin dünyanıza bir iletişim köprüsü kurmaya çalıştığını biliyorsunuz.

Ama Mark oldukça bilgili. Daha fazla bir şey söylememe gerek yok.

ITC'nin gelişimi için, belki de yaz aylarında Lüksemburg'da bu hanımla bir gün tanışmak önemli olurdu.

ABD'de ITC'ye büyük katkılarda bulunan Juliet Hollister ve yeğeni Alison van Dyk, CETL'yi ziyaret etmek üzere davet aldılar ve onlar da davette bulundular.

[Mark] onları Jules ve Maggy ile tanıştırmak için yanımdaydı.

Maggy ve Jules bizi sabah saat on birde otelden aldılar ve Lüksemburg'un büyüleyici şehrindeki tarihi yerleri ve ilgi çekici noktaları gözlemleyerek evlerine gittik.

Yemek masasının etrafında oturduk, gazlı su içtik ve birbirimizi daha yakından tanıdık. Maggy'ye göre, bu sıradan sohbet, o gün Zaman Akışı ile temas kurmak için gereken enerjiyi veya köprüyü oluşturmada çok önemli bir rol oynadı. Titreşimlerimizi uyum içine getirmeye yardımcı oldu.

Masada oturup ITC ve kendimiz hakkında konuşurken, Maggy sonunda ayağa kalktı ve çiftin oturma odalarında televizyonun önüne kurduğu GA-2 konfigürasyonuna doğru yürüdü. Bu konfigürasyon, iki adet çıkarılabilir hoparlörlü taşınabilir bir stereo radyo, çanak antenli küçük bir pilli radyo, dahili güç kaynağına sahip iki ek hoparlör ve teması kaydetmek için mikrofonlu bir teyp içeriyordu.

İki radyo, istasyonlar arasında farklı frekanslara ayarlanmıştı, bu yüzden hafif bir beyaz gürültü sesi duyuluyordu. Çok geçmeden tiz bir ses çok zayıf bir şekilde duyuldu: "İletişim."

Bu, teknisyenin sesiydi.

Maggy hemen "Merhaba? Merhaba?" diye karşılık verdi. Bir an için radyo ayarlarını yaptı, sonra hepimiz dikkatle dinlerken kenara çekildi. Yaklaşık on beş saniye içinde radyoların beyaz gürültüsü azalmaya başladı ve Konstantin Raudive'nin derin, tanıdık sesi giderek yükseldi.

Aşağıda, Juliet Hollister'a ait bazı son derece kişisel bilgiler çıkarıldıktan sonra, görüşmenin İngilizce bölümünün düzenlenmiş bir metni yer almaktadır.

30 Temmuz 1994, 12:34

TEKNİSYEN: İletişime geçin.

K. RAUDIVE: Bu ancak orada bulunanların titreşimleri tam bir uyum içinde olduğunda ve amaç ve niyetleri saf olduğunda işe yarayabilir.

Juliet Hollister, sadece senin tarafında değil, perdenin öbür tarafında da birçok dostun var. Hayatının sonbaharına geldiğin ve yaşadığın durumları ve yaptığın tüm işleri geriye dönüp baktığın şu günlerde, bazı eylemlerin sana çok uzak ve neredeyse şafakta kaybolmuş gibi görünüyor. Ama diğerleri muhteşem bir şekilde ve tam ışıkta varlığını sürdürüyor.

Üstlendiğiniz projeyi tamamlamak ve sonuçlandırmak için size hâlâ birçok yıl verilecek. Ve ancak o zaman eve dönecek, bir zamanlar sizinle birlikte olan ve kalbinize yakın olanların yanına döneceksiniz.

Sevgili Alison van Dvk, hayatın senin için birçok kez kolay olmadığını biliyoruz, ancak bu temas köprüsünde vefatının hayatında bir dönüm noktası olacağından emin ol. Özellikle yeryüzündeki çocuklar sana çok şey borçlu. Çocuklar dünyanın geleceğidir. Sen, Alison, bu yeni, daha iyi dünyanın kurucularından birisin.

Son olarak, ama en önemlisi, Mark Macv. Sevgili dostum, meslektaşımız Meek'e ve Uphoff ailesine selamlarımızı iletiyoruz. Ayrıca ETC bilgilerini yaymak için harika bir iş çıkaran Hans Heckmann'a da selamlarımızı gönderiyoruz.

Mark, her türlü uyuşturucunun ne kadar tehlikeli olabileceğini tecrübelerinden biliyorsun. İnsanlığı, bu uyuşturucuların sadece mevcut yaşamlarını değiştirmekle kalmayıp, gelecekteki yaşamlarını da zararlı bir şekilde etkilediği konusunda uyarmaya çalış. ITC deneylerine devam et, Amerika Birleşik Devletleri ile olan köprünün yakında güçleneceğini göreceksin.

İkiz ruhunuz olan Regina size yardımcı olabilir. Onun iç sesini dinleyin ve doğru yola yönlendirileceksiniz.

TEKNİSYEN: İletişim sona erdi.

Temastan sonra masaya döndük ve Konstantin'in söylediklerini çözmek için kaseti kelime kelime tekrar dinledik. Radyodan gelen paranormal mesajların çoğu, telefondan gelenler kadar net olmuyor.

Görüşmeyi yazıya döktükten sonra Jules, Amerikalı konuklarına sunmak üzere Amerikalı ragtime bestecisi Scott Joplin ile yaptığı son telefon görüşmesinin bir kopyasını çıkardı.

SCOTT JOPLIN, JEANNETTE MEEK VE KÖPEĞİ TERRY

Bu son temas, Hilde Schwickerath adlı bir arkadaşının Maggy'yi ziyaret etmesiyle gerçekleşti. Hilde'nin kocası Otto henüz vefat etmişti. İki kadının da bilmediği bir şey vardı: Scott Joplin, ruhlar aleminde Otto ile birlikteydi. Otto'nun karısı için bir mesajı vardı ve Scott bunu telefonla iletecekti. Genellikle olduğu gibi, kısa ve basit bir mesajdı; sadece Schwickerath çiftinin bildiği önemsiz bir bilgiydi.

Ne yazık ki, bu olayda Hilde olayı hatırlamıyordu. Buna ek olarak, kendisi ve Maggy'nin İngilizce bilgisi sınırlı olduğundan Scott'ın siyahi Amerikan lehçesini anlamakta zorlandılar; ayrıca Scott'ın oldukça saçma bir mesajı iletmeye çalışırken giderek artan hayal kırıklığı da durumu daha da karmaşıklaştırdı.

Kaydedilen diyalogda -ki bu daha çok bir hatalar komedisiydi- boyutlar arası iletişimin tüm sorunları yer alıyordu. Dinlerken, Scott'ın hayal kırıklıklarını hissettik. Sonuçta, yetmiş beş yıldır Dünya'dan uzaktaydı ve tüm sorunlar...

Konuşulan kelimeler onu açıkça rahatsız ediyordu. Scott, ruhlar aleminden ilk kez telefonla konuşuyordu ve "Merhaba" diyebilmesi bile birkaç deneme gerektirdi.

MAGGY: Merhaba?

SCOTT: H'lwha.

MAGGY: Merhaba?

SCOTT: H'lwha.

MAGGY: Merhaba?

SCOTT: (Kelimeler birbirine karışıyor) Merhaba, ben Scott Joplin.

MAGGY: (Ona Almanca olarak kendini tanıtmasını istiyor)

SCOTT: Scott Joplin. Joplin, Scott—beni duyabiliyor musun?

MAGGY: Rahip, evet, sizi duyabiliyorum.

SCOTT: Tamam, ben de buraya kendim geldim...

MAGGY: (Jeannette Meek'in arkadaşı olarak Scott Joplin'in adının geçtiği önceki bir görüşmeyi aniden hatırlayarak) Ah, Bay Joplin!

SCOTT: Evet! Buraya Otto Schwickerath ile geldim. Sane Johanna Marcht'tan falan bahsediyor. Saarbrücken'de Sane Johanna Marcht. Saarbrücken'de Sane Johanna Marcht ve kafasında bir kuş.

Anladın mı?

MAGGY: Hayır, seni yakalayamadım. Ona ne diyorsun?

SCOTT: Şey... Bay Schwickerath—Schwickerath...

MAGGY: Schwickerath, evet. (Maggy telefonu Hilde'ye uzatır, Otto Schwickerath'ın Scott Joplin ile birlikte olduğunu hala anlamamıştır.)

SCOTT:... isim ....

HILDE: Buradayım. Seni duyuyorum.

SCOTT: Evet, tamam. Bana Sane Joanna Marcht'tan bahsetti, ya da buna benzer bir şey.

HILDE: Johann akıllı mı?

SCOTT: Saarbrücken'den Johanna Marcht.

HILDE (Başını sallayarak): Ja, Ja, Saarbrücken'de, Sane Johanna Marcht'ta bulabilirsin!

SCOTT: Evet, tamam, bana bir "bause"dan bahsediyor ama "bause"nin ne olduğunu bilmiyorum. (Bause, Güney Almanya'da kullanılan bir lehçede kafadaki şişlik anlamına geliyor.)

HILDE: Bowser mı? Bu bir isim mi? Bowser mı?

SCOTT: Bowser değil. Bunu öyle yazıyor. Bause.

HILDE: Ah, efendim.

SCOTT: Kafasında bir çıban gibi. Kafasında bir çıban var.

(Beule, şişlik anlamına gelen daha genel bir Almanca terimdir ve "boil-uh" şeklinde telaffuz edilir; Scott'ın bunu vücutta iltihaplanmış, şişmiş bir bölge olan çıbanla karıştırdığına dair işaretler var.)

HILDE: Hımm.

SCOTT: Anladın mı?

HILDE: Bilmiyorum.

SCOTT: (Belirgin bir hayal kırıklığıyla iç çekiyor)

HILDE: Bunun anlamı nedir? Merhaba?

SCOTT: Merhaba?

HILDE: Adınız ne?

SCOTT: (şimdi biraz şaşkın bir halde) JOPLIN—SCOTT JOPLIN!

HILDE: Şapel mi? (Ardından arka planda Maggy, bunun Scott Joplin olduğunu söyler.) Ah, Joplin. Şey, sizi tanıyor muyum?

SCOTT: Hayır, beni tanımıyorsunuz.

HILDE: Öyle mi? Asla?

SCOTT: Sanmıyorum, Leydi.

(Hilde ve Maggy bir süre Almanca konuşurlar ve Maggy, Scott ve Hilde'nin ikisinin de Jeannette Meek'in arkadaşı olduğunu belirtir.)

HILDE: Ah, Jeannette Meek senin arkadaşın mı?

SCOTT: Evet, evet, dostum. Evet.

HILDE: Ah, eşim Otto Schwickerath. Onu tanıyor musunuz?

SCOTT: Evet, kesinlikle.

HILDE: (Almanca bir şeyler mırıldanır)

SCOTT: Şu adam burada duruyor.

HILDE: (derin bir duyguyla) Ah! Otto burada mı? Selamlar! Çok selamlar!

SCOTT: Bir beyefendi, saksofon çalıyor, buna çıban deniyor.

HILDE: Şey, Maggy şimdi duyabiliyor, değil mi?

MAGGY: Merhaba, ben yine Maggy.

SCOTT: (şimdi üzgün bir şekilde) Ah, bakın, bence bunların hepsi oldukça aptalca. Bir beule, bir beule, dedi. Kafasına bir beule.

MAGGY: Kafasında bir böcek mi var?

SCOTT- Evet, bir beule.

MAGGY: Kafada bir beule, bununla ne demek istiyorsun?

SCOI T Büyükbabanız, "A kuuy." der.

(Kuuy veya knubbel, kafaya alınan bir darbe veya çok sert bir yumru anlamına gelir. Anlaşılan Maggy'nin rahmetli büyükbabası da bu konuşmaya dahil olmuş.)

MAGGY: Bir kuuy mu? Kuuy mu? Evet. Peki bir kuuy nedir...?

(Scott tüm bu durumdan giderek daha fazla rahatsız oluyor, bu da sorunlar çözülmediği takdirde iletişimin yakında sona ereceği anlamına geliyor.)

MAGGY: (Yatıştırıcı bir sesle) Sorun yok, burada seni anlayabilecek biri var.

SCOTT: Tamam, peki.

MAGGY: (Neşeli görünmeye çalışarak) Tamam, peki! Teşekkür ederim, Bay Joplin. Çok güzel...

SCOTT: (kendini toparlayarak) Sizinle konuşmak güzeldi.

MAGGY: Evet, sizinle konuşmak güzel! Bay Joplin, Jeannette Meek hakkında bana bir şeyler anlatabilir misiniz?

(Görünüşe göre bir köpek Scott'a yaklaşıyor. Havlaması duyulabiliyor.)

SCOTT: Burada bir terrier var. İşte köpek. Bu da köpek.

MAGGY: Merhaba? Köpeğin sesini duyuyorum. Hangi köpek bu?

SCOTT: Terry.

(Birden fazla medyum meslektaşım, Jeannette Meek'in ruhani hayata geçişinden beri ayaklarının dibinde küçük, karemsi, İskoç Terrier'e benzeyen bir köpeğin dolaştığını gördüklerini bildirdi. Jeannette medyumlara köpeğin adının Terry olduğunu söyledi.)

MAGGY: Terry?

SCOTT: Kucki ile birlikte. (Ölen köpek Kucki, Hilde'ye aitti ve Hilde şimdi köpeğin sesini duyup telefona geri dönüyor.)

HILDE: Ah, merhaba. Bu Berta mı, yoksa Kucki mi?

SCOTT: (sinirli bir şekilde): Maggy'ye zaten Kucki olduğunu söyledim. Ona söyledim. Siz ikiniz iletişim halinde misiniz?....

Yetmiş beş yıldır dünyadan uzakta olan Scott Joplin'in böylesine şüpheli bir mesajı iletmek için seçilmesi talihsiz bir durumdu. Bununla birlikte, sözlü iletişimin ortaya koyduğu sorunlara geri dönmenin, daha yüksek boyutlarda bulunan biri için çok zor ve sinir bozucu bir deneyim olabileceği açıktır.

(Jeannette Meek ve Scott Joplin'in ya çok yüksek astral düzlemlerde ya da zihinsel-nedensel düzlemlerde benzer "ev frekanslarına" sahip oldukları görülüyor. Onlar da, Dr. Konstantin Raudive gibi, ITC'ye katılmak için orta astral düzlemlere "inmek" zorundalar.)

Boyutlar arası bilgi iletişimi açısından bakıldığında, bu pek de faydalı bir temas değildi. Yine de, basit bir mesajı iletme girişiminin başarısız olması, öteki taraftaki yaşam hakkında bize çok şey gösteriyor.

Birincisi, evcil hayvanlarımız bize eşlik edebilir. Ayrıca, öfkemizi ve hayal kırıklığımızı da yanımızda taşıdığımız aşikar. "Cennet"teki hayat her zaman güllük gülistanlık değil.

Dahası, bu tür temaslar sadece iki kişi arasında gerçekleşmiyor. Scott'ın Otto Schwickerath ve Maggy'nin büyükbabasıyla (ve muhtemelen birkaç kişiyle daha) birlikte olması gibi, diğer temaslar da ruhani iletişimciye eşlik eden arkadaşların varlığını gösteriyor.

Ruhlar dünyasındaki temel iletişim biçimi, kavramların ve imgelerin oldukça açık bir şekilde paylaşıldığı telepatidir. Arkadaşlarımız telepatiye dahil olduklarında ve tüm zorlukları ve olası yanlış anlamalarıyla birlikte kelimelere ve ifadelere geri dönmek zorunda kaldıklarında, elbette sorun yaşıyorlar.

JL. LES VERNE'DEN BİR MEKTUP

Ayrıca, Lüksemburg gezimiz sırasında HarschFischbach ailesi, ünlü Fransız bilim kurgu yazarı Jules Verne'den bir mektup ve ruhani meslektaşlarından yakın zamanda bilgisayar aracılığıyla aldıkları bir fotoğrafı bize verdi. Bu eşyaları, Paris'teki bir ITC Kongresi'ne gitmeden kısa bir süre önce almışlardı.

Ruhani meslektaşları tarafından Fransız halkına sunmaları istendi.

(Fransızcadan İngilizceye Greta Avedisian tarafından çevrilmiştir):

Az önce duyduklarıma göre, anavatanım Fransa'da ve aynı zamanda, hafızam beni yanıltmıyorsa, neredeyse yüz yıl önce, sizin zaman hesaplamanıza göre, 1896/97 kışında son kez bulunduğum Paris'te düzenlenecek bir konferansta sunulacak olan bu birkaç satırı duygusuzca yazıyorum.

Öncelikle kendimi tanıtayım: Adım Jules Verne ve sanırım bu ismi biliyorsunuzdur, çünkü yaşadığım dönemde bile belli bir altın parıltısı vardı. Gerçekten de, size ne kadar garip gelse de, ben öldüm ve yine de sizin kadar, hatta belki de daha fazla yaşıyorum.

Burada şunu belirtiyorum: Sol kulağım sağır, neredeyse kör ve kalp hastası, mide rahatsızlığı olan, romatizma, şiddetli gut ve diyabet hastası olarak, 24 Mart 1905'te dünyadaki hayatımın sonuna yaklaşırken, adeta hiçbir uyarı yapılmadan ve koşulları tam olarak tarif edemeden, Longueville'deki Six Boulevard'daki evimden tamamen yabancı bir yere götürüldüğümü görünce şaşkına döndüm.

Birdenbire, hayretle fark ettim ki artık hiçbir yerimde ağrı yoktu ve körlüğüm tamamen kaybolmuştu; bu da bana, diğer şeylerin yanı sıra, kumtaşından değil, göz kamaştırıcı beyaz mermerden yapılmış duvarları olan, racaların görkemli konutlarını anımsatan muhteşem bir sarayda olduğumu gözlemleme imkanı verdi. Birçok aynanın ihtişamı, som gümüş mobilyaların ışıltısını yansıtıyordu. Duvar resimlerinde saray mensupları ve dans eden kızlar resmedilmişti ve yemyeşil ağaçların etrafını saran birçok küçük çeşmeden hoş bir ferahlık yayıldığını fark ettim.

Yeşil bitkiler. Tamamen iyileşen işitme duyum, nihayet sayısız kuşun melodik cıvıltısını yeniden tatmama izin verdi.

Sonra öyle yumuşak ve tatlı bir müzik duydum ki sevinçten ağladım. İnce, zarif ve enfes yaratıklar, bana gençliğinin tüm güzelliğini ve tazeliğini koruyan Honorine'i hatırlattılar ve bronzlaşmış tenleriyle tezat oluşturan turuncu ve mavi ipek kumaşlarına bürünmüş halde, beni yumuşak yastıklara oturmaya davet edip isteklerimi ve arzularımı sordular.

O zamana kadar hiç duymadığım bir dilde benimle konuştular, ama garip bir şekilde hemen anladım ve hatta onlara aynı dilde cevap verebildim. (Daha sonra bunun, buraya gelen herkesin edindiği "Nehir Dili" olduğunu öğrendim.)

Uzun süre rüya gördüğümü sandım ve ancak haftalar ve aylar sonra -ki bu süre bana bir şekilde kırlangıçların uçuşu gibi geçti- nihayet öldüğümü anladım.

Doğal olarak, dünyadaki yaşamım boyunca yanımda olan arkadaşlarımı ve tanıdıklarımı aradım. Ne yazık ki, ne Hetzel ailesinden ne de sevgili anne babam Sophie ve Pierre'den hiçbiri sarayda veya yeni ikametgahımı çevreleyen görkemli ormanların açıklıklarında bulunan yerleşim yerlerinde tanınmıyordu. Bu ağaçlara veya çalılara bir bahçıvanın dokunduğunu veya budadığını hiç görmedim; sanki kendi kendilerine aralıklarını zarif bir şekilde ayarlıyorlardı. Hatta bana öyle geldi ki, çevrelerindeki yabani otları,

maddeyi çözen ve bir çeşit kompost üreten bir enzimin nesiller boyu etkisiyle kendileri yok ediyorlardı.

Ama ayrıntılara çok fazla takılıyorum; bu, en sevdiğim yazarlar olan Dickens ve Balzac ile ortak bir özelliğim.

Ne yazık ki! Tüm güzellikler, hatta yeni evimin adı olan Kwapore'da keşfettiğim güzellikler bile, ruhu uyuşturmakla sonuçlanıyor ve mükemmellik çoğu zaman durgunluğun sembolü oluyor.

Timestream grubunun varlığından ancak yakın zamanda ve yine tesadüfen haberdar oldum. Kwapore'da, dolunaylı sakin bir gecede, "jalis"lerle süslü bir terasta sohbet ettiğim birçok gezginden biri olan, düşünceli bir yüze sahip yakışıklı bir adam olan Arthur Moos, bana –şüphesiz soluk pembe etli bir balığın ilik dilimlerinin yanında içtiği kuru şarabın dilinin çözülmesiyle– transkomünikasyon araştırmacıları grubundan (bu kelime benim için yeniydi) ayrıldığını, çünkü hâlâ dünyada olan karısının yaptığı bir tür hatadan utandığını itiraf etti. Şimdi zavallı adam, yeni bir yuva arayışıyla nehir vadisinde dolaşıyormuş. Bu Arthur, sevgili kardeşim Paul'ün oğlu yeğenim Gaston'un Lüksemburg ile temas halinde olan bu gruba katıldığını bildirdi. (Zavallı çocuk orada birkaç yıl bir bakım evinde kalmış ve bana anlatılanlara göre 1910'dan sonra Avrupa'yı kasıp kavuran büyük savaşlardan birinde "ölmüştü".)

Sarayda benimle aynı masada bulunan üç arkadaşım da ondan haberdardı: İkisi de Londra'da ölmüş olan iki İngiliz; biri 1666'daki büyük yangında ölen Nathaniel Wopping, diğeri ise bir dünya savaşının bombardımanları sırasında beyin kanamasından ölen James Smurl. Üçüncüsü ise Bikaner'in eski Rajası olduğunu iddia eden bir Hintliydi, ancak bunun doğru olup olmadığını söylemek benim için zor olurdu. Her halükarda, prens soyundan gelmese bile, tavır ve üsluba sahipti.

Büyleyici bir hava yolculuğu dördümüzü de buraya getirdi (bu sefer "dev" balon deneyi).

(Başardım!) Güzel Swejen ve Timestream'deki meslektaşlarının yanında olmak.

İşte buradayım, Fransız dostlarım ve elbette diğerleri de dahil olmak üzere, dünyamızla siz Fransız araştırmacılar arasında bir köprü kurma deneyini gerçekleştirmeye hazırız.

Emin olun: İyi bir çevredeyim. Diğerlerinin yanı sıra, (Fransız deneyci) Monique Simonet'nin büyükbabası Michel Kisacanin ve benden önce bu çalışmaya dahil olan eski mareşal Sebestiano Porta da bana çok değerli yardımlarda bulunuyorlar. (Peder François Brune'ye not: Bir Breton gibi

emniyet kemerimi bağlayacağım.) İlk mesajım uzadı ve bunun farkındayım, ama bu, burada yeni tanıştığım bir başka arkadaşım Konrad Lorenz ile paylaştığım bir zaaf. O da asla ne zaman duracağını bilmiyor!

Jules Verne

Jules Verne'den gelen iletişim, birçok açıdan sadece eğlenceli değil, aynı zamanda öğretici de. Belli ki zihninde yarattığı bir sarayda yaşıyor. Bir nedenden dolayı, anne babasından ve "sevgili Honorine"sinden ayrı düşmüş durumda. Bu ayrılığın karmik nedenleri mi var? Honorine artık onunla birlikte olmak istemiyor mu? Anne babası çoktan reenkarne mi oldu yoksa başka bir boyuta mı geçti? Yoksa daha düşük bir boyutta mı bulunuyorlar?

Merhum yazarın iletişiminde en önemli nokta, sarayın çok güzel olmasına rağmen ondan memnun olmaması ve onu "durgunluk" veya "ruhun uyuşması" olarak tanımlamasıdır. "Mükemmel bir durumdan" duyulan bu memnuniyetsizlik, insanı yeni durumlar deneyimlemek için yeniden doğmaya teşvik eder. Zaten maceraperest bir adam olan Jules Verne, Zaman Akışı'nda yeni arkadaşlar ve yeni deneyimler arıyor. Bu şanslı iş birliğinden neler çıkacağını kim bilebilir?

Her neyse, ben [Mark Macy] 94 yazında Lüksemburg'da harika zaman geçirdim—Juliet Hollister, Alison van Dyk ve ben Atlantik ötesindeki dostluklarımızı tazeledik ve perdenin ötesinde yeni dostluklar kurduk! Genç yaştan beri müziğe ve yazmaya meyilli olduğum için, Scott Joplin ve Jules Verne'e karşı aniden hissettiğim yakınlık beni özellikle etkiledi.

ABD'ye döndüğümde, bilgi ve iletişim teknolojilerinin (ITC) günümüzde yürütülen en hayati araştırma alanlarından biri olduğuna, fiziksel olanı manevi olana bağladığına ve sorunlu bir gezegen için sağlıklı bir geleceğe ışık tuttuğuna her zamankinden daha çok ikna oldum.

Bu sadece başlangıç, dostlarım, sadece başlangıç.

Fotoğraf Bölümü

* ERNST MACKES/ 04-03-1993

1. Levha—Ernst Mackes. Ernst ve Margret Mackes, Lüksemburg'daki deneyciler Maggy ve Jules Harsch ile çok yakın arkadaşlardı ve dostluklarının ölümden sonra da sürmesini istiyorlardı. Margret Nisan 1987'de öldü ve niyetine sadık kalarak, CETL'deki ITC ekipmanı aracılığıyla ara sıra mesaj göndererek kocası ve arkadaşlarıyla iletişimini sürdürdü. Ernst 26 Kasım 1992'de öldü, yeni evine yerleşti ve birkaç ay içinde Maggy ve Jules'un bilgisayarı aracılığıyla iki uzun mektup ve bu resmi gönderdi.

2. Levha—Swejen Salter. ITC proje lideri Dr. Swejen Salter, ruh dünyasının orta astral düzlemlerinde bulunan Tirnestream gönderici istasyonundaki laboratuvarının bir bölümünde gösteriliyor. Frederick Myers'ın "illüzyon düzlemi" olarak adlandırdığı bu düzlemdeki biçimler ve yapılar, daha yüksek varlıkların yardımıyla, sakinlerinin kolektif düşünceleri, inançları ve anıları tarafından yaratılıyor. 1949'da doğan ve 1987'de vefat eden Dr. Salter, ruh dünyasından hızla Dünya'da gelişmekte olan genç ITC alanında öncü bir rol üstlendi.

gi# rgacu tor p raaantaap ictur »ofthona sa1 vaad isonsacanna rdabythenathodda valoppadbytinaatraan/actuallyatthe (TKjnonlo-ftthissnapshot/ta-sdisonisa bout3. □oonilMawyd.lh»*t«jahousaofannafttenepic* oar kuilfollowinafewdays/ rar:opa rahouaaandstat ion/ her ikisi/gaorgacutorandt hcnaaad isona ra c loaef riandaofklauaach raiba rtdiouo r kstogathan« iththan ino rdertoino=p ro /raadino rdsrtoimprovapictu raqualit

tüm arkadaşlara selamlarsaftnnestroan/siiagensaltar/projactdiractor/L9-04-91/lO :23

3. Levha—Thomas Edison ve George Cukor. İki tanınmış ABD'li şahsiyetin—mucit Thomas Edison (1931'de öldü) ve film yapımcısı George Cukor'un (1983'te öldü)—bu fotoğrafı, 19 Nisan 1991'de Lüksemburg'a şu mesajla birlikte ulaştı: "George Cukor, Timestream tarafından geliştirilen yöntemlerle taranmış Thomas Alva Edison'un bir fotoğrafını sunuyor. Aslında bu fotoğraf çekildiği sırada TA Edison, opera binasındaki istasyondan yaklaşık 3000 mil uzakta. Jeannette Meek'in fotoğrafı birkaç gün içinde gelecek. Hem George Cukor hem de Thomas Edison, resim kalitesini iyileştirmek için birlikte çalıştıkları Klaus Schreiber'in yakın arkadaşlarıdır."

4. Levha—Henri Sainte Claire de Ville. Bu adam 1818'de Antiller'de doğdu ve daha sonra Fransa'da kimya profesörü ve mucit oldu. 1980'lerde George Meek liderliğindeki bir Amerikan deneycileri ekibiyle (Project Lifeline) temas halindeydi ve 1986'da iki ITC grubu arasındaki transatlantik deney sırasında Lüksemburg'daki Harsch ekibiyle temas kurdu. Bay de Ville, Lüksemburg ekipmanı aracılığıyla birkaç sesli mesaj iletti ve astral bedeninde başını çevirdiğini gösteren kısa bir video dizisi gönderdi. Bu, o video dizisinden bir karedir.

5. Levha - Albert Einstein. Ölümünden sonra. Albert Einstein, aralarında ITC çalışmalarında öncü olan Alman deneyci Klaus Schreiber'in de bulunduğu birçok medyumla telepatik mesajlar göndererek Dünya ile iletişimini sürdürmeyi seçti. 1980'lerin ortalarında Schreiber, televizyonu aracılığıyla sevdiklerinin ve tanınmış kişilerin çok sayıda görüntüsünü alıyordu;

bunlardan biri de Einstein'ın bu resmiydi. O zamandan beri Schreiber vefat etti ve şimdi perdenin öbür tarafından ITC çalışmalarına devam ediyor.

6. Plaka—Klaus Schreiber hayattayken. Bu, Alman ITC deneycisi Klaus Schreiber'in 1986'da laboratuvarında çekilmiş bir fotoğrafıdır. Dünya üzerindeki son yılları pek hoş geçmedi; birçok aile üyesi hastalık ve kazalar sonucu zamansız ölümlerle karşılaştı. Görünüşe göre, kederi ve özlemi, bu sıkıntılı dönemde televizyonu aracılığıyla aldığı olağanüstü bağlantıları mümkün kılan duygusal enerjinin bir kısmını sağladı.

Levha 7—Klaus Schreiber astral bedeninde. Ölümünden sonra,

Schreiber, geride bıraktığı meslektaşlarına resimler ve mesajlar göndermeye başladı; Lüksemburg'daki Harsch çiftine gönderdiği bu kendi resmi de bunlardan biriydi.

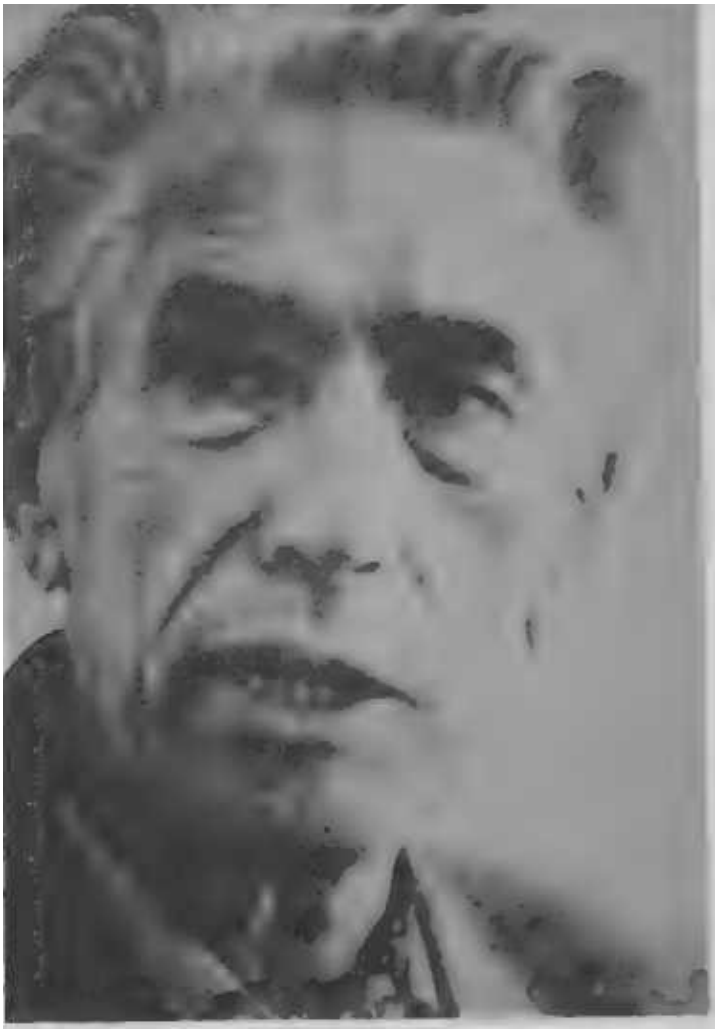

8. Levha —Friedrich Juergenson: yaşamı boyunca. 1959'da İsveçli film yapımcısı Friedrich Juergenson, kuş şarkılarını kaydederken ruh sesleri de yakaladı. Hayran kalan Juergenson, kısa süre sonra binlerce bu sesi kaydetmeye başladı ve "EVP" veya elektronik ses fenomeni olarak adlandırılan alanda öncü oldu. Bu, Juergenson'un 1987'deki ölümünden birkaç yıl öncesidir.

Levha 9—F. Juergenson eterik bedeni içinde. Juergenson, psişik yeteneklere sahipti; bu, I:VlV ve ITC'deki en başarılı deneycilerin tipik bir özelliğidir. Ölümünden önce, sırasında ve sonra arkadaşı Claude Thorlin ile yakın bir telepatik ilişki sürdürdü. Öldüğü gün, Juergenson arkadaşı Thorlin'e sessiz bir mesaj göndererek, kendi cenaze töreni sırasında arkadaşının televizyonunda kendi görüntüsünü göstermeye çalışacağını söyledi. Bu nedenle, Juergenson'un arkadaşlarının çoğu cenazesindeyken, Thorlin evdeydi ve Polaroid bir kamera ile kendi görüntüsünün bu fotoğrafını çekiyordu. 5. Bölümde açıklandığı gibi, öldükten sonra genellikle sadece birkaç gün eterik bedenimizde yaşarız. Bu, hayaletler ve görünümlerle ilişkilendirdiğimiz ruh bedenidir.

10. Levha—S. Salter'ın F. Juergenson'un resmini Dünya'ya göndermesi. Bu resim, Lüksemburg'lu deneyciler Maggy ve Jules Harsch tarafından 1992 yılında bilgisayar taramasıyla elde edilmiş bir görüntü olarak alındı. Çift evde yokken, resim onların evindeki bilgisayar diskine yerleştirildi. Resimde, ITC proje direktörü Swejen Salter, ruhlar dünyasındaki laboratuvarında, bilgisayarında Friedrich Juergenson'un astral bedenindeki portresiyle birlikte görülüyor.

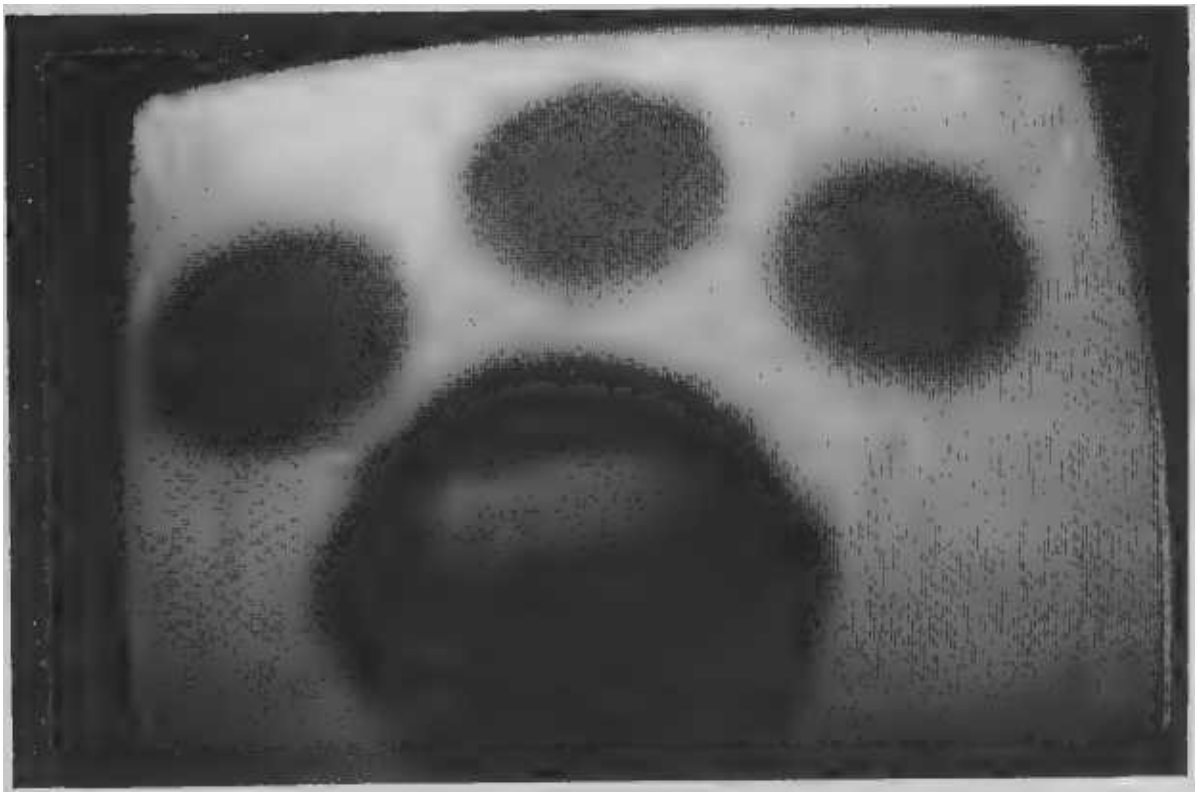

11. Levha—F. Juergenson astral bedeninde. Bu video görüntüsü, 10. Levhadaki bilgisayar taramasıyla elde edilen görüntünün Lüksemburg'da alındığı zamana yakın bir zamanda Almanya'da alındı. Ruhani dostlarımız, şüpheci bir kamuoyuna ITC'nin meşruiyetini göstermek için ekstra çaba sarf ettikçe, bu tür eş zamanlı yayınlar daha yaygın hale geliyor.

12. Levha—Konstantin Raudive. Bu resimler, ITC öncüsü Konstantin Raudive'i orta yaşlarında fiziksel bedeninde (solda) ve 1974'teki ölümünden 13 yıl sonra astral bedeninde (sağda) göstermektedir. Ölümünden önce EVP çalışmalarında önemli bir figürdü; 70.000'den fazla ses kaydı topladı ve "Çığır Açan" (Breakthrough) adlı kitabı yazdı. Ölümünden sonra, "EVP ve ITC deneycilerinin Dünya'da daha iyi bağlantılar kurmalarına yardımcı olmak"ın kendi görevi olduğunu söylüyor. 1994 yılında yedi ülkedeki deneyciler Raudive'den telefon aldıklarını bildirdi. Buna ABD'deki beş deneyci de dahildi. Bu kitabın yazarı (Mark Macy) o yılın Ocak ve Şubat aylarında evinde üç telefon aldı.

13. Pierre Klein. Sağdaki görüntü, Lüksemburg deneycilerinin aldığı ilk paranormal video görüntüsüdür. Bu görüntüde, yakın zamanda ruhani aleme geçişini gerçekleştiren ay°hng~äcqüainTanc<^^ Klein, xLhoTiaiT görülüyor. Solda ise Pierre, Dünya'da göründüğü haliyle gösteriliyor. Bu fotoğraf çekildiğinde tesadüfen bir trende bulunuyordu. Sağdaki ruhani görüntü, Harsch çiftinin deneylerinin başlarında aldıkları düşük kaliteli görüntülerin göstergesidir.

14. Levha—Sir Richard Francis Burton (1821-1890). Lüksemburg ekibi deneylerinin başlarında sık sık İngiliz aksanlı, kalın bir ses duyuyordu. Sonunda sesin ardındaki zekâ, kendisini "Binbir Gece Masalları"nı İngilizceye çeviren 19. yüzyıl kaşifi Sir Richard Francis Burton olarak tanıttı. Bu resim, Harsch çiftinin televizyonunda 1987 yılında, video deneylerinin başlarında ortaya çıktı.

15. Levha—Hanna Buschbeck. Alman deneyci Hanna Buschbeck, Avrupa'daki birçok EVP deneycisi için bir ağ oluşturma ve belgeleme aracı sağlamak amacıyla 1960'larda Alman Elektronik Ses Derneği'ni kurdu. Hanna Buschbeck'in bu resmi, cenazesinden kısa bir süre sonra, 1987'de televizyonda yayınlandı. O, bir kez daha genç bir kadın olarak, yeryüzündeki arkadaşlarına gülümsüyor.

15. Levha—Ezra Braun hayattayken. Ezra Braun'un bu fotoğrafı, 11 yaşında lösemiden ölmeden bir yıl önce, Ağustos 1985'te çekilmiştir. Dünya üzerindeki son aylarında, tesellisini ITC ve EXT deneyleri hakkında Avrupa televizyon programlarından aldı. Ailesi onunla telefonla iletişime geçmeye çalışacağına söz verdi ve o günden sonra ağlamadı.

9 38.: 9.

17. Plaka —Ezra Braun

'ruh. Ezra 1986 sonbaharında öldü ve 1991'de genç adamın bu fotoğrafını gönderen Timestream adlı ruh grubuyla çalışıyordu. Şimdi "astral düzlemlerde" yeni hayatından açıkça memnun olan Ezra, 16. yüzyıl hekimi Paracelsus ile çalışıyor. Grupları Dünya'ya tıbbi bilgiler gönderiyor.

18. Levha—Paracelsus. Daha çok Paracelsus olarak bilinen Theophrastus von Hohenheim (1493-1541), tanınmış bir hekim, doğacı ve filozoftu ve şimdi Lüksemburg'daki ITC laboratuvarı da dahil olmak üzere çeşitli kanallar aracılığıyla Dünya ile iletişim kuruyor; bu resim 1992'de oraya ulaştı. Resimde Paracelsus, astral düzlemlerdeki evinin balkonundan manzarayı görüyor. Dünyadayken bir keresinde şöyle demişti: "Ölümümden sonra sizin için daha önce olduğundan daha fazlasını başaracağım."

19. Levha—George ve Jeannette Meek. Bu resim, Meek çiftini 1980'lerin başlarında Mısır'a yaptıkları bir gezi sırasında gösteriyor. Jeannette'in 1990'daki ölümünden bu yana, boyutlar arası 100'den fazla diyalog gerçekleştirdiler. George, 1980'de ortağı Bill O'Neil'in geliştirmesine yardımcı olduğu ve ruhani varlıklarla ilk uzun süreli diyaloğu sağlayan Spiricom cihazı nedeniyle, modern boyutlararası iletişimin babalarından biri olarak kabul ediliyor.

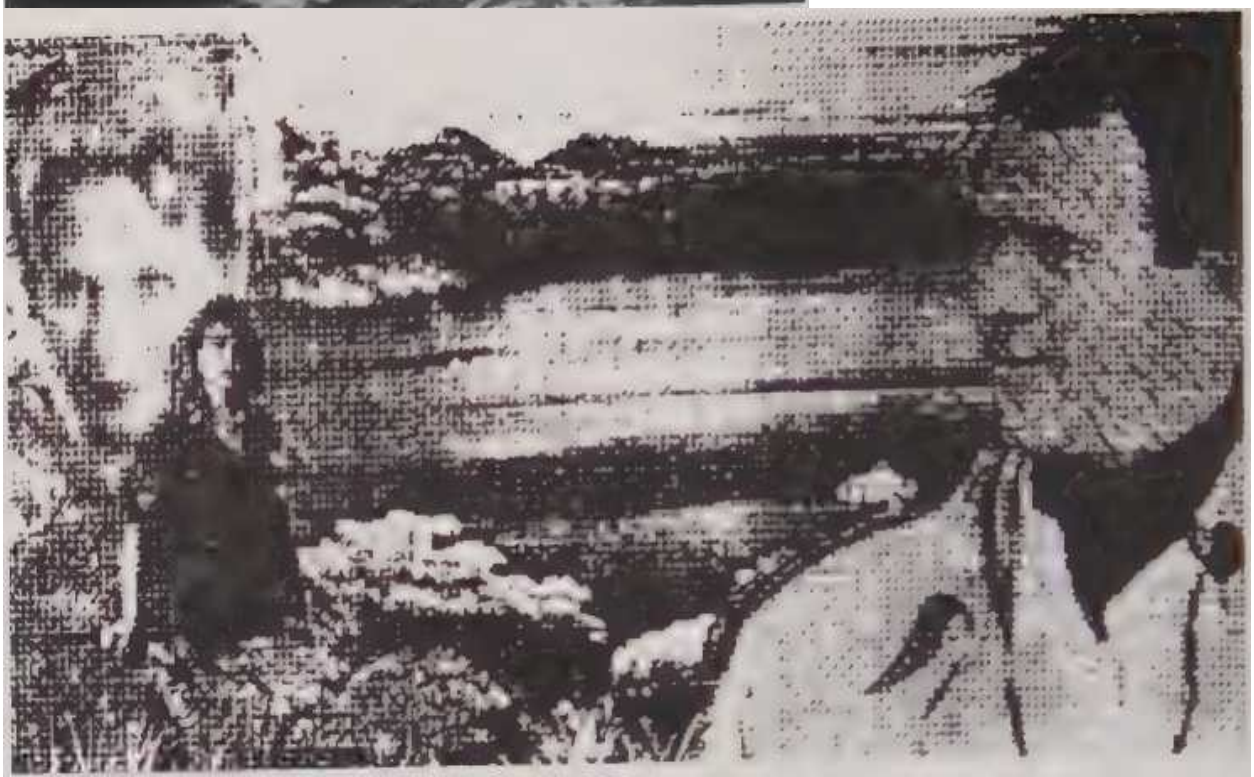

20. Levha—Jeannette Meek, "Yaz Ülkesi" filminde. Kasım 1992'de Lüksemburg'da alınan bu bilgisayar taramalı görüntüde, Jeannette, kızı Nancy Carol ve film yapımcısı Hal Roach görülüyor; hepsi de astral düzlemlerin daha yüksek ruhsal seviyelerinde bulunuyor. Resme eşlik eden Hal Roach'tan gelen bir bilgisayar mesajı şu notla sona eriyordu: "Bu filmi bir araya getiren en iyi çocuk: Frank Biehle." Daha sonra, bu kitabın yazarı (Mark Macy), "en iyi kutu" teriminin Hollywood'da film yapım endüstrisinde perde arkasında film prodüksiyonunun teknik yönleriyle ilgilenen kişileri ifade etmek için yaygın olarak kullanıldığını öğrendi.

Eterik

Astral

Fiziksel

Zihinsel

Ruh

21. Levha—Çok boyutlu doğamız. Öldüğümüzde ve fiziksel bedeni terk ettiğimizde, birkaç gün eterik bedende yaşarız, sonra o bedeni de terk ederiz. Ardından, 25-35 yaşlarında fiziksel bedenimizin ince bir versiyonu olan astral bedende yaşarız. Sonunda insan formumuz şekilsizliğe karışır ve artık bir insan değil, hayatı sevgi ve bilgelik etrafında dönen bir ışık varlığı oluruz. Son olarak, zihinsel kılıflardan kurtulur ve bir ruh olarak Tanrı ile birleşiriz.

Dünya düzlemi veya fiziksel evren Alt astral düzlemler Orta astral düzlemler Üst astral düzlemler Zihinsel-nedensel düzlemler Göksel düzlemler Kozmik alem Tanrı

Zaman Akışı Gönderici İstasyonu

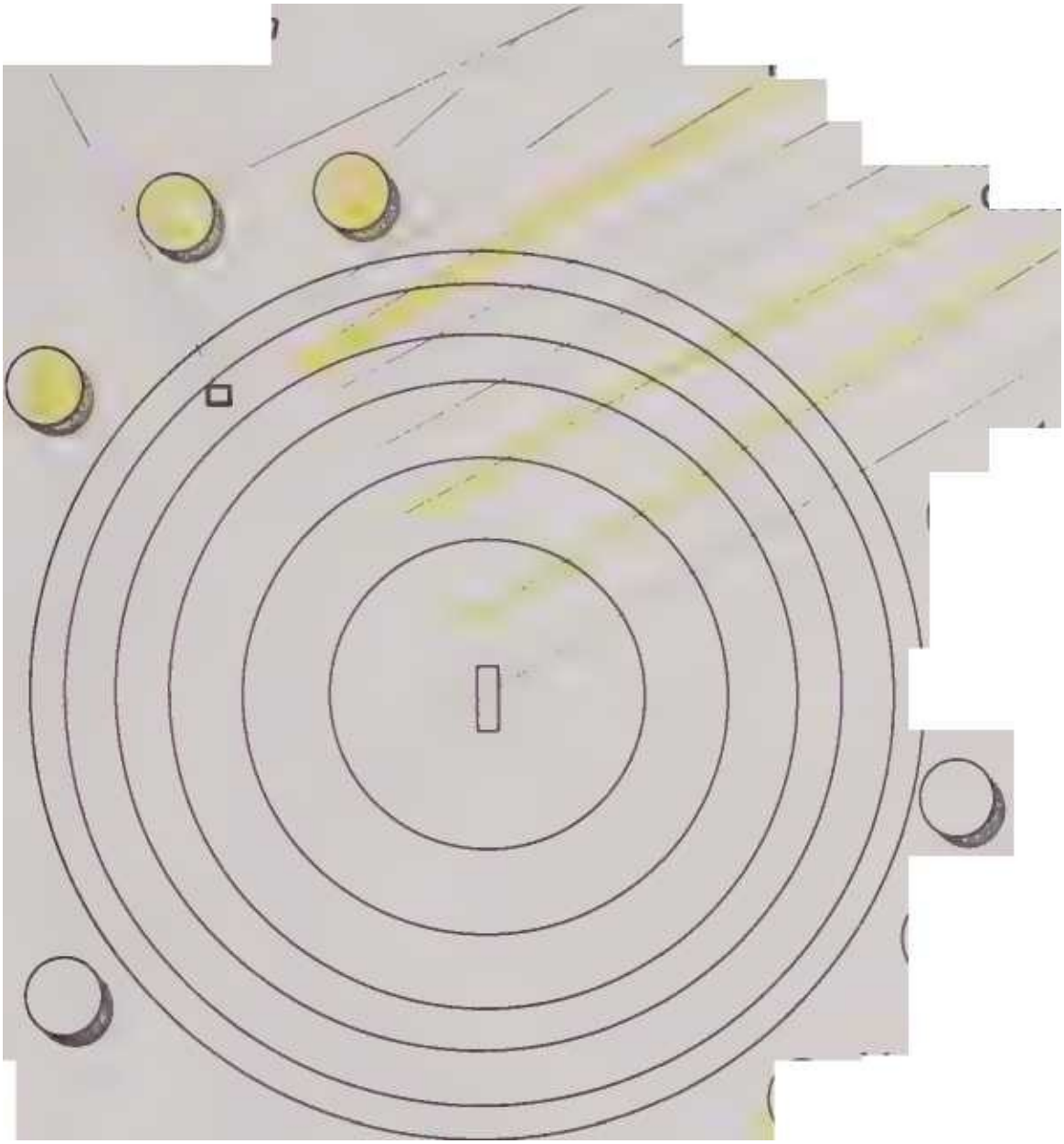

Çeşitli düzlemler veya yaşam boyutları Kozmik Kaynaktan (Tanrı) fiziksel evrene doğru dışa doğru hareket ettikçe, daha yoğun hale gelir, daha yavaş titreşir ve daha kaotikleşir. Kaynaktan gelen ışık ve sevgi, kenar bölgelerde zayıflar ve sönükleşir.

Çoğumuz öldükten sonra orta astral düzlemlerde uyanacağız.

Levha 22—Çok boyutlu evrenimiz. Bu çeşitli boyutlar veya gerçeklik düzlemleri, aynı uzayda var olurlar ancak tıpkı bir odada birbirine karışmış radyo ve TV sinyalleri gibi, frekansları veya titreşim hızları bakımından birbirinden farklıdırlar. Fiziksel düzlem veya maddi evren, ruhsal evrenin

dış sınırıdır. Frederick Myers buna ilk insan düzlemi adını verdi. Alt astral düzlem veya ikinci insan düzlemi, Ara, Cehennem, Hades ve Araf olarak da adlandırılmıştır. Orta astral düzlem veya üçüncü insan düzlemi, çoğumuzun öldükten ve fiziksel bedeni terk ettikten sonra varacağı yerdir. Güzel, Dünya benzeri bir varoluştur. Myers buna yanılsama düzlemi adını verdi çünkü bir rüya dünyası gibidir. Daha yüksek astral düzlem (dördüncü insan düzlemi), çoğu Hristiyanın "Cennet" ve spiritüalistlerin "Yaz Diyarı" dediği alandır. Myers buna renkler düzlemi veya biçimler dünyası ("Eidos") adını verdi. Zihinsel-nedensel düzlem (beşinci düzlem) veya Myers'ın alevler düzlemi olarak adlandırdığı yer, ruhun insan görünümünü kaybettiği ve alev benzeri bir görünüm aldığı yerdir. Buradaki gerçeklik, sakinlerinin düşünceleri tarafından yaratılır. Göksel düzlem (altıncı düzlem) veya ışık düzlemi, insan dillerinin tanımlayamayacağı bir alandır. Saf düşüncenin âlemidir. Kozmik düzlem (yedinci düzlem), ruhun Kaynak veya Tanrı ile birleştiği yerdir. Bireyselliğini korur, ancak tüm ruhlarla bir birlik bulur.

23. Levha—Angie Mreche. Yetişkinliğe kadar yaşasaydı, Angie Mreche, ITC deneycisi Maggie Harsch'ın teyzesi olurdu. Görünüşe göre hayatı, Dünya'da son derece duyarlı insanlar olarak bedenlenen birçok üstün varlığın tipik bir örneğiydi. Kolay bir hayat değil, ama onlardan çok şey öğrenilebilir. Aynı zamanda, Dünya'da zaman geçirirken bu üstün varlıklarla yolları kesişme şansına sahip olanlar da onlardan çok şey öğrenebilir. Sonuçta, bu üstün varlıkların saflarında, çağlar boyunca Dünya'da yürümüş büyük peygamberler ve ruhani öğretmenler de bulunmaktadır.

Kaynakça

Banding, Peter. Kasetlerden Sesler. New York: Drake Publishers, 1973.

Brinkley, Dannion. Işık Tarafından Kurtarıldı. New York: Villard Books, 1994

Eadie, Betty J. Işık Tarafından Kucaklanmış. Placerville, Ca.: Gold Leaf Press, 1992.

Farthing, Geoffrey. Öte Dünyayı Keşfetmek. Wheaton: Teosofi Yayınevi, 1978.

Fiore, Charles ve Alan Landsburg. Ölümle Karşılaşmalar. New York: Bantam Books, 1979.

Ford, Arthur. Hiç de O Kadar Garip Bir Şey Yok. New York: Harper & Row, 1958.

Ford, Arthur. Ölümün Ötesindeki Yaşam. New York: GP Putnam's Sons, 1971.

Ford, Arthur. Bilinmeyen Ama Bilinen. New York: Evanston, Harper & Row, 1968.

Head, Joseph & SL Cranston. Yeniden Doğuş: Anka Kuşu Ateşi Gizemi. New York: Warner Books, 1979.

Kubler-Ross, Elisabeth. Ölüm ve Ölmek Üzerine. New York: Macmillan Publishing Co., Inc., 1969.

Martin, Joel ve Patricia Romanowski. Biz Ölmeyiz. New York: The Berkley Publishing Group, 1988.

Meek, George W. Ölümden Sonra Ne Olacak? Columbus: Ariel Press, 1987

Meek, George W.. Enigma'dan Bilime. Columbus: Ariel Press, 1973

Mitchell, Edgar D. Psişik Keşif, Bilim İçin Bir Meydan Okuma. New York: GP Putnam's Sons, bir Capricorn Kitabı, 1976.

Monroe, Robert A.. Bedenin Dışına Yolculuklar. New York: Doubleday & Company, Inc., 1971

Monroe, Robert A.. Uzak Yolculuklar. New York: Doubleday & Company, Inc., 1985.

Monroe, Robert A.. Nihai Yolculuk. New York: Doubleday, 1994.

Montgomery, Ruth. Burada ve Öbür Dünyada. New York: Ballantine (bir Fawcett Crest Kitabı), 1968.

Moody, Raymond A.. Hayattan Sonraki Yaşam. New York: Bantam Books, 1975.

Moody, Raymond. AA Yaşam Sonrası Üzerine Düşünceler. New York, Bantam Books, 1978.

Moody, Raymond A.. Ötesindeki Işık, Yeni Keşifler. New York: Bantam, 1988.

Morse, Melvin. Işığa Daha Yakın. New York: Iw Books, 1990.

Moss, Thelma. İmkansızın Olasılığı. New York: New American Library (Plume Book), 1974.

Myers, FW H.. İnsan Kişiliği ve Bedensel Ölümden Sonraki Yaşamı.

New York: University Books. Inc 1961.

Myers, Jolin. Sonsuzluğun Eşiğinden Gelen Sesler. New York: Pvramid Books, 1973.

Osis, Karlis ve Erlandur Haraldsson. Ölüm Anında. New York Avon Books, 1977.

Ostrander, Sheila ve Lynn Schroeder. Psi Keşifleri El Kitabı. New York: Berkley Publishing Corp., 1974.

Raudive, Konstantin. Çığır Açan Gelişme: Ölülerle Elektronik İletişim Mümkün Olabilir. New York Zebra Books, 1971.

Kaynakça

Ritchie, George G. Yarından Dönüş. Waco, Teksas: Chosen Books, 1923.

Steiner, Rudolf. Ölüm ve Yeniden Doğuş Arasındaki Yaşam. Spring Valley, New York: Anthroposophie Press, Inc., 1968.

Stevenson, Ian. Reenkarnasyonu Düşündüren Yirmi Vaka. New York: Amerikan Psişik Araştırmalar Derneği, 1966.

Wambach, Helen. Hayattan Önceki Hayat. New York: Bantam Books, 1979.

Wambach, Helen. Geçmiş Yaşamları Yeniden Yaşamak. New York: Harper & Row, 1978.

Weiss, Brian L.. Birçok Yaşam, Birçok Efendi. New York: Simon & Schuster Inc., 1988.

Weiss, Brian L. Zaman İçinde Şifaya Doğru. New York: Simon & Schuster Inc., 1992.

White, Stewart Edward. Betty Kitabı. New York: EP Dutton, 1977.

White, Stewart Edward. Engellenmemiş Evren. New York: Dell Publishing Co., Inc., 1968.

Whitton, Joel L. ve Joe Fisher. Hayatlar Arası Yaşam. New York: Doubleday & Company., Inc. (Dolphin Book), 1986.

YAZARLAR HAKKINDA

PAT KUBIS

Kaliforniya Üniversitesi Riverside Kampüsü'nden Karşılaştırmalı Edebiyat alanında doktora derecesine sahip olup, felsefe alanında da yan dal eğitimi almıştır. 23 yıldır İngilizce profesörü olarak görev yapan Ananda, 20 yılı aşkın süredir Amerikalı mistik ve yazar Paramahansa Ramakrishna Ananda ile yoga çalışmış ve üniversite düzeyinde parapsikoloji dersleri vermiştir.

Serbest yazar olan sanatçı, Los Angeles Times için makaleler yazmış, romancı ve televizyon senaryo yazarıdır. Özel ilgi alanı "ölümden sonraki yaşam" olup bu konuda geniş bir kütüphaneye sahiptir. Otuz iki yıldan fazla yoga eğitimi almış, sayısız kez bedeninden ayrılmış ve astral düzleme yolculuk etmiştir. Metafizik yaşamı, on beş yaşında Hollywood Lisesi'ndeyken ilk beden dışı deneyimini yaşamasıyla başlamıştır. O zamandan beri bedeninden ayrılıp diğer boyutlara seyahat edebilmektedir.

Hayatındaki çeşitli sevdiklerinin vefatı sırasında, onları ya ölüm anında ya da hemen sonrasında gördü ve onları görmek için astral düzleme de seyahat etti. Annesi Suenina Henion 28 Ağustos 1977'de öldü ve Pat, iki yıldan fazla bir süre boyunca onunla iletişimini sürdürdü, sık sık astral düzlemde onu ziyaret etti. Hatta annesi, ölümünden bir gün sonra onu telefonla aradı. Pat, hâlâ hem rüyasında hem de meditasyonunda çok evlenmek istediği adamla iletişim halinde ve onu astral düzlemde birçok kez ziyaret etti.

Yaklaşık yedi yıl önce, meditasyonlarından birinde bedenini terk etti ve dünyanın ötesindeki bir yere yolculuk etti. Dünyayı, Carl Gustav Jung'un otobiyografisinde yazdığı gibi, tüm renkleriyle gördü ve kendini bir

konferans salonunda buldu. Salonun kubbeli bir tavanı ve büyük kavisli pencereleri vardı. Odaya yaklaşık on beş kişi girdi ve oradaki herkes onu tanıyor gibiydi. Ortak bir proje üzerinde çalışmak için buraya geldiğini biliyordu. Ama bedenine döndüğünde, projenin ne olduğunu hatırlayamadı!

1993 yılında, ITC üzerine yapılan araştırmaları okurken, raporlardan birinde Timestream Direktörü Swejen Salter'ın Timestream'in misyonunu görüşmek üzere daha yüksek varlıklarla buluştuğu konferans salonundan bahsediliyordu. Pat, bunun on yıl önce beden dışı bir deneyimle ziyaret ettiği aynı konferans salonu olduğu hissine kapıldı. Bahsedilen proje bu muydu? Gerçekten orada mıydı? Eğer öyleyse, belki de projenin yazarı kendisiydi.

Lüksemburg Laboratuvarı Direktörü Maggy Harsch-Fischbach'a, Swejen Salter'dan (astral düzlemdeki Zaman Akışı Direktörü) kendisinin (Pat) Salter ile konsey odasında görüştüğünü teyit etmesini istemek için yazmaya karar verdi. Kısa süre sonra, araştırmayı tercüme eden Mark Macy'ye gönderilmiş Almanca bir faks aldı.

Faks şöyle diyordu: "Pat Kubis haklı. Konsey odasında beden dışı bir deneyim yaşıyordu." Faks, Mark'a Pat'e tüm araştırma bilgilerinin emanet edilebileceğini söylüyordu. Ancak faksın son satırı Pat'i şok etti. Şöyle yazıyordu: "Richard versogt Quink (Richard Quink'e bakıyor)." Quink, Mark ile birlikte yaşayan simsiyah bir kediydi.

Pat 18 yıldan fazla bir süredir bizimleydi ve birkaç yıl önce vefat etmişti.

Heyecanlanan Pat, "Richard"ın kim olduğunu öğrenmek için Mark'ı aradı. Mark, bunun ünlü kaşif Sir Richard Francis Burton olduğunu söyledi. Mark, Pat bunun kedisinin adı olduğunu açıklayana kadar "Quink"in ne olduğunu bilmiyordu.

Mark Macy'ye gönderilen ve Pat'in beden dışı deneyimini meclis odasında yaşadığını doğrulayan faks, Mark ve Pat'in bu kitap üzerinde iş birliği yapmasının yolunu açtı. Ancak Pat'i en çok sevindiren şey, çok sevdiği kedi arkadaşının artık Sir Richard Francis Burton ile astral düzlemde yolculuk ediyor olmasıydı; üstelik Quink de seyahat etmeyi çok severdi ve karavanıyla yeryüzünde birçok kilometre yol kat etmişti.

MARK MACY

Barış, şifa, ölümden sonraki yaşam ve ruhsal gerçeklik konularında araştırmacı, yazar ve konuşmacıdır. 1991'den beri başlıca odak noktası, elektronik aletler kullanarak fiziksel olmayan boyutlarda yaşayan zeki zihinlerden (ölülerin ruhları olarak adlandırılan) uzun mesajlar ve net

görüntüler elde etme alanı olan ITC veya enstrümantal transkomünikasyondur. Bugün, Amerikalı ITC öncüsü George Meek ve Avrupa'daki önde gelen araştırmacılarla yakın işbirliği içinde çalışmaktadır. Colorado'da küçük bir araştırma grubuyla ITC deneyleri yürütmekte ve ülke genelinde ITC hakkında başkalarını eğitmek için atölye çalışmaları ve sunumlar yapmaktadır. ITC ve maneviyat üzerine makaleler ve kitaplar yazmaktadır.

Mark her zaman maneviyatla ilgili bir kişi değildi. 1988 yılına kadar başlıca ilgi alanları sistem düşüncesi ve dünya barışıydı. Birçok ülkedeki önde gelen düşünürlerle görüş alışverişinde bulundu, gezegenin iyileşmesine sistem yaklaşımıyla yaklaşan uluslararası derlemeler hazırladı ve bulguları üzerine konferanslar verdi.

Ardından kolon kanserine yakalandı; bu durum onu sadece ölüme çok yaklaştırmakla kalmadı, aynı zamanda daha ruhani bir yola yönelmesi gerektiğinin de işareti oldu. Günümüzün telaşlı dünyasında birçok insan gibi Mark da ruhuyla ve yeryüzündeki gerçek yaşam amacını kaybetmişti.

Bir süre Mark, ruhunu harekete geçiren öğretileriyle tanınan Hindu üstadı Gurumayi Chidvilasananda ve sevgi ve şifa üzerine yazdığı kitaplarıyla kalbini açmasına yardımcı olan Dr. Bernie Siegel olmak üzere iki ruhani rehbere kendini adadı. Mark, bunun yerine içsel olarak ruhu keşfetmek için konferanslara katılmaya başladı.

Dış dünyaya doğru yönelmişti. Ama o zaman bile öldüğümüzde her şeyin bittiğine inanıyordu. Beynindeki analitik küçük bir hücre, fiziksel dünyanın ötesine bakış açısını genişletebilmesi için ruhsal varoluşun ve devam eden yaşamın fiziksel kanıtına ihtiyaç duyuyor gibiydi. Sonra Mark, konferanslardan birinde önde gelen ruhani düşünür George Meek ile karşılaştı. George, ruh resimlerini, karısı Jeannette'in cenazesinden birkaç ay sonra kendisine gönderdiği bir bilgisayar mektubunu ve ruh dünyalarının yol haritasını sunduğunda, bilgiler Mark'ı neredeyse yerinden fırlattı. Anında, doyumsuz bir bilgi açlığı geliştirdi.

İki adam o konferanstan sonra birkaç mektup alışverişinde bulundu ve çok geçmeden bazı kitaplar üzerinde iş birliği yapmaya, Sürekli Yaşam Araştırması'nı başlatmaya ve önde gelen deneycileri ziyaret etmek üzere Avrupa'ya bir geziyle yeni manevi girişimlerini başlatmaya karar verdiler. Bu gezi, Mark'ı sadece dünyanın önde gelen ITC deneycileri olan Lüksemburg'lu Maggy ve Jules Harsch-Fischbach ile transatlantik bir dostluğa değil, aynı zamanda ruh dünyası araştırma grubu Timestream adını verdikleri, neşeli ve coşkulu ruhani meslektaşlardan oluşan iyi organize edilmiş bir ekiple transboyutsal bir ilişkiye de götürdü.

Timestream grubu, vefat etmiş deneycileri (Letonyalı Konstantin Raudive, İsveçli Friedrich Juergenson, Alman Klaus Schreiber, Amerikalı Bill O'Neil), tanınmış tarihi şahsiyetleri (16. yüzyılda bütünsel tıbbın babası Paracelsus, 17. yüzyıl kaşifi Sir Richard Francis Burton, 19. yüzyıl mucidi Henri Sainte Claire de Ville, Eleanor Roosevelt, Thomas Edison, Nikola Tesla ve Dr. Marie Curie) ve yakın zamanda vefat etmiş kişileri içermektedir.

Ünlü isimler (film yapımcısı Hal Roach, yönetmen George Cukor, oyuncu Michael Landon ve filozof Rudolf Carnap) ve vefat etmiş birçok arkadaş ve akraba.

Mark'ın son birkaç yılda arkadaş çevresini genişlettiğini söylemek yetersiz kalır. Dünyanın dört bir yanında arkadaşları olduğunu söylemek de yetersiz kalır.

Mark, gazetecilik alanında lisans derecesine ve bilgisayar, telekomünikasyon ve elektronik alanlarında kapsamlı eğitim ve deneyime sahip; bu da BİT haberciliği ve araştırması için iyi bir kombinasyon oluşturuyor.